διηλάσω· διηγήσω. διῆλθες
διηλασίην· δίοδον
50. διη.λίσθη· διεφθάρη
* διῆλθε· διέβη, διεπέρασε
διηλίτης· κακοῦργος. ἀπατεών
διηλκύσασθον· διετρίψασθε. δυϊκῶς
διήλυσις· δίοδος. χωρισμός. ἐκδρομή
55. διημερεύοντες· πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν
διήνεγκας· διήνυσας. διέστρεψας
διηνεκές· δι' ὅλου. [σκληρόν
διηνεκέσ[ε]ιν· ἐκτεταμένοις. μεγάλοις
διηνεκῶς· ἀεί, διαπαντός, πάντοτε. διόλου. διὰ βίου
60. διηνέχθη· ἐμαχήσατο
διήντετο· διάζετο ἱστόν
διήνυσαν· διῆλθον
διῆρες· ὑπερῷον. ἢ κλῖμαξ
διήρεσαν· διενήξαντο
65. * διήρεσα χερσί· ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην
διήρη· διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα, ἀναλόγως τῷ ποδήρει
διήρης ναῦς· ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν
διηρθρωμένον· ἀνατεταγμένον
διήρικον· διηροῦντο. ἐρήγνυντο
70. διήρκεσε· ἀντέσχεν
διήρτησαι· δέδεσαι
διήρχθην· ἐκωλύθην
διῆσαν· διέρεισαν
δίηται· διώξῃ. [ἢ πορεύεται]
75. διητανές· λ[ε]ιτόν. διατεταμένον
[διητία· ἡμιμέδιμνον]
διηυλίσθη· διεφθάρη
διηύληται· ἠχρείωται· λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται, ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς

SCR. 48. Unicum formae mediae exemplum. 51. Ψ 876. 55. Xen. Cyr. VII 5, 26. 58. *μ* 297. 60. II Macc. III 4. 62. II Macc. XII 17. 63. Eurip. Phoen. 90. Plat. Com. Gr. II 2 p. 655. 65. *μ* 444. 68. Aristot. gen. anim. I 17. 71. Male referunt ad Iob XXXIII 6. 73. Locos Hippocrateos vide ap. Lobeck. l. l. 74. *H* 197.

ADNOT. 49. Infra ἠλυσίη· ὁδός et ἐπηλυσία. 50. 51. Disiunxit Kusterus. Sed fortasse non opus erat. Nam διεφθάρη *pervadendi* potestatem habet. 50. Lege ut infra διηυλίσθη· διεφθάρη. Διηλίφη ordo non admittit. 52. Vide δειελίτην, δηλίτης et διαλείτης ap. schol. Ven. *T* 90, ubi v. l. διηλίτης et διαλίτης. Ac διηλίτης unice probare iure videtur Dindorfius. 54. δίοχος cod., em. Mus. 57. ἀπηνές = σκληρόν. 58. διηνεκέσειν cod., em. Mus. 60. οὐ συνεφώνησεν addit C. 171. 61. διήττετο Kusterus et Dindorf. Thes. II p. 446 D. Cf. gl. *α* 5329 et Poll. VII c. 10. 63. Pierso Moer. p. 131 Lobeck. Proll. p. 268 Valcken. Eur. Phoen. 90. 65. ὡς κ' ἐπεχρησάμην cod., em. Mus. 66. Lob. Proll. p. 268. 68. ἀντεταγμένον cod. ἀνατεταγμένον Mus., δεδηλωμένον C. 171 Suidas. Legendum igitur ἀναπεπταμένον. 69. διήρεικον Arnaldus Lectt. Gr. p. 41. 70. διήρκησε cod., em. Mus. 71. διήρησαι· δέδεσαι Suidas, male. Qui suspenditur alligatus esse potest. 73. Sic cod., διήρησαν Mus. Διῆσαι· διασεῖσαι (ἢ διασῆσαι coni. Foesius) ἐν β' γυναικείων δηλοῖ καὶ τὸ διηθῆσαι καὶ τὸ διελεῖν (διερθεῖν cod. Dorv. διελθεῖν Mosq.) Galen. p. 456; ἧσας· διηθήσας Idem. Lob. rhem. p. 90. Lego διῆσαν vel potius δι(έσ)ησαν· διέρασαν a διερόω, percolare. 74. Confundit διίηται. πορεύηται Mus. 75. Lob. Proll. p. 185. Forte διητενές ut εἰλιτενές ἀλιτενές, vide ἀπηγενεές. 76. Infra δίπτυον· — ἡμιμέδιμνον. 77. Ordo poscit διηυλήθη; codex διηυλίσθη quod est a διαυλίζομαι *pervadere*, quam potestatem saepius habet διαφθείρω et διαφθείρομαι. Vide gl. 1750.

διήφυσεν· ἐξήντλησε
80. διηχήτας· ἄρτου εἶδος
διθυμία· διχοστασία
διθύροις· διπτύχοις
δίθυρον· γραμματίδιον δίπτυχον
διΐεται· διέρχεται
85. * διΐεις· διέπεμψας
* διϊέντα· διαπέμποντα
διϊθυνόμενοι· διοικούμενοι, κυβερνώμενοι
διϊθυντής· διοικητής. ἰθυντής
διϊκαδία· ἐπὶ ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο
90. διϊκνούμενος· διερχόμενος
διϊπετέος· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου
διϊπετέος· ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένων, χειμάῤῥων· ἐπὶ δὲ τοῦ Νείλου, διαυγοῦς, διαφανοῦς, ἢ διαπεπετασμένου
Διϊπόλεια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Πολιεῖ Διῒ θύειν Ἀθηναίους, εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός
διΐστανται· διαχωρίζονται
95. διϊστάς· χωρίζων
διΐσταται· διαχωρίζεται
Διῒ Συκασίῳ· παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν
Διῒ φίλε· προσφιλέστατε
δικαζέμεν· δικαιοῦν. δικάζειν
1800. δίκαια· ἔννομα
δικαιαρχία· ἀρχὴ δικαία
δίκαιον· εὔλογον. ἴσον, ὅμοιον, παρὰ Ἱπποκράτει
δικαιοπραγεῖν· δίκαια πράττειν
* δικαιότατος Κενταύρων· ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς Κενταύροις δίκαιος
5. * δικαιωτήριον· κριτήριον
* δικασπόλος· δικαστής. βασιλεύς
* δικαιοῦν· μαστιγοῦν. νουθετεῖν. [δικαύζειν] δικάζειν

SCR. 79. τ 450. 90. Hebr. IV 12. 91. 92. P 263 — δ 477. 93. Aristoph. Pac. 420. Antipho ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ Harpocr. l. l. 97. Meinek. Com. Gr. fr. CXX, vol. IV p. 634. 98. Α 74. 99. Α 542. 1802. Hippocr. de artic. I t. 34 p. 475, 22. t. 20 p. 474, 5. 4. Λ 831. 6. Α 238.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 59, 1. 80. Valde corruptum est. Panis enim species in ιτας exeunt ut λεκιθίτας. 85. Leg. διεῖς· διαπέμψας. 89. Latere videtur proverbium. Contra GDindorfius 1466 A: ‚*Mirum vocabulum*, inquit, *quod ab εἰκάζω vel διεικάζω ductum esse ostendit interpretatio. Fortasse igitur adverbium fuit διεικάδεια.*‘ 91. Sic EM. 275, 13. ἀπὸ Διός Apoll. lex. 58, 33. 92. διϊπετος cod., em. Mus. 93. διιπολίεια (ει suprascr.) cod., h. e. διϊπόλια, διπολιεῖα Bekk. 91, 6 διιπόλεια codd. BCEIN Harpocr. 61, 22 Suidas. Cf. Bekk. 238, 21 EM. 275, 1. πολύειδι ἰθύνειν cod., em. Mus. De re Welcker *der Felsaltar des höchsten Zeus* in Abh. d. Berl. Acad. 1852 p. 7 EGerhard Myth. I p. 158 sqq. 97. διϊσκασίῳ cod., em. Mus. Valesii correctionem παραπέπαικται non admodum necessariam esse censeo. Aliter nomen interpretatur Gerhard Myth. I p. 169, 9. 172, 10 coll. Eustath. ad Odyss. η' 116. 1801. ἡ δικαίως ἄρχουσα Suidas. 2. δίκαιον· ἐνθάδε μὲν εὔλογον. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων τὸ ὅμοιον ὅταν φῇ κτλ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ συμφέροντος ὅταν λέγῃ κτέ. Erotian. p. 122 sq. 4. ἐκταύρων cod., em. Mus. 6. δικάσπολος cod., em. C. 171 et Mus. 7. Coniunxi et correxi. δικαόζειν· δικάζειν Ahrens Dial. I p. 284 dubitanter admisit; e comico aliquo depromptum esse censet GDindorfius Thes. LGr. II c. 1471 B.

* δικαιούμενον· κολαζόμενον
δικαιοσύνη· ἡ χοίνιξ. μυστικῶς
δικαιότητα· δικαιοσύνην
δικαιῶσαι· κολάσαι
δικαιωτήρια· κολαστήρια
δίκανα· ποικίλα ἱμάτια
δικανούς· τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας
[δικανόωνται· ἐνδείκνυνται, λέγουσιν]
* δικασπόλους· δικαστάς, ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους
δικάσ[ε]ιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον
δικ(αστ)άρ· τοὺς κριτάς. Ἠλεῖοι
(*) δικαμπίας· οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας
δικαστήρια· Ἀθήνησιν Ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικά, εἶτα ἡ βουλη τῶν φ'· ἐπὶ Παλλαδίῳ β' δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο, εἶθ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μέν, λέγουσι δὲ ἐννόμως· καὶ τῷ ἐν Πρυτανείῳ........
δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο
[δικάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων]
δικεῖν· βα[λ]λεῖν. ῥῖψαι. ὅθεν καὶ δικόν καὶ δίσκον
δίκελλον· δικράδεστος. ξένος δύο κλάδους ἔχων
δικέντρων· βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο
δίκη· ὁ τρόπος μνηστήρων
* δικαίως· ἡ πρόνοια
δίκηλον· ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον. ἀνδριάς. ζώδιον. παρὰ Λάκωσιν
δίκηλον· φάσμα. ὄψις. εἴδωλον. μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ Λάκωσι δικη[ν]λίκτας

SCR. 8. Plat. Legg. XI p. 934 B. 12. ,Plat. Phaedr. p. 345' = p. 249 A. Abresch. Misc. V 3 p. 91. 15. *O* 86. 17. Philetaer. Com. Gr. III p. 297 (Plat. Legg. XII p. 958 B). 21. fr. X p. 1174. Adde Aristot. Polit. VI 5. 26. *σ* 274.

ADNOT. 8. Pollux VIII 25 Timaeus p. 85. 9. *σχοίνιξ* cod., em. Mus. 10. *δικαιοτάτην δικαιοσύνη* cod., *δ. δικαιοσύνην* Mus., em. Albertus. 11. Cf. Harpocr. 62, 6 Ruhnken. ad Tim. p. 85. 12. Pollux VIII 25. 13. *ἱκάτια* cod., em. Mus. Ex EM. 260, 43 legendum *δείκανα*. 14. Lobeck. Proll. p. 181. — *δικανικούς* HSt. 15. *δεικανόωνται* Mus. 16. *δίκας σπένδοντας* EM. 275, 32. 17. [ε] Mus. 18. *δίκαρ* codex, quod Lobeck. Parall. p. 134 a nominativo *δίκης* descendere arbitratur; cf. Boeckh. C. I. I p. 876 Ahrens Dial. I p. 227. Eleos dixisse *δικαστάρ· τοὺς κριτάς* persuasissimum habeo, ut *κορμῆται* iisdem i. q. *κοσμῆται*; quod cum ordo non admitteret scripsi saltem *δικαστάρ*. 19. Cf. *τροπίας* et *ἐντροπίας*. 20. Sic locum spurium e glossis *Ἄρειος πάγος, ἐπὶ Δελφινίῳ, ἐπὶ Παλλαδίῳ, πρυτανεῖον* conflatum, exhibet codex. *Πεντακοσίων* [β] — *εἶτ' ἐπὶ Δ.* — *τῷ* Musurus. 21. Cf. schol. Aristoph. Plut. 329 Vespp. 299 *Attischer Process* p. 137. *ἐδίδετο* cod., em. Mus. 22. Om. Musurus, habent C. 244. 171. Vide *δικτάτωρ*. 23. Scripsi, quamquam vitiosus accentus Hesychio fortasse relinquendus erat. *Δίκειν· βάλλειν, ῥίφειν* cod.; vide *ἄνδικε, πόδικε* et Lobeck. rhem. p. 58. *δίκον*] *δίκτυον* coni. Kusterus. Quidni *δικών* coll. Euripid. Orest. 991? Possit etiam *δίκον* = *ἔδικον* esse. 23. 24. *δίσκον. Δίκελλον· δικράδεστος ξένος* codex, *δίσκον. καὶ δίκελλον. Δικράδεστος ξένος· δ. κλ. ἔχων* Mus. probantibus HSt. editoribus. 24. *δίκελλον* quod, modo sanum sit, quominus singularem glossam constituat, ordo non obstat, agnoscunt Lobeck. Proll. p. 106 et GDindorfius Thes. II c. 1485 D. coll. Hesych. s. v. *σμινύη*. Reliquam glossae partem obscuriorem sagaciter emendavit Meinekius Com. Gr. IV p. 641 * *δικραδὴς ἐρινός· δύο κλάδους ἔχων*. (*δικραδὲς ἔρνος — ἔχον?*) Fuit tamen cum conicerem *δείκελον δικραδές· ξόανον δύο κλάδους ἔχον*. 27. *δίκη· τιμωρία ἡ πρόνοια* C. 39 *δίκῃ· δικαίως* schol. ad Ψ 542. Videtur igitur Albertus bene *δίκῃ· δικαίως ἡ προνοίᾳ* correxisse. 29. *δίκην λίκτας* codex, *δικηλίτας* Musurus, em. Scaliger et Valcken. epist. Roev. p. LXVI. Cf. Mueller Doriens. II p. 343.

30. δίκην· καθάπερ, ὥσπερ, ὁμοίως
δίκην τροχοῦ........
* δικολόγον·........
* ....· ἄγαλμα, ἀνδριάντος (εἰκών)
δίκη πρόδικος· ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη
δικοτροπεῖ· φυγαδεύει
35. * δίκης· τρόπου. ὁμοίωσις. ἡ κρίσις
δικλίδες· αἱ θύραι
δικλίδος· διθύρου
δίκορσος· δικέφαλος
δικράνους· τὰς τριόδους· δεῖ δὲ νοεῖν δικράνους τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνευούσας, οἷον δύο τέλη ἐχούσας
40. δίκρα ὀσφῦς· ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς
δίκρατον νόμισμα [ἢ δίκρανον]
δικρόα ξύλα· ὁμοίως [δισχιδῆ]
Δικταίησι· Κρητικαῖς
δικταμνοειδές· γλήχων τινές. οὐκ (εὖ). ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμ[ε]νος
45. [δικτάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων]
δίκτυον· τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν ᾧ τὰ λεπτὰ τρήματα. καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον, ἢ σαγήνη
* δικτυωτή· καγκελλωτή
δίκτυς· ὁ ἰκτῖνος, ὑπὸ Λακώνων
* δικτυωτὸν ὑπερῷον· τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον
50. δικών· βαλ[λ]ών
δίλαξ· ἡ ἀρία, τὸ φυτόν. Λάκωνες
[δίλην ὀψείαν· ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως
διλητήριον· βλαβερόν
διλίτης· κακοῦργος. ἀπατεών. δόλιος
55. διλιχοδείρων· μακροτραχήλων]

SCR. 36. ρ 268. 37. Theocr. XIV 42. 40. fr. 51 Nck. 47. Iudic. V 28. 49. IV Regg. I 2. 50. Eur. Or. 991. 55. Β 460.

ADNOT. 30. δίκη cod., em. Mus. C. 171. 31. Suidas δίκην· τρόπον. Sed τροχοῦ δίκην non temptandum. 32. δικήλογον· ἄγαλμα ἀνδριάντος cod., δίκηλον· ἄ. ἀ. Mus. Videntur in margine adscripta fuisse haec: δίκηλον· ἄγαλμα, ἀνδριάντος εἰκών (sic C. 63) δικηλόγον vel δικολόγον· ῥήτορα (sic C. 244). 34. δικητροπεῖ Suidas. 35. L. δίκην· τρόπον. ὁμοίως ἢ κρίσιν. Sic C. 171: δίκην· δικαίως ἢ ἡ κρίσις. 36. δικλεῖδες· δίθυροι Apoll. lex. 59, 2. 37. δίκλιδος· δίθυρος cod., em. Toup. Emend. III p. 349 coll. Theocr. XIV 42; δίκλειδας· διθύρους C. 171 ex Iliad. Μ 455. 38. δίκουρος cod. δίκορσον· δικόρυφον C. Bremens. 63. 39. 244. 171 Eudemus, in quibus sequitur gl. δικραΐς· δικέφαλον (Eustath. 947, 28). Coaluisse igitur videntur δίκορσος· δικόρυφος et δίκρανος· δικέφαλος. 39. σκέλη? 40. ὄφις ἡ codex, emendavi. Intellegit *spinam duplicem*. Vide Lobeck. Phrynich. p. 233. Ordinis literarum ratione habita nulla Toupius Emend. IV p. 165 coll. Ptolem. Heph. p. 324 Gal. δικόρα, Nauckius δίκρανος coniecerant. 41. Cum δίκρατον νόμισμα comparari potest ἀκήρατον νόμισμα et χαλκόκρας quo de Lobeck. Parall. p. 223 disputare memini. Verba ἢ δίκρανον et δισχιδῆ explicationes videntur glossae elapsae δίκραιον vel δικροῦν. Certo tale quid scriptum fuerit oportet: δίκρατον νόμισμα· .... δικροῦν γλώσσης· δισχιδὲς ἢ δίκρανον. δικρόα ξύλα ὁμοίως. Cf. Galen. lex. Hippocr. p. 458: δικροῦν· τὸ οἷον δίκρανον καὶ δισχιδές (Hippocr. Coac. Progn. p 156 A) EM. 276, 21 δίκρον καὶ δίκροον τὸ δίκρανον ξύλον. 42. Cf. not. praec. 44. εὖ debetur Alberto. δικτάμενος cod. δίκταμος Mus. Cf. γληχωνοειδές· δίκταμον. 48. ‚Apud. Herod. IV 192 δίκτυες sunt ferae quaedam Libycae.' Cf. Lob. Proll. p. 212. Infra ἰκτός· (ἰκτίς coni. Guyetus) ἰκτῖνος. Περγαῖοι qua de glossa cf. Lobeck. Parall. p. 171. 49. δικτυοτόν cod., em. Musurus et Cyrilli. 50. Scripsi; δίκων· βάλλων codex. Vide supra 1823 δικεῖν. 51. Lobeck. Path. El. p. 99. 52. Sic codex, δείλην ὀψίαν recte Mus. 53. δηλητήριον Mus. recte; codicis scripturam Vossius restituerat. 54. Sic codex et similiter διλήτης C. 171. 244, δειελίτης coni. Mus. Vide διελίτην et δηλίτην. 55. Sic cod., δολιχοδείρων Mus. L. δουλιχοδείρων.

δίλογχον· τὴν Βενδῖν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν (λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους) ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει, κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βενδῖν καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσιν

διμάχαι· οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται

* δίνη· συστροφὴ ὑδάτων

διμέδιμνον· μέτρον χωροῦν δύο μοδίους

60. διμοιρί[σ]της· διμοιραῖος

[δίνεον· ἔστρεφον. ἀνεστρέφοντο

δινεύοιτο· ἀναστρέφοιτο

δινῆεν[τὸς]· τὸ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχον

δινωτήν· στρογγύλην, καὶ περιφερῆ

65. * δινήσας· στρέψας. κινήσας

δινωτοῖσι λέχεσ(σ)ι· στρογγύλοις. ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας]

Δινδυμήν(η)· μήτηρ θεῶν. ἀπὸ Δινδύμων ὀρῶν τῆς Φρυγίας

διξός· δισσός

διό· διὰ τοῦτο

70. διογενές· εὐγενέστατε

διογενής· ἀγαθός. εὐγενέστατος

Διογενίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν

διόδευσον· πέρασον

δι' οἶκτον· δι' ἔλεον. οἰκτιρμόν

75. * δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο

διοιγνύντες· ἀνοίγοντες

διοίκησις· ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων

διοίξας· ἀνοίξας

διοίσει· παραλλάξει. ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον. ἢ διαφέρει

80. διοίσεται· διακριθήσεται. ἢ διάξει, καὶ βιώσεται. ἢ διαλελέξεται

διοίσουσι· διαφέρουσι

διοκωχή· διάστασις χρόνου τινός

δι' ὀλίγου· ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον

Δίολκος· ὁ ἀπὸ Λεχαίου ἕως Κεγχρεῶν[ος] τόπος

85. διολλύει· ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει

διολούφειν· διατίλλειν. ἢ διασιλλαίνειν. οἱ δὲ κακοσχόλως

SCR. 56. fr. XII p. 66. 61. ι 384. 63. διvήεντος Β 877. 64. τ 56. 65. Ψ 840. 66. Γ 391. 67. Herod. I 80. 80. Soph. Ai. 511.

ADNOT. 56. βένδην codex, em. Goettling. de accentu p. 275. Θράπταις — λόγχαν — δευολόγχας φέρει γυνηγετική (γυνὴ Γετική?) — βένδιν cod., Θράτταις — λόγχαν — δύο λόγχας φέρει κυνηγετική — Βένδην Mus. λόγχας Kusterus. 57. οἱ μὲν — ὅτε codex, em. Mus. Vide Granium Licin. p. 5 ed. Bonn., Wesseling ad Diod. I p. 357, Vales. Polyb. exc. p. 1558, Mueller Doriens. II p. 242, 3. 58. δινεῖν· συστροφεῖν Apoll. lex. 59, 3. 60. διμυριστής· διμυραῖος cod. διαμοιριστής Poll. IV 176, διμοιριστής· διμοιραῖος Musurus, em. Rutgersius. διμοιρίτης· ἀπὸ τῶν γ' μερῶν β' ἔχων C. 63. 171. L. δ. διμοιρίας ἄρχων. 63. Scripsi, δινηεντὸς τὸ σ. — ἔχον cod. δινήεντος· τοῦ σ. — ἔχοντος Mus. 64. Vide δωτήν ubi δωρτή C. 171. Cf. Apoll. lex. 59, 4. 66. Apoll. lex. 59, 5. 67. Δινδύμη cod. Mus., em. Scaliger. Δινδυμίη malit Toup. Emend. IV p. 319. Sed vide Steph. Byz. 231, 6 et Lobeck. Proll. p. 196. 74. οἰκτιρμῶν cod., em. Salmasius. 79. C. 244. 80. Suid. schol. Soph. Aiac. 511. 82. διακωχή male Mus., codicis lectionem divinavit Vossius. 84. διολκὸς — κεγχρεῶνος codex; cf. Pompon. Mel. II 3, 7. Strab. VIII p. 146 (335) H. Barth Corinth. commerc. histor. p. 36 n. 2. 85. C. 39. 86. Accentum correxit Bentl. ad Ar. Nubb. 809. Cf. διαλουφῶν et Lob. rhemat. p. 40. — διασυλλαίνειν cod., em. Salmasius. κακοσχόλως] obscoeno sensu.

[*διολύγιον*..... *διῆκον ἐπὶ πολύ*]
διομανεῖς· ὑπὸ Διὸς μαινόμεναι· ἢ τῷ Διῒ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μανίαν
Διομεῖς· δῆμος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Διόμου τοῦ Κολύττου παιδός
90. *Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος μέν φησι, Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ...... φησί, ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι*
διόμνυσθαι· τὸ ἀπόμνυσθαι
ΔΙΟΝ· ἐδιώχθην. μέγα ἢ πολύ. θεῖον ἢ τὸν ἐκ Διὸς γενόμενον, ἀγαθόν
διο[ν]νῦς· ὁ γυναικίας, καὶ παράθηλυς
δίονται· διώκονται
95. *δίοντο· ἀνεπορεύοντο*
Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος· τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος
Διονυσιάδες· ἐν Σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι
Διονύσου γάμος· τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος
Διονυσοκ[ρ]ουροπυρώνων· Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις·
αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων
Ἔνιοί φασιν, ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι, Αἶσχρον, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, Πυρῶν, ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος. Δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνων· τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ[ν]· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς
1900. *Διονυσοφόροι· ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις*
δι' ὀξείας· παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν συστημάτων
διόπαι· εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδημάτων
διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον

SCR. **90.** Arist. Eccles. 1029. Plat Rep. VI p. 493 D. **92.** *X* 251. **93.** *Ἔστι δὲ καὶ τὸ Διονῦς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τοῦ ἐκλύτου τασσόμενον* Herodian. *π. μ. λ.* 31, 9. **94.** Ψ 475? **99.** Cratin. II 1 p. 134. **1901.** Arist. Thesm. fr. VI p. 1079. **3.** Eur. I. T. 799.

ADNOT. **87.** *διολύγιον ἐξηχοῦν* cod., *διωλύγιον κτλ.* Mus. *θρηνητικῶς ἠχοῦν ἐπὶ πολύ* C. 171, em. Suidas et Zenob. III 34 p. 66 Gott. **88.** *διομανές — μενίαν* cod., em. Mus. **89.** Male *Διομειεῖς* a quibusdam corrigi monent GDindorfius Thes. II c. 1519 C. Lobeck. Parall. p. 26. **90.** *ἠλιάδα* cod., em. Mus. *συνθείς* supplet Toup. IV p. 278. — Vide Eustath. p. 822, 17 et editores Zenob. III 8 nec non Olahn ‚*der Raub des Palladiums*' in Philol. I p. 58 sq. **92.** *διὸν* cod., *δῖον* Mus. Confundit *δίον· ἐδιώχθην* Apoll. lex. 59, 7 et *δῖον*. — *τῶν — γενόμενον ἀγαθῶν* cod., *τῶν — γενομένων ἀγαθῶν* Mus. Emendavi. **93.** *Διονῦς· ὁ γυναικίας καὶ πάνθηλυς* EM. 277, 3 *ὅθεν καὶ διοννύς· ἡ γυναικαία καὶ θῆλυς ἐσθής* Eustath. 629, 42 Arcad. 92, 14 schol. Dionys. Thr. 857, 7 Choerob. III p. 1195. Cf. Lob. Phrynich. p. 436 Meinek. Com. Gr. II 1 p. 585. **96.** Sic codex, nisi quod *λήνδια* et *ἐλαφιβωλίωνος* exhibet. Inepte Musurus *ἢ Διονύσῳ — κλαῖα*, recte *ἐλαφηβολιῶνος*. **97.** Meinek. Theocr. p. 323 illustrat coll. Pausan. III 13, 7. Cf. δ 2407. **97. 98.** Seiunxit Musurus. **99.** Correxi tantum leviora vitia: *ἐπεὶ οἵ* (Mus. *εἰσὶν οἵ*) — *πεντεκομωδεῖσθαι* (em. Mus.) — *αἰσχρὸν — Κύρον — κωμωδεῖν* (em. Toup. Emend. III p. 344) — *πάππον* (em. Mus.) et reliqua intacta reliqui. *Διονυσοκουροπυρώνην Κ. ε. Σ. Αἰσχρὸν Ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην — Πυρώνην ἁμαρτάνοντες — Διονυσοκουροπυρώνην* Musurus, *Διονυσοκουροπορώνων* vel *Διονυσιοκουρεοπόρνην* GDindorfius, *Διονυσιοκυρτομυρώνων* vel *Διονυσιοκουρομυρώνων*, quamquam hoc *Διονυσιοκουρεομυρώνων* scribendum fuerit, Meinek. Com. Gr. II 1 p. 134. **1900.** *Διονυσίφοροι* cod., em. Is. Vossius. **1.** *διοξείας* cod. **2** Boeckh. C. I p. 237 Pollux VII 95. **3.** *ἐρχόμενος* cod., em. C. 39 Mus.

διοπετής· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρούμενος

διοπεύειν· ἐπιμελεῖσθαι νεώς

διοπλήκτα(ν)· ἰσχυροπλήκτην

δίοποι· ἐπιμεληταί

δίοπος· ἐπίσκοπος. ἄρχων. ναύαρχος. ἐπιστάτης. διόπτης

διοπομπεῖσθαι· καθαίρειν. ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας τὸν προστρόπαιον Δία

διοπτεύειν· κατασκοπεῖν

διοπτεύ(σ)ων· κατασκεψόμενος

διοπτῆρα· κατάσκοπον

διόπτης· ὁ κατόπτης τὸ μηχανικὸν ὄργανον

διόπτρα· γεωμετρικὸν ὄργανον. καὶ σημεῖον ἐν Θυτικῇ

διοργανώσεως· κατασκευῆς

διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι· τὸ φυγαδεῦσαι

* διορίαν· προθεσμίαν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ (ω) μεγάλου, καιρὸν σημαίνει

διορίζει· διακρίνει

διορίζετο· διεβεβαιοῦτο, διισχυρίζετο

διορισμόν· χωρισμόν. μερισμόν

διοριστέον· διαχωριστέον

δίορον· διαστάτην

[διόροφα· δίστεγα]

διορύττει· σκάπτει

δῖος· ὡς ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἕλκων·

,δῖος Ἀχιλλεύς‘

καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀγαθός

* Διὸς ἀμφί(ς)· ἑκατέρωθεν τοῦ Διός

(Διοσαμία)· Διὸς σημεῖον. τεράστιον σημεῖον

Διὸς ἄνθος· τοῦτο οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδές φασιν εἶναι οἱ περὶ Θεόφραστον

* Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν· ἄγγελοι, ὧν τὸ γένος καὶ (Διὶ) ἴδιον καὶ ἀνδράσι

Διὸς αὐγάς· τῆς ἡμέρας τὸ φῶς. τὸν αἰθέρα

Διὸς βάλανοι· Ἕρμιππος Φορμο(φό)ροις·

,τὰς ⏑ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα‘

τὰ καστάνια· τινὲς δὲ Ποντικὰ λέγουσιν, (ἢ) Ἡρακλεωτικά

Διὸς βοῦς· ὁ τῷ Διῒ ἄνετος βοῦς, ὁ ἱερός. ἔστιν δὲ ἑορτὴ Μιλησίων

SCR. 5. Demosth. 929, 20 teste Harpocr. 6. Vid. Aesch. Ag. 367 et πλαγάν. 7. Pers. 44. 10. Cf. Soph. Ai. 307. 11. Κ 451 Errant Marklandus et Valckenaer ad Eurip. Suppl. 417 referentes, ubi διορθεύων legitur. 12 Κ 562. 19. Demosth. 263, 25. 21. Plat. Legg. IX p. 874 D. 24. Genes. VI 16. 25. Α 7. 26. Θ 444. 28. Hist. Plant. VI 6 p. 667 Bod. 29. Δ 334. 30. Ν 837. 31. fr. I p. 409 Meinek.

ADNOT. 6. διοπλήητα cod., em. Schrewelius. 7. Aelius Dionys. Eustath. 203, 14 Aristoph. Byz. p. 186 Nck. 9. Phrynich. app. soph. 7, 15. 10. διοπεύειν EM. 278, 5. 11. διοπτεύων· κατασκεψάμενος codex, διοπτεύσων· διοψόμενος κατασκοπήσων C. 171 Suid., em. Albertus. 12. διοπτήρ· οἰκόνομος C. 39. 171. Sed idem alio loco cum nostro consentit. 13. Cf. Bito de machinis p. 109 et Suidas s. vv. διοπτήρ, διόπτρα. 16. διορῆσαι — ἐξορῆσαι cod., em. Mus. 17. Phrynich. p. 26 Thom. Mag. p. 740 C. 39. 244. 19. διωρίζετο Mus. Vossius codicis scripturam restituit. 21. C. 39. 22. Pollux IX 119. 23. L. διώροφα; ut noster C. 39 Lobeck. Parerg. 709. 25. Apoll. lex. 59, 8. 27. Διοσημεῖον codex, Διὸς σημεῖον GDindorfius II c. 1510 C quod amplector, modo interpretationis vice fungatur. Lego enim: Διοσαμία· Διὸς σημεῖον τ. σ. coll. ἐχεσαμία et EM. 277, 4. 28. ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες e Suida Musurus; ἀλλὰ Διὸς ἄνθος codex. 29. οἱ δὲ καὶ codex, em. Mus. Διὶ addidit Albertus. 30. τὰς ἡμέρας, τὸ EM. 277, 3. 31. φορμόροις cod. Mus., em. Scaliger. ἢ Salmasius Exx. Plin. p. 601 (= p. 424).

διοσδότους· ὑπὸ Διὸς δεδομένους

Διὸς θᾶκοι καὶ πεσ(σ)οί· τινὲς γράφουσι ψῆφοι. Φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτε ἠμφισβήτει Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ Πολιέως ἱερεῖον πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ

35. *διοσκεῖν·* διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ διαπολέσαι, καὶ τὸ διαφθεῖραι

Διὸς ἐγκέφαλος· παροιμία, ἥν Κλέαρχος φησὶν εἰρῆσθαι, οἷον ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων

Διὸς Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν

* . . . .

Ἀλήτην γάρ φησι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς Κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτεῖν τροφήν· τὸν δὲ εἰπεῖν, τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄραντα δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ εἰπεῖν ‚*δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης*‘

Διόσκουροι· οἱ Ἑλένης ἀδελφοί. (καὶ) Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, Λευκόπωλοι καλούμενοι. καὶ ἀστέρες, οἱ τοῖς ναυτιλ(λ)ομένοις φαινόμενοι. καὶ σημεῖον ἐν Θυτικῇ

40. *Διὸς κῴδιον·* οὕτως ἔλεγον, οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται, ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἐστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ Πολέμων τὸ ἐκ τοῦ Διῒ τεθυμένου ἱερείου

Διὸς μάστιγι· τῷ κεραυνῷ

[*διοτήρ·* κατάσκοπος]

διοτρεφεῖς· οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι

διοτρεφέων· ἐκ τοῦ Διὸς ἑλκόντων τὸ γένος

45. *διοχλεῖ·* ἐκταράττει

διοχλίζει· ἀνακινεῖ

δίοψ· οἰκονόμος

δίοψιν· κατασκοπήν. ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην, καὶ διαύγειαν

διπάνας· τοὺς διδύμους γεγεννημένους

50. *δίπλακα·* διπλῆν, μεγάλην διπλοΐδα, ὥστε διπλῇ χρῆσθαι

SCR. 34. Cratin. Archil. fr. IV vol. II 1 p. 18. 19. 35. Anacreo fr. 3 ap. Herod. *π. σχημ.* p. 57. 36. Archestratus. 37. Pindar. Nem. VII 155. 41. *M* 37 *N* 812. 44. *Α* 176. 50. *Γ* 126.

ADNOT. 33. *διοσδότοις — δεδομένοις*? cf. Aesch. Eum. 626. 34. *πεσοί* cod., em. Mus. „*Ψῆφοι ambiguum utrum pro θᾶκοι an pro πεσσοί intulerint*“ Meinekius. *διαψήφισιν* cod. Mus., em. Phavor. *ἱερόν* cod., *ἱερεῖον* Kusterus. „*De Iovis calculo unus tradit Hesychius*“ AM. 35. *διόσκειν* cod., *διόσσειν* Kusterus; em. GDindorf Thes. II c. 1541 A Lobeck. rhem. p. 100. 106 n. Reliquas interpretationes duas ad *δοιάσαι* et *δῃῶσαι* referunt interpretes et lexicographi. 36. Zenob. III 41 p. 67 ed. Gott. 37. 38. Separavit DHeinsius. 37. Zenob. III 21 p. 63. 38. Lemma excidisse apparet e Zenob. III 22 p. 63, ubi *φασί* scriptum est. 39. *Ἕλληνες — ναυτιλουμένοις* cod., em. Mus. *καί* ex EM. 277, 7 addidit Salmasius. Cf. Io. Malel. 234, 19. Alii *Ζῆθος καὶ Ἀμφίων* e margine esse volunt. *λευκόπωλοι* utrique audiunt, Tyndaridae ap. Pind. Pyth. I 127, Iovis ex Antiopa filii ap. Eur. Herc. f. 29. 30 ut opportune monebat L. Bosius Animadv. p. 125. 40. *Διοσκώλιον — τῷ — ἱερείῳ* cod. *τὸ — ἱερεῖον* Mus., *τὸ ἱερείου* Valesius probante LPrellero Polem. p. 140. Idem *οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται* pro *οὗτοι ἱερεῖον ἐτίθετο* cum Valesio reponit e Suida et Mich. Apost. VII 10. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 183 sq. 42. *διοπτήρ* recte Musurus. 46. *ὀχλίζειν·* *κινεῖν μοχλεύειν* infra. 47. ‚*Error est grammatici genetivo διόπων decepti*‘ GDindorf. 48. *διοψεῖν·* *κατασκοπεῖν ἢ δι' ὅλην — διαυγίαν* codex, *δίοψιν·* *κατασκοπὴν ἢ διόλου — διαύγειαν* Mus. 49. *γεγενημένους* Mus. Glossa obscurissima.

δίπλακα δημόν· διπλοῦν λ[ε]ῖπος
διπλά[πα]σαι· διπλᾶ ποιῆσαι
διπλασιασμός· ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις
διπλασμός· ἡ διπλῆ εἰς πόνον
(*) *διπλῆν· διπλασίονα. καὶ μεγάλην*
* *διπλοΐδα· διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι*
* *διπλοΐζειν· διπλασιάζειν*
διπλῆ· ὀρχήσεως εἶδος, ἢ κρούματος
διπλοῦς ἄνδρας· τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. οἱ δὲ παλιμβόλους
διπλοΐδα· διπλοΐδα
δίπνοια τρώματα· εἰς κενὰ τραύματα
διποδία· ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός
Διπόλια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. [οἱ δὲ Διϊπόλ(ε)ια, ὡς προδεδήλωται. καὶ εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως]
δίπολοι· Αἰσχύλος διπλαῖ. προπομποῖς
δίπτυον· Κύπριοι μέτρον. οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον
διπτύχιξον· δίπλωσον
(*) *δίπτυχα· δύο ἐπιβολὰς ἔχοντα, [ἢ διπλοῦν] ὥστε τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι [τὸν ἐπίπλουν], τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι*
δίπυλον· ὑπερῷον
δίπυροι ἄρτοι· οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι
[δειράδαι· αἱ τῶν ὀρέων ἐξοχαί]
δίρηγες· στρουθοί
Δίρκης· πηγῆς

SCR. 51. *Ψ* 253. 52. Alexis in Com. Gr. III p. 436. 55. *K* 134. (57. Cf. Aeschyl. Ag. 835 Eum. 1013). 58. Thesmoph. 982. 61. Hippocrates. 62. Cratin. fr. V vol II 1 p. 109. 63. Aristoph. Pac. 420. 64. fr. 205 p. 54 Nck. 65. Forte Alcaeus fr. 142 dixerat *δίπτυον κύπρον*. 67. *Λ* 461. 68. Soph. Philoct. 952. 69. Com. lect. index p. 318. Hippocr. p. 546, 13. 72. Aeschyl. Sept. 273.

ADNOT. 51. *λῖπος* Mus., ut solent grammatici pro *λίπος*. 52. *διπλᾶ πᾶσαι* cod., *διπλασιάσαι* Salmasius. *διπλᾶ παῖσαι· διπλᾶς ποιῆσαι* (sc. *πληγάς*) Pergerus et Abreschius; *διπλάσαι· διπλασίασαι Ἄλεξις Κύπριδι* Bekk. p. 89, 6 quod exhibui. Aliud suadet sane C. 171: *δίπτυχα· διπλᾶ (ποιῆσαι)*. 53. Suidas et Aelian. Tact. c. XXVIII sq. 54. Obscuriora sunt, quam quae intellegam. *διπλασμός* nisi ap. Eustath. 1396, 53 non legitur, ubi idem est quod *φωνῶν δίπλωσις*. 55. *διπλασίωνα* codex. Cf. Apoll. lex. 59, 11. 57. *διπλοΐζειν* codex. Cf. Pierso Moer. p. 275 Lobeck. Parerg. p. 616. 58. *διπλεῖ* cod. *διπλῆ* Mus. Poll. IV 105 p. 167 Bekk. Ceterum *διπλεῖ* legitur in tab. Heracl. I 61 cf. Ahrens Dial. II p. 194. 59. *πάλιν βόλα* cod., *παλιμβόλα* Mus., *παλιμβόλους* recte ut videtur Valesius. — *ἀνδρῶν* in *ἀνδραπόδων* mutatum volebat Schottus ad Zenob. III 23 p. 64 „*recte an secus non dixerim*“ GDindorfius. Veteratores sane esse solent servi. De dissyllabis in comoedia et aula Lysimachi cf. Athen. XIV p. 614 EF. 60. *διπλοΐδα· δ.* Pierso ad Moer. p. 276; *διπλωΐδα· διπλοΐδα* GDindorfius Thes. II c. 1552 A. Possit aeolica accentus ratio notari videri. 61. *τρώματα* bis codex, bis Musurus *τραύματα* exhibent; *τρήματα* Galenus lex. p. 458: *δίπνοον τρημάτιον·* (sic Dorv., vulgo *δίπνος τρήματα*: lego *διπνόων τρημάτων*) *τῶν εἰς τὰ κενὰ συντετρημένων καὶ οἷον κατὰ δύο στόματα ἀναπνεόντων*. *καινὰ* cod., Phavorinus. 62. Vide *διαποδισμός* et Poll. IV 101 schol. Arist. Lys. 1245. 64. *αἰσχύλος διπλαὶ πρόπόμποις* (sic) codex, *διπλαῖ. αἰσχύλος προπομποῖς* Musurus. Aeschylum *δίπολοι γύαι* vel *ἄρουραι* dixisse scite coni. GHermannus; nisi *δίστολοι προπομποί* dixerat, ut Soph. OC. 1055. 65. Vide *διπτία*. Forte *κύπρον* legendum pro *κύπριοι*, coll. Poll. X 113. 66. Formam Doricam, de qua Valcken. epist. ad Roev. p. LXVII disputabat, restituit Is. Vossius; *διπτυδίξον* codex. 67. *περιβολάς* Apoll. lex. 59, 12 *περιβόλαια* Suidas, quod verum videtur, ut *τὸ μὲν — τὸ δὲ* habeant, quo referantur; *τῷ μὲν — τῷ δὲ* male Musurus. *τὸν ἐπίπλουν*] Scr. *ἐπιβεβλῆσθαι. νῦν δὲ τὸν ἐπίπλουν*. 69. *ὀπτόμενοι* cod., em. Mus. Cf. Athen. III 110 A. 70. *δειράδες* recte Musurus. 71. Vide *δίγηρες* et *δρίξ· στρουθός* ap. C. 39. 72. *Διρκῆς* cod., em. C. 39. Cf. Unger Parad. Theb. p. 97. Forte *Δίρκης πηγαῖς* scribendum; vide SCR.

δίσαλα· ἀκαθαρσία
δισαλέος· ῥυπαρός
75. δίσδημαι· ζητῶ
δ(ε)ισίθεος· δ(ε)ισιδαίμων
δισκάζεται· διαφέρεται
δίσκελλα· σπυρίς
δισκεύει· δισκοβολεῖ
80. δισκεῦσαι· δίσκον ῥῖψαι. ἤτοι λιθάσαι
δίσκην· δίκειν. ὑπερβάλλειν
δίσκοισι· τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις
δίσκουρα· ὅσον ἂν (...) βάλοι δίσκῳ
δισκούρια· ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων
85. δισσά· διττά
δισσός· δύο τρόπους ἔχων, διπλοῦς
διστάζει· διχονοεῖ, ἀπορεῖ, ἀμφιβάλλει
διστάσιον· τὸ πρὸς διπλῆν ἱσταμένον τὴν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὴν ἴσην
δὶς τύσῃ· τῇ ἡλικίᾳ. Ἀρχίλοχος
90. δίστομος· οὕτως ἡ Ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφιστόμῳ λιμένι ἐκέχρητο. (ἡ) συγγραφή
διττάμενον· ἀρνούμενον. Κρῆτες
διτταχῶς· διχῶς
(*) δίτοιχος· ἀναίσθητος
διυλίζοντες· διηθμεύοντες, διηθοῦντες
95. διφᾶιν· ζητεῖν. ψηλαφᾶν. ἐρευνᾶν
δίφακος· εἶδος βοτάνης
δίφατον· ὄφιν. Κρῆτες
διφασία· διλογία. ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τὰ λεγόμενα
δίφατον· διφάσιον, δισσῶς λεγόμενον
2000. [διφαδεύει· ἐξελεῖται
διφένσωρ· βασανιστής. κριτής]
διφθέρα· δέρμα, βύρσα. δέλτος, γραμμάτιον
διφθεράλοιφος· γραμματοδιδάσκαλος παρὰ Κυπρίοις
δίφορος· Ἔφορος Κυμαῖος, ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ Ἰσοκράτει τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς
5. διφοῦρα· γέφυρα. Λάκωνες

SCR. 75. Theocr. XVI 68. 82. *B* 774. 85. Cratin. fr. II p. 102. 88. Plat. Hipparch. p. 231 D. 89. fr. 162 p. 571. 94. Matth. XXIII 24. 95. *Π* 747.

ADNOT. 73. L. *δῖσα* vel *δισαλία* pro *δεῖσα* — *δεισαλία*. Cf. Boeckh Ind. lect. Berol. 18^{33}_{36} p. 6. 74. Infra male *δυσταλέος*. 76. *δισίθεος· δισιδαίμων* cod. *δεισίθεος· δεισιδαίμων* Pollux I 21 Mus. 77. *δικάζεται* Pearso. 78. Cf. *διασκελίδα*. 81. *δίσκην· δίκην* cod., *δίσκειν· δίκειν* Phavor., *δισκεῖν· δικεῖν* Salmasius. Formam infinitivi Lesbiacam sollicitare nolui. 83. *λάβοι* codex. 84. *δίσκου ὅρια* — *δίσκον* Apollon. lex. 59, 13. Atque hoc repone, glossis 83. 84 copulatis, aut rescribe *δίσκου οὖρα· ὅσον* — *δισκεύων*. 85. *διπλά* pro *διττά* C. 39, *δισσά· διττὰ διπλά* C. 171. 86. *δισσῶς* — |ῶς cod., em. Meinekius Philol. XII 3 p. 607. 87. *ἀπιστεῖ* C. 39. 171. 244 margo. 88. *διστάδιον* — *ἑστάμενον* cod., em. Mus. et Schrewel. 89. *διστόσῃ* codex; exhibui Elmsleii coniecturam. Latet tamen, ni fallor, aliud quid. 90. *δίστημος* cod., em. Mus. *ἀμφιστόμοις λιμέσιν* — (ἡ om.) codex, em. AMeinekius Phil. XII p. 611. 612. 93. *διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων* Diogen. IV 31 p. 237. *ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων* Suidas. —*δι τοῖχος* Meinekius Philol. XII 607 coll. Alexid. Com. Gr. III p. 477. 95. Apoll. lex. 59, 14. 96. Ad *ἐλε*]*λίσφακος* adludit. 97. Vide *δίβαν*. ‚*Δίφαν· τὸν* Salmasius Meursius Cretic. IV p. 258 c. 15. *Δίφας* memoratur Artemidoro I p. 164, 5 Reiff: *σὴψ δὲ καὶ διψὰς καὶ δίφας*.' Thes. 98. C. 171. 2003. Cf. *ἀλειπτήριον*. 4. Plutarch. vit. Isocr. p. 49, 19 ed. AWesterm. 5. Ahrens Dial. II 81. 122. 124. Malim *δίφουρα*.

διφράγες· τινῶν στρατιωτῶν, τῶν παρὰ Πάρθοις, ταγαί
δίφραξ· κλιντήρ. θρόνος γυναικεῖος
διφρεῦσαι· διακαθίσαι
διφρίας· ἁρματηλασίας
δίφρις· ὁ ἑδραῖος, καὶ καθήμενος ἀεί, οἷον ἀργός
δίφρον· ἅρμα. καθιστήριον. κράββατον. ὄχημα
διφροφόροι· αἳ ταῖς κανηφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι
διφροφορουμένους· τοὺς φορείοις φερομένους
διφυᾶ· διφυῆ, δύο φύσεις ἔχοντα
δίφυιον νυκτός· τὰ δύο μέρη, τὸ δίμοιρον
διφώνους· διγλώσσους
διφῶσα· ζητοῦσα. ψηλαφῶσα
δίχα· χωρίς, ἐκτός, ἄνευ
δίχα λαλῆσαι· ἀκατάλληλα λαλῆσαι
δίχαλον ζυγόν· τὸν ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. *Χηλαὶ* γὰρ καὶ τὰ κοι(λώ)ματα. ἔνθεν καὶ ..... ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ
δίχανον· κεχωρισμένον
δίχα νυκτός· τὸ μεσονύκτιον
διχῇ· διχῶς, δισσῶς
διχηλοῦν· δύο ὁπλὰς ἔχον
διχθαδίας· δισσάς, διπλᾶς
διχόθεν· ἐκ δύο μερῶν
διχόθυμος· διάβολος
δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιός. καταπεῖραι.
δίχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι, κατὰ μετάληψιν. *Χόλος* γὰρ ἡ ὀργὴ καὶ (ὀργὴ ὁ) τρόπος. Βακχυλίδης·
ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμ(μ)έναι μυρίαι
διχομηνία· τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς .... τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνός ἐστι. *διχομηνίαια,* ὅτε πεντεκαιδεκαταία

SCR. 2007. Theocr. XIV 41. 9. Xen. *K. Π.* VI 1, 16. 11. Homerus. 12. Stratt. Com. fr. IV vol. II p. 766 alibi. 13. Herod. III 146. 14. Soph. Trach. 1097 διφυῆ. 16. Philist. ap. Polluc. II 111. 17. Hesiod. opp. 374. 20. φ 51. 24. Levitic. XI 3. 25. *I* 411. 26. Aeschyl. Pers. 46. 28. Achaei fr. 37 p. 586 Bacchyl. fr. 44 p. 976 Bgk.

ADNOT. 7. Lobeck. Proll. p. 449. 8. *διφρεύσας·* ἐποχθείς (sic) ἐπιβάς C. 171. 9. ἁρματελασίας codex; cf. Lobeck. Parerg. p. 704; em. C. 171 Mus. Ceterum malim διφρ(ε)ίαν· ἁρματηλασίαν e Xenoph. l. c. 10. διφρίς cod., malim διφρίας. Interim accentum correxi praeeunte GDindorfio. 11. Apoll. lex. 59, 15. 12. Aelian. VH. IV 22 Schol. Ar. Avv. 1550 EM. 279, 39 Suid. 13. διφροφορουμένους — φορίοις cod., em. EM. 279, 40 Mus. 14. φύσας cod. φύσεις C. 39 Mus. 15. Lobeck. Phryn. p. 494. 16. C. 39. 18. Apoll. lex. 59, 17 Phrynich. app. soph. 36, 23. 20. δίκαλον cod., em. Mus. κύματα cod., em. Salmasius. καὶ ..... ἡ scripsi, καὶ ἡ cod., excidisse χηλὸς vidit Sopingus. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 639. 21. δίχαλον GDindorfius Thes. II c. 1579 B. Forte διαχανόν a διαχαίνω. 22. δίχα aut apotroctum est pro διχάδα aut in διχάς mutandum. 24. Sic C. 171, *διχηλοῦντα·* τὰ — ἔχοντα C. 39. 27. Ἀχαιὸς Πειρίθῳ coni. Pergerus, Αἰσχύλος Καβείροις ANauckius. *δίχολοι·* διάφοροι. Ἀχαιός ,δίχολοι γνῶμαι κατὰ πεῖραν' coni. AMeinekius Philol. XII p. 607. 27. 28. Separavi in codice coniuncta. 28. διχολογνῶναι — Βακχύλιδος cod. δίχολοι γνῶμαι — Βακχυλίδης Mus. δίχολοι γνῶμαι Zenob. III 25 p. 64, ubi interpp. apponunt Lobeck. ad Soph. Aiac. 127, Diogenian. IV 32 Apostol. VII 18 Arsen. 183 schol. Hippocr. ap. Foes. Oecon. s. v. ὀργᾶν. — Deinde καὶ τρόπος codex, καὶ ὀργὴ ὁ τρόπος recte Kusterus ope Zenobii l. c., qui διχῇ ἰδιότροποι κ. μ. χ. γ. ἡ δ. ὀργὴ δὲ τρόπος. — διακεκριμέναι Zenobius, βεβριμέναι schol. Hippocr. ubi versus minus recte Alcmani tribuitur. 30. πληροσέληνος codex. *Διχομηνία·* πληροσέληνον (hucusque Gl. MS. in Siracid. XXXIX 15) ἤτοι τάς τε τῆς σελήνης ἢ τοῦ μηνός C. 171; *διχομηνία·* τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἤτοι τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνόν ἐστι. *διχόμηνον·* πληροσέληνον, τε τῆς σελήνης ἢ μηνός C. 63. ἡ supplet C. 39. — διχομηνίεια codex, em. HSt. sc. ἡμέρα; δὲ pro ὅτε Kusterus.

διχόνδις· ἀπύγων
διχύν(ο)ια· ἑτερογνωμοσύνη, διχοστασία
διχονοεῖν· διστάζειν
διχοριάζειν· ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν
35. διχοστατεῖ· μάχεται, πολεμεῖ
διχοτομία· ἀναίρεσις
* διχοτομήματα· τμήματα
διψακερόν· ταλαίπωρον
δῖψαι· βλάψαι
40. διψάρα· δέλτος. οἱ δὲ διφθέρα
διψάς· ἔχις. ὕδρα. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ ἐπὶ τοῦ ἥπατος
διψία κόνις· ξηρά
δίψιον· βλαπτικόν
.... δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον (διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν) ἢ ὑπὸ Διὸς βεβλα(μ)μένον· ἶψαι γὰρ τὸ βλάψαι
45. διψῆν· διψᾶν
διψυχία· ἀπορία
δίῳ· τῷ ἐντίμῳ. τῷ ἀγαθῷ. τῷ εὐγενεστάτῳ
δίωγμα· θυσία τις Ἀθήνησιν ἐν ἀποῤῥήτῳ τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορ(ί)οις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀποδίωγμα ὕστερον ἐκλήθη
διῴδει· ἐφλέγμαινε
50. διωθεῖται· ἀνατρέπεται. ἀνατρέπει
διωθεῖτο· ἀπεκρούετο. ἀπερ(ρ)ίπτετο. ἀπέρ(ρ)ιπτε
διωκαθεῖν· διώκειν
δίωκε· ζήλου. ἐπιτήδευε
διώκειν· καταλαμβάνειν φεύγοντα. ἢ κατατρέχειν ἐν κλίμακι. καὶ φεύγειν μεθ' ὁρμῆς
55. διωκέτον· ἐδίωκον. δυϊκῶς. ἢ διώκουσι
διῳκισμένοι· κεχωρισμένοι
διωκόμενον· κατηγορούμενον
διωλισθηκόσι· πεσοῦσι

SCR. 35. Euripidis? 37. Exod. XXIX 17 Ezech. XXIV 4. 39. Poetarum Alexandrinorum fictio. 42. Aeschyl. Ag. 495 Soph. Ant. 245. 439. 43. Soph. fr. 274 p. 154. 44. *Δ* 171. Hesiodi versus intellegitur *Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.* 45. Ar. Nubb. 441 Plat. Gorg. 496 D. 47. *B* 57. 52. Eur. fr. 364, 25 Nck. 53. I Timoth. VI 11. 55. *K* 364.

ADNOT. 31. *λόνδις· βωμολόχος εἴρων κοκκιλόνδις· παιδὸς ἀφόδευμα* (Lob. Proll. p. 161) *χόδανον· τὴν ἕδραν* Hesych., quae attulerunt interpp. incerti haerentes, utrum *ἄπυγος* an *ἀπώγων* scribendum sit. Non expedio. 32. Sic C. 39, em. C. 63 alii. 38. EM. 801, 48. Lob. Proll. p. 345. 39. Lobeck. rhem. p. 42, 18. 43 et Pathol. El. p. 97 sq., ubi *δίψαι* defendere studet a correctione Pearsonis *δ' ἶψαι*. Vide *γῖαι* et *δίψιον*. 40. Glossam Siculorum tradi docet literarum *φθ* in *ψ* mutatio. Lob. rhem. p. 89. 41. *εὐθυτικῇ* cod., em. Mus. *ὕπατος* cod., em. Phavor. 43. Vide 39. *δίψιον· βλαβερόν* Apoll. lex. 59, 18; *παρὰ τὸ ἶψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιόν φησι τὸ βεβλαμμένον* schol. Apoll. Rhod. IV 14. 44. *(μ)* Mus. Repetuntur haec s. v. *πολυδίψιον*. 45. *δίψην· δίψαν* codex et C. 39. 171. 63 in quibus *ἀττικῶς* additum est. *διψῆν· διψᾶν* Koen. Greg. Cor. p. 228 Lob. Phrynich. p. 61. Sed potest et illud verum esse; vide Thes. LGr. II, c. 1586 B. 48. *θεσμοφόροις* codex et Suidas s. v. *χαλκιδικὸν δίωγμα* p. 1116 Bekker, qui conferri iubet Plut. Q. Gr. 31; em. Valesius. Lobeck. Aglaoph. I p. 680. 49. *διωδεῖ· ἐφλέγμενεν* cod., em. C. 39 Mus. 50. *διωθούμενα· ἀνατρεπόμενα* C. 171. 51. *(ρ)* bis Mus. C. 39. 171. 52. *διωκανθεῖν* cod., *διωκάθειν* Mus. Vide schol. Plat. Euthyphr. p. 39, 3 ed. ster. Moer. p. 118 Tim. p. 87. Accentum, etiam ap. Arcad. p. 155, 24 vitiosum, corr. Elmsleius ad Eur. Med. p. 113. Cf. nos in Mus. Rhen. 1856 p. 310. 53. *ἐπιτήλευε* cod., em. Mus. C. 39. 171. 55. *διωκέτην* cod., em. EM. C. 63. 56. *διωκισμένων· κεχωρισμένων* C. 171, *διωκισμένος | ος* C. 39 Suidas. 58. C. 171.

διωλύγιον· .... ἤχουν ἐπὶ πολύ. μέγα, καὶ σφοδρόν, διατεταμένον
60. [διώμνυτα(ι)· ὀμνύει]
διωμοσία· ἡ ἀντωμοσία. ἑκάτεροι γὰρ ὤμνυον· ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως· ὁ δὲ ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως
δίωνται· διώξουσι
διώνυμος· περιβόητος, ὀνομαστός
διωρειῖ· νεῖκος πολέμου
65. διωρίσαμεν· διεζεύξαμεν, διεστήσαμεν
διωρίαν· διαζυγίαν, διαχωρισμόν
δίωρον· ἀσύμφωνον. οἱ δὲ ἀνόμοιον διάφωνον
διώρυξ· τάφρος
διῶσε· κατέβαλε
70. διωσάμενοι· ἀπωθησάμενοι, ἐκβαλόντες
διωστῆρσιν· ἀναφορεῦσι
διώττας· ἐργοδιώκτας
διωφέλλειν· διορύσσειν
διωχή· δίφρος ὅ[υ] δυνάμενος δύο χωρεῖν
75. δματέα· δαμαστέα
δμηθέντι· δαμασθέντι
[δμηκῶτες· πεπληρωμένοι ἢ δεινῶς διακείμενοι]
δμῆσις· δάμασις
Δμήτειρα· δαμαστική. γῆ γεννήτρια. Δημήτηρ. δαμάστρια
80. δμηθῆναι· κρατηθῆναι. διαπολέσθαι. ὑποταγῆναι
δμῆσαι· δαμάσαι. κρατῆσαι
δμητόν· [βοητόν]. ἀναγκαστόν. οἰκοδομητόν
Δμία· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δήμητρος
δμῶες· δοῦλοι
85. δμωῆισι· δούλαις
δμωΐς· θεράπαινα, δούλη· ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι

SCR. 59. Vox Platonica. 62. *P* 110. 65. Eur. Hec. 847. 69. *Φ* 244. 70. Herod. IX 102. 71. Exod. XXXVIII 11 et LXX passim. 74. Pherecrat. fr. IV vol. II 1 p. 254. 76. *Δ* 99. 78. *P* 476. 79. *Ξ* 259 ubi alii *μήτειρα* quod repudiat Nauck. Ar. Byz. p. 33. 84. Homerus. 85. e. g. *O* 93. 86. Aeschyl. Suppl. 334.

ADNOT. 59. Vide *διολύγιον* et EM. 280, 55 Tim. p. 88. *θρηνητικῶς* addit C. 39. 171. — Nunc demum video *ΓΥΗΟΝ: μακρόν* mutandum esse in *Ω]ΛΥΓΙΟΝ: μακρόν*. 60. (ι) Mus. *διώμυται* et alio loco *δυώμνυτο· ὤμνυε* C. 171. Recte *διόμνυται* Suidas. 61. Meier et Schoem. *Att. Proc.* p. 624. 62. *διῶνται· διώξουσι* cod., *δίωνται· διώξωσι* Mus. *διῶνται* etiam EM. 280, 40. 63. *περίφημον* addit C. 171. 64. *διωρειῖ· νῖκος* cod. *διωρειῖ· νεῖκος* Mus. *διώρη· (διωρίς cf. συναρίς?) νῖκος πολέμων* C. 171, *διώρη· οἶκος πολέμου* C. 39, *διωρία· νεῖκος, πόλεμον* Salmasius. Verba *νεῖκος πολέμου* si casu quodam a gl. 66 avulsa sunt, *διωρειῖ* fortasse e *διορειεῖς* (Plat. Legg. IX p. 860 E) natum est. 70. C. 171; *ἀπορρίψαντες* addit C. 39. 71. *ἀναφόροις* cod., em. C. 39. 171 Suidas addens *βαστάζουσιν* (Mus.). 72. Glossam creticam esse dixi in Philol. XII, 3 coll. *ἐττῶν, ὑφεττόν λάττα*. Male alii *διώστας* alii *διώκτας* corrigunt Hoeschelium et Pearsonem secuti. 73. [διω]φέλλιον διορύσσειν? 74. *διωχῶς — οὐ* codex, *δίωχος — [οὐ om.]* Mus., correxi. Vide EM. 280, 52 Poll. VII 116 X 47 Pausan. Eustath. 882, 13 Lobeck. Parerg. p. 708. 76. C. 171 |α |α C. 39. 63. Vide SCR. 77. Omisit Musurus. Lege *ἀδδηκότες*. Similis corruptela obtinet C. 39 *δμηκότες· δαμάσαντες*, in quo praeterea leguntur glossae Homericae (*Δ* 99 *I* 158) hae: *δμηθέντα· δαμασθέντα. δμηθήτω· πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω*.
η
78. *δμῆσις· ἡ δάμασις* C. 39. *Δαμάσις* cod., *δάμασις* Mus. Possis et *δμήσης· δαμάσης*, ut Schow. 79. Seiuncta copulavi et correxi. *Δμήτειρα· δαμάστρια ἡ Δημήτηρ* EM. 281, 9. *Δμήτρα· δαμάστρα* codex, *δμήτρα· δαμάστρα* Mus., qui literam (α) delevit. 82. *βιαστόν* Kusterus probantibus Thes. Edd. Imo *λαλητόν· βοητόν*. 83. *Δμεῖα* Mus. Cf. Lobeck. Aglaoph. I p. 154. Mihi *Ἀλία· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ* et *Ἀμαία· Δημήτηρ* confundi videntur. 84. Apoll. lex. 59, 19. 85. *δμωχίσι* cod. h. e. *δμωῆισι*; *δμωῖσι* Musurus.

δμῶες ἀναγκαῖοι· οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες, καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν
δμώη· γυνὴ μεγάλη
δμώς· δοῦλος, θεράπων
90. δνοπάλιζεν· διὰ τῶν χειρῶν ἐδόνει καὶ ἐκίνει ἀναιρῶν. Δὶς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής
δνοπαλίξεις· οἷον δονήσεις ταῖς χερσί, καὶ ἐκτινάξεις. οἱ γὰρ πτωχοὶ ἐπικρύπτουσι τὰ ῥάκ[κ]η. ἢ διὰ χειρῶν ἕξεις
δνόσ, κακοπλασσῶν
[δνόσσουσι· διακόψουσι. κακοπαθήσουσι]
δνοφέη· σκοτεινῇ
95. δνοφερόν· σκοτεινόν. μέλαν, ἀπὸ τοῦ δνόφου· λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη
δνόψ· χιτῶνος εἶδος. βάθος
......· δοξάζει. ἀμφιδοξεῖ. διστάζει. δικάζει
δοάσσατο· διενοήθη. ἐβουλεύσατο. ἔδοξε
δοάσσεται· δοξάζει. ἀρέσκει. συμφέρον καταφαίνει
2100. δοάσσετο· ἔδοξεν
δοιά· δύο
δοιαί· δύο, δισσαί
δοιαὶ δίκαι· βουλαὶ δύο
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων· τὴν ἔκβασιν τῶν ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν
5. * δόγματα· ζητήματα. προστάγματα
* δοειδές· διαφανές
* δοῖεν· παράσχοιεν
δοιάσαι· διστάσαι. βουλεύσασθαι
[δοῖδος· σπάδων]
10. [δοιοιδυσσεῖν·.....]
δοίδυξ· ἀλετρίβανος
δ' οἱ δέατο· ἐβουλεύσατο
δοίημεν· δώημεν
δοίης· δώσεις
15. δοίμασιν· ἀποφάσεσι, γνώμαις

SCR. 87. ω 209. 89. ω 256. 90. 91. Δ 471. ξ 501. 95. Ι 15. 98. Ν 485. 99. Ψ 339. 2101. β 86 Μ 464. 2. Δ 7. 4 τ 562. 5. Gl. sacra teste C. 39. 7. α 18. 11. Arist. Eq. 987 teste Suida. 14. δ 600.

ADNOT. 88. δμώη· γυνὴ μεγάλη C. 171, δμωή· γ. μ. C. 63, δμωῇ· γυναικὶ δούλῃ CBremensis. Forte σμώνη· ῥύμη μεγάλη. 90. 91. Apoll. lex. 59, 21 EM. 281, 18 C. 39. Sub ἐπικρύπτουσι latet vitium. Vide Lob. Proll. p. 92. 92. δνόσ, κακοπλασσῶν cod., δνόσσων· κακοπαθῶν Musurus. Conicio 91. 92. ἕξεις δονῶν καὶ τινάσσων vel ἕξεις [δνόσ, κακὸ]πλάσων. 93. „*Hesychiano* δν. *quid faciendum sit, non reperio.*" Lob. rhem. p. 100; δηώσωσι scite Kusterus. Forte κακῶς διαθήσουσι vel πορθήσουσι. 94. Vide γνόφεον et ζόφεον. Δνοφερῇ coni. Pearso coll. Hom. ν 269. 95. Apoll. lex. 59, 20. C. 39. 171. Imo Doricum est judice Ahrente Dial. I p. 73. II 80. 109. schol. Aeschyl. Prom. 570. 96. Cf. Lobeck. Parall. p. 115. Βάθος non sollicitaverim, sed colorem atrum intellego. Faehsius ῥάκος suasit. 97. Excidit δοάζει. Et sic δοάζει· διστάζει C. 39. 98. δοάσατο· τὸ μιᾷ γνώμῃ μὴ ἑστάναι C. 39. 2103. δοιαί· δύο ἢ δίκαι ἢ βουλαί C. 39. Vide δωαί. 4. ἀμείνων cod., em. Mus. ut Apoll. lex. 59, 24 qui explicat ἔξοδοι ἐκ μεταφορᾶς. 6. Sic cod., διαειδές Mus. Imo ὑα]λοειδές vel tale quid. 9. δοιδός corr. Bruno. Vide gl. α 5662. 10. Sic codex; δοιοῖς· δυσίν (Ψ 194) Mus. Latet vel δοιδύσσειν sive δαδύσσειν, unde fuerunt qui voc. δοίδυξ derivarent, vel δοιδυκιεῖν quo ducit ordo et C. 39. 11. ἀλατρίβανος cod., em. Mus. ἀλοτρίβανος C. 171; κοχλάριον ἢ ἰγδύν C. 39. 12. Scripsi; δοιδέατο cod. δοιάσατο Mus. 13. δῶμεν C. 39. παράσχοιμεν Suidas. 14. δοίοις cod., em. Mus. δοίης· παράσχῃς C. 63. δοίη· παράσχῃ C. 39. 15. δοιήμασιν Mus. Coni. δόγμασιν, vel λήμασιν; δοκήμασι Kusterus.

* δοιάς· δύο
δοῖτρον· πύελον. σκάφην
δοκάζει· μένει. ἐπιτηρεῖ. δοκεῖ. προσδοκᾷ
δοκάλια· καλά, ἄριστα, ἀγαθά
δόκαι· ἐνέδραι, παρατηρήσεις
δοκάν· θήκην. δοκεῖν. ἐοικέναι
δοκάναι· αἱ στάλικες, αἷς ἵσταται τὰ λίνα [ἢ κάλαμοι]
δοκεῖ· οἴεται, νομίζει ......
δοκεύειν· τηρεῖν, φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾶν
δοκεύων· ἐκδεχόμενος
δοκήσει· ὑπονοήσει. νομίσει. προσδοκήσει. δοκιμάσει. στοχάσεται
ΔΟΚΗΝ· δόκησιν. δοχήν
δόκησις· τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον, οἷον φαντασία
δοκησίσοφος· ὁ[ι] οἰηματίας ἐπὶ σοφίᾳ
δόκησις· σκοπή. ἀπάντησις. ὑπόληψις
δοκίδες· οἱ ἰσάκις ἴσοι ἀριθμοὶ πλεονάκις
δοκίδων· δοκῶν ὑπολαμβάνων
δοκικῶ· ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι
δοκιμαίνονται· δοκιμάζουσι
δοκιμάσας· κρίνας, ἐξετάσας
δοκιμασία· ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων
δόκιμον· χρήσιμον. τέλειον
δοκιμοῦν· δοκιμάζειν
δοκίμωμ[α]ι· δοκῶ καὶ οἴομαι
δόκον· τὴν ἀγχονήν
ΔΟΚΟΣ· σκοπή. προσδοκία. καὶ τὸ ἐν οἰκοδομῇ ξύλον

SCR. 24. Passim Homerus. 29. Arist. Pac. 44. 30. Vide Eurip. fr. 130. 279. 167 Nck. 33. fr. IV vol. II 1 p. 384. 36. Plat. Legg. VI p. 753 E. 39. Sappho. 41. Eur. fr. 475 Nck.

ADNOT. 17. Vide δραιόν et δροίτη. 18. Cf. ἐδόκαζεν· ἀπεδέχετο. 19. δόκιμα Ruhnken. 20. ἐν δόκῃ· ἐν ἐπιβουλῇ Hesych. 21. δοκὰν cod. δοκάνην Mus. 21. 21ª. Coniunxi. Doriensibus δοκασεῖς futurum est a δοκέω. 22. σταλικαὶ — δεινὰ cod., em. Mus. ἢ κάλαμοι ad δόνακας spectant, ut vidit Schneiderus. Cf. Apoll. lex. 59, 29. 23. ὑπολαμβάνει addit C. 39. 171. 24. δοκάειν cod., em. Arcerius Apoll. lex. 60, 14. Cf. ἀκεύει. 26. δοκιμάσῃ Mus. 27. δόκην cod., Cf. Arcad. 106, 21 Lob. Proll. 12, 12 Koen. Greg. Cor. p. 51. 28. ὁμαζόμενον cod. em. Mus. Suidas. Malim νομιζόμενον δέ. 29. Poll. IV 9. ἤτοι ὁ κενόδοξος addit C. 39. Lexicis e Cyrillo adde δοκησίφρων· μωρόσοφος. 31. ἴσα καὶ ἴσοι cod., em. Scaliger. Infra πλινθίδες· δοκίδες. ‚οἱ δὲ τὰς δύο μὲν [πλευρὰς] ἴσας τὴν δὲ τρίτην δυεῖν μείζονα ἰσάκις ἴσοι μειζονάκις δοκίδες καλοῦνται.' Theo Smyrn. Math. c. 29 p. 66. Vide Nicomach. II p. 57 (Ast Theolog. Arithm. p. 278). 32. Sic codex; δοκίδων· δοκῶν. δοκῶν· ὑπολαμβάνων Mus. δοκίδων· δοκῶν. δ'οἴεται· ὑπολαμβάνει C. 244. Neque crediderim δοκίδων· δοκῶν et δοκίων (Boeotice pro δοκέων) confundi. — Vid. Poll. X 157. 33. δοχηκῶ cod. Ald. Flor. Mus., δοκικῶ editiones rec. poscente literarum ordine. Ἀρτοπώλησι cod., em. Musurus. Ad ipsum illud δοχηκῶ quod attinet, unice probanda est Lobeckio in Proll. p. 148 probata sententia: *binae interdum insinnatae sunt literae aut significationis distinguendae caussa aut vi synecdromae aut lapsu quodam populari, ut δοκικῶ pro δοκῶ quo Hermippus utitur barbarum ludens.*' Neque aliter statuit Meinek. hist. crit. p. 94. 189 II 1 p. 384 abusum hac voce Bergkium esse monens. Hic enim in Act. Soc. Gr. I p. 134 Comoed. Att. reliq. p. 313 Δοκικῶ· ἀντὶ τοῦ Δοκῶ coniecerat, quod fugit Tzschirnerum p. 50. Cf. ἀσπακάζομαι Ἀττικωνικῶς δαμαρούσιος. 38. ‚Vocem Ionicam esse TH colligebat ex loco epistulae Pherecydis ap. Diog. La. I 122, ubi libri aliquot δοκιμάσῃς et δοκιμάσητε pro δοκιμώσῃς et δοκιμώσητε' Thes. LGr. II c. 1613 D. 39. δοκιμῶμαι cod. παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν εὑρίσκονται ὑπερβαίνοντα τὰς τρεῖς συλλαβὰς οἷον δοκιμῶμι ἐλευθερῶμι Ald. Hort. Adonid. p. 207 a. Hinc nostrum em. GDindorfius Thes. II c. 1613 D et Ahrens Dial. I p. 136. 40. Separavit Mus. Nauck. Ar. Byz. p. 206. 40. δοκὸν τὴν ἀγχώνην cod. ἀγχόνην Mus. ἀγχονήν GDindorf II c. 1617 A. Accentum correxi ope Cram. A. Oxx. I p. 223, 19 δάκος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκός ὀξυτόνου τοῦ σημαίνοντος τὴν δόκησιν καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ταγηνισταῖς σημαίνει τὴν ἀγχονήν. Cf. Lob. Proll. p. 16.

δοκουμένοις· δοκιμαζομένοις
δοκοῦντες· οἱ ἔνδοξοι
δοκοί· εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι
δοκῶμεν· νομιζοίμεθα
δόκωσις· στέγη
δο[λ]άν· ἀντὶ τοῦ δήν
δολάνα· μαστροπός
δολερῶς· ὑπούλως, δολίως
δολέων· ὁ δοθιήν
δολίχαυλος· μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων· αὐλὸς δὲ λέγεται τοῦ σιδηρίου τὸ κοῖλον, ... ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος
* δόλιος· πανοῦργος
* δολιομῆτα· δολιόγνωμε
δόλιχοι· ὀσπρίου εἶδος
* δολιχά· μακρά
* δολιχήν· μακράν
* δολιχεύωσι· περιοδεύωσι
δολιχήρετμοι· μακρόκωποι. δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς
δολιχόν· μακρόν
* δολιχοδείρων κύκνων· μακροτραχήλων
δολιχός· μακρός. ἢ μέτρον γῆς
δολιχόσκιον· μακρὰν ἔχον σκιάν, μακρόσκιον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται· ἢ μακρὰν ἰέναι δυνάμενον
* δόλοι· οἱ παραλογισμοί. καὶ στρατηγήματα
* δολοῖ· φθείρει. κακουργεῖ
δολιχόφρονα· πολύφρονα
δολιχωπά· μακρά
* δολίσκος· δόλων. παραξιφίς
δολίφονον· πέπαικται δὲ τοῦ δολοφονίου
δολομάν· μαστροπόν. Λάκωνες

SCR. 43. Galat. II 6 cf. Eur. Hec. 298. 45. Ar. Pac. 1051. 46. Eccles. X 18. 47. Alcman. 51. ι 156. 52. Psalm. V 6. 53. Α 540. 54. Anaxandr. fr. I 43 vol. III p. 184. Theophr. HPl. VIII 32 XI CPl. II 18, 3. 55. Δ 533 Η 255. 56. δ 393. 57. Gl. sacra? 58. θ 191. 59. Ν 162. 60. Β 460. 62. Γ 346. 64. V. l. I Cor. V 6. 65. Sic Empedocles ap. Plut. Mor. p. 1113 C οὐ δολιχόφρονες μέριμναι dixit. 68. Com. Gr. IV p. 634 fr. CXXI.

ADNOT. 43. ἠρέσκοντες (sic) C. 39. 44. Plin. HN. II 26. 46. Infra ἡ δόκωσις· ἡ στέγη. Et sic h. l. C. 171. 244. 47. Correxi δοάν· ἀντὶ τοῦ δήν coll. Ahrent. Dial. II p. 51. Cod. δόλαν· — δῆλον. Ineptit Aufrecht in *Zfvgl. Sprachw.* VII 4 p. 304. 48. Vide δολομάν δόλοπα δόλοι et δόλοφ ap. C. 39. 171. 49. Poll. III 132. IV 51. C. 39. 50. ὀδοθίην cod. ὀδοθιήν Mus. Δοθιών· ὁ δοθιήν coll. Suida Kusterus. 51. δολίκαυλος cod., em. Mus. Apoll. lex. 59, 33 δολιχαύλους — ἐχούσας. 53. δολιομήτα cod., δολομῆτα Mus.. δολομῆτις· δολιογνώμων C. 244 171. Δολιομήτιδες marg. Ask. in Aesch. Suppl. 750. 54. δολιχοί cod. Poll. I 247, δόλιχοι Arcad. 85, 6 Choerob. An. Oxx. II 294, 5 Eustath. p. 254, 34 Suidas et qui λούβιον φασοῦλιν exponit C. 39. 57. Suidas C. 39. 58. μακροήποι cod., em. Apoll. lex. 59, 32 Mus. 59. Cf. Apoll. lex. 60, 3. δολιχόν· κύκλον μακρόν codex, similiter C. 39 δολιχόσκιον· μακρὸν ἢ μέγα κύκλον C. 171 δολιχόν· κύκλον μακρὸν ἢ πολύ. Patet errorem inveteratum pervulgari. Vide 60. 60. δολιχοδείρων κύκνων scripsi, δολιχοδείρων· μακροτραχήλων codex. Cf. 59. 62. Apoll. 60, 3. 65. δολιχόφρων· ἀπολύφρων cod. δολιόφρων· ἀπατεόφρων Mus. Emendaverat ἀπαλόφρων quod postea delevit. Conieci δολιχόφρονα· πολύφρονα. 66. δολιχοπά cod., em. Salmasius. 67. δολίσκος aliunde irrepsisse videtur. Recte habebit δόλων· παραξιφίς, ut Musurus scripsit pro δόλω παρεξιφίς. 68. πέπαικται παρὰ τοῦ Mus. Cf. δορυφόνον. Videtur comicus poeta Agamemnonis Aeschyleae versum 1129 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω in re coquinaria adhibuisse. 69. Vide δολάνα δόλοπα δόλοι δόλοφ. Koen. Gr. Cor. p. 282, Ahrens Dial. II p. 85.

70. *δολομῆτα· δολιόβουλε, κακότεχνε· μῆτις γὰρ ἡ βουλή*
Δόλοπες· ἔθνος. οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Θεσσαλίας οἰκοῦντες
δόλοπα· κατάσκοπον. μαστροπόν
δολομήτεω· δόλια βουλευομένου
δολοπεύει· ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει
75. *δόλος· πάσσαλος*
δόλου τράπεζα· ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον ἐν θυτικῇ
* *δολοπλοκίας· τὰς τῶν λόγων πλοκάς*
* *δόλοι· κατάσκοποι*
* *δόλαντρον· κέρας γλοιὸν ἔχον, ᾧ ἁμαξεῖς χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα*
80. * *Δολόπεσσιν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Θεσσαλίας*
δολοφρονέουσα· δόλια φρονοῦσα, ἀπατῶσα.
* *δολβαί· θύματα. οἱ δὲ μικτὰ πλακούντια*
δόλπαι· πλακούντια μικρά. Κῷοι
δολφός· ἡ μήτρα
85. *δόλωνες· οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις. ἢ ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυ(μ)μένα*
δολώσει· ἀπατήσει
δόμα· τειχίον
* *δόμεναι· δοῦναι, παρασχεῖν*
* *δομέοντι· οἰκοδομοῦντι*
90. * *δόμοισιν· οἴκοις*
δομαίους· οἰκόπεδα. θεμελίους
δομή· τεῖχος. εἶδος, μορφή, πρόσοψις. σῶμα. οἰκοδομή. τροπων κατασκευή
δόμορτις· γυνή
δόμος· οἰκία. ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι
95. *δόμος ἡμιτελής· ὁ ἀτελὴς οἶκος. Ἡμιτελής· ἡμίγαμος. Τέλος γάρ ἐστι ὁ γάμος, καὶ Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος, ὅτι γαμήλιοί εἰσιν*
δ' ὁμώροφον· ὑπὸ τῷ (αὐτῷ) δόμῳ ἱδρυνθέντα

SCR. 70. *Α* 540. 71. *Ι* 484. 80. *Ι* 480. 81 *Γ* 405. 86. Ar. Eqq. 1067. 88. *Α* 16. 90 *Ξ* 202. 95. *Β*. 701.

ADNOT. 72. Cf. Ahrens II 85. 73. *βουλευομένω* cod., em. Mus. 74. Vide *λωπεύειν* et *κλοτοπεύειν*. Fortasse hinc corrigi poterit gl. *α* 3240 *ἀλοπεύει· ἀνιχνεύει*. 75. Lego *κύν*]*δαλος*. An *στόλος*? cf. *δρυοπαγῆ στόλον*. 77. *δολοπληκυίας* cod., em. Mus.— *δόλων* coni. Kusterus ac *δολοπλοκέων· μετὰ συμπλοκῆς δόλων* C. 171. 78. Conl. *δίοποι*, nisi *δόλος* dictum sit de homine vafro ut *ἄλημα παιπάλημα κρότημα*. *δόλοψ· κατάσκοπος* C. 39. 63. 171. 244 ubi etiam *ἐπιβουλευτής* additur. 79. Infra *δόραντον*. 80. *δολοπέσσουσιν* cod., em. Mus. 81. *ἀπατοῦσα* cod., em. C. 63. 171. 82. *μικρά* coni. Heinsius. *δ' ὄλπαι* coni. Toup. Emend. IV p. 356 coll. *ὄλπα· ἔδεσμά τι*. „*Si suo loco positum esset, hanc doricam esse dicerem vel aeolicam appellationem nominis sacrificalis οὐλαί, unde ὀλβάχνιον* EM. 257, 53, *quod alibi ὀλβάχιον* [*et ὀλβακήϊον scribitur h. e. οὐλοχοεῖον*“ Lobeck. Path. El. p. 99. Vide potius *ὄμπαι· θύματα* et lege *δ' ὄμπαι*. 84. H. e. *δελφύς*, *vulva* Lob. rhem. 287. 85. Pollux I 91; contra *τὰ μεγάλα ἄρμενα* C. 39. *ἀποκεκρυμένα* cod., em. Mus. Vide *δολίσκος*. 86. *δολώσῃ· ἀπατήσῃ*. Cf. SCR. 87. ‚Hieronym. epist. ad Suniam et Fret. [p. 654 F. II ed. Mart.]‘ Heinsius. 89. Lob. Parerg. p. 587. 91. *δομέους* cod., em. Salmasius coll. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 737. 92. *τρόπος, κατασκευή* Kusterus, qui minus probabiliter *τεῖχος οἰκοδομή κατασκευή* ad *δομή* reliquas interp. ad *δέμας* refert. *δομὴν*] *σώματος σύστασιν* schol. Apoll. Rhod. *Γ* 1394. 93. *δόμορ* Suidas. Vide Lob. Parall. p. 207 Ahrens Dial. I p. 77. Nisi *δόμορτις* a *δαμαρτή* declinatur, ut *ἔροτις* ab *ἑορτή*, legendum est *δόμορ τις· γυνή τις*. 95. *ἡμιγάνος* cod., em. Mus. 96. *δ' ὁμώροφον· ὑπὸ τῷ αὐτῷ δ. κτλ.* scripsi; *δανώροφον· ὑπὸ τῷ δ.* codex.

δόνακα· κάλαμον. Κρῆτες, παρὰ τὸ δονεῖσθαι. καὶ ῥαδαλὸν δονακῆα· τὸν διάσειστον καλαμῶνα

δόνακα ὑπολύριον· πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο

δόνακες· κάλαμοι [ἐλώδεσιν. ἢ πτελέαις]

2200. δονακήματα· ἀναλήμματα. καὶ ἄνμματα

Δονάκταν· τὸν Ἀπόλλωνα. Θεόπομπος

δονάκων· καλάμων. ἢ αὐλῶν

δόναξ· κάλαμος ὁ ἁλιευτικός

δονεῖ· κινεῖ, ταράσσει, σαλεύει

5. δονεῖται· ....

δονοῦντι· .....

δονούμενοι· ὁμοίως

δόξα· φήμη. τιμή

δόξαν λαβεῖν· δόξαν ἑλεῖν

10. δοξαρίοις· εὐτελέσι δόγμασιν, ὑπονοίαις, ὑποκοριστικῶς

δόξας· δοκήσεις

δοξασταί· δικασταί

δόξει(ε)· ὑπολάβοι

δόξῃ· φανῇ. ἢ δοκήσει

15. δόξης· δοκήσεως

δοξοῦσθαι· κατοπτρίζεσθαι. φαντάζεσθαι

δορά· δέρμα.........

* δόρατα· λόγχαι......

δοράζει· λογχάζει

20. δορατιζόμενοι· δόρασι μαχόμενοι

δόραντον· κέρας, ἐν ᾧ τὸν γλοιὸν φέρουσιν οἱ ζευγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ

[δορυάληπτον· δορύληπτον]

SCR. 97. Σ 576 (*K* 467). 98. Arist. Ran. 233. 99. *πτελέαις* (l. *πτελέαι*) ad gl. 2206 et Theocr. VII 135 refero. 2202. Pind. Pyth. XII 44. 4. Mnesimach. v. 60. vol. III p. 570 Arist. Eccl. 954. 6. Vid. 2199. 9. Eur. Hel. 847. 12. Antipho p. 140, 38. 15. *K* 324. 22. Soph. Ai. 894.

ADNOT. 97. Post v. *ῥάδαλον* (l. *ῥαδαλόν*) cum Pearsone retraxi verba *δονακῆα· τὸν διάσειστον καλαμῶνα*, quae in codice post gl. 2199 male singularem glossam constituunt. Indicatur Zenodotea lectio in Il. Σ 576 p. 513 Bekk. Cf. Düntzer Zenod. stud. p. 139. WRibbeck in Philol. VIII p. 675 — 77 Nauck. Ar. Byz. p. 40. In v. *Κρῆτες* non offendes, modo concesseris praeoptandam esse lectionem C. 171 *δόνακα· καλαμῶνα* [*δονάκνα* (l. *δονακῆα*)· *καλαμώδη*]. 98. Poll. IV 62, EM. 283, 8 Ael. Dionys. Eustath. 1165, 26 Ar. Ran. 233 c. schol. 99. Cf. Apoll. lex. 59, 29. *κάλαμοι* □ *ἑλώδεσι* Mus. Cyrillus 171 proscripta non habet. Vide SCR. 2200. Lego: — *δον ἀκήματα. ἀναλήμματα καὶ ἰάματα.* *Ἄνμματα* cod., *ἀνάμματα* Mus. 1. *Δοναστάν* cod., em. Salmasius. Est a Dorico *δονάω* = *δονέω* (*δονάζω*) unde *δοναθεῖσα* ap. Pind. Pyth. VI 36. 2. Fistulam arundineam intellegat an piscem *aulum* nescio. Vide Plin. H. N. XXXII s. f. Ath. III p. 90 D Xenocrat. 106. Illud malo coll. schol. Pind. Pyth. XII 44 *διαπορευόμενον τὸ μέλος ὁμοῦ διά τε χαλκοῦ καὶ καλάμου ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν αὐλῶν.* 3. EM. 283, 7 Suid. C. 39. 171. *κτυπεῖ σείει* insuper C. 244. *δονέοιεν· ταράσσοιεν* C. 244. 5. 6. 7. Om. Mus. 8. *βεβαίωσις ἔπαινος καὶ στέφανος* addit C. 171. 244. 9. *δόξαν ἑλεῖν· δ. λ.* cod. C. 171. *δόξαν θέλειν· δ. λ.* C. 244. Emendavi. Cf. SCR. 10. C. 39. 63. 244. *ὑπ' ἐνίων* cod., em. C. 171. 11. 14. 15. Vide schol. Soph. Antig. 324. Sed *δόξας· δοκήσας* C. 63. 171. 12. Bekk. 242, 19. Cf. *δοξάζει.* 13. 14. Sciunxit Mus., em. Kusterus. 14. *δοξηφανῇ* cod., *δόξη· φανῇ* Mus., em. Hemsterhuisius. 15. Apoll. lex. 60, 15. 16. *δοξούμενοι· δοξάζοντες* C. 39. 171. Vide *ἐδοξώθη.* 17. *Κρῆτες δὲ καὶ τὴν δοκὸν* addit EM. 284, 13. Cf. tamen *δόρυ.* 18. *χορτάρια* addit C. 39. 19. EM. 284, 15 explicat *κολάζει.* 20. Sic EM. 284, 15. 21. Vide 2179. *δόρατον* Vossius ex ordine. 22. Vitiose pro *δουρίληπτον* ex Soph. Ai. 894.

δοριάλωτος· αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς
* *δόρη καὶ δορῶν*· ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων
25. *δορίδες*· μάχαιραι μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδεῖραι τὰ θύματα ἐπιτήδειοι
δορίκτητος· αἰχμάλωτος, πολέμῳ κτηθείς
δορίληπτον· κατηγορούμενον
δορίς· σκεῦος μαγειρικόν
* *δῶρ᾽ ἄδωρα*· .....
30. *δορκάζων*· περιβλέπων
δύρκαι· κόνιδες
δύρκανα· ἀκριβῶς. Κρῆτες
δοροί· θύλακες δερμάτινοι, κώρυκοι, δέρματα
δόρπα· δεῖπνα
35. *δορπῆσαι*· δειπνῆσαι
δορπία· ἡ τῶν ἀπατουρίων πρώτη ἡμέρα οὕτω καλεῖται
δορπιάζειν· δειπνεῖν
δόρπιστος· ὥρα τοῦ δείπνου
δόρπον· δεῖπνον
40. *δόρπον ἑλόμε(σ)θα*· ἐδειπνοποιούμεθα
δόρπος· βορά. δεῖπνος
δύρποισι· δόρποισ[ι]. δείπνοις
δόρυ· ὅπλον. λόγχη. ἀκόντιον. καὶ πᾶν ξύλον. ἢ δοκόν
δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μύριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ᾽ ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις
45. *δορύκαι*· δουροδόκαι

SCR. 23. Eur. Tro. 518. 24. Eur. Rhes. 274 Theopomp. fr. II vol. II 2 p. 802. 25. Anaxipp. fr. I vol IV p. 465. 26. Eurip. Androm. 155. 29. Soph. Ai. 653. 33. β 354. 35. η 215. 36. Philyll. fr. II vol. II 2 p. 859. 38. Arist. Vespp. 103. 40. Λ 729, lectio Aristarchea. 44. Aristoph. fr. II 2 p. 1001.

ADNOT. 23. *δορυάλωτος* cod. C. 39, em. Kusterus. De forma vide Wesseling Diod. Sic. XVI 20 Lob. Soph. Ai. p. 160 GDindorf Thes. 1636 D. 24. Vide *δορῶν* (cod. *δόρων*). 25. Sic EM. 284, 13 nisi quod *ἐπιτήδειαι* exhibet. *Δορίδες κατὰ Αἴλιον Διονύσιον μαγειρικαὶ τράπεζαι* Eustath. 243, 6 (p. 9 ed. Meier). 26. *δορικτήτους· πολέμῳ κτηθείσας* C. 171. Idem *δορίκτητον ὄλβον· τὸν ἐκ πολέμου κεκτημένον πλοῦτον*. 27. *κατηγορούμενον* male forsan pro *κατηναρισμένον*. 29. De proverbio *ἄδωρα δῶρα* cf. Zenob. IV 4 Diogen. IV 82. Codex *δώροα δῶρα*. 30. Vide *δροκτάζεις· περιβλέπεις, δρωντάζειν· ἐμβλέπειν* quorum alterum in *δρωκτάζεις* mutatum Koenius in Greg. Cor. p. 338 Macedonibus tribuit, alterum Bastius l. c. *δρωπάζειν* scriptum malit. Vide etiam *δρώπτειν δρώψ* (Lob. Parall. p. 118) et *δρῶντες· δρῶντες βλέποντες* C. 171. 31. *Παυσανίας ἐν τῷ κατ᾽ αὐτὸν λεξικῷ εἰπών· δίρκοι· οἱ φθεῖρες* Eustath. 368, 10. Ac *δίρκαι· φθεῖρες* etiam C. 39. 171 uterque suo loco, *δίκροι· φθεῖρες* C. 244 margo. Sed cum Cyprii $\bar{\upsilon}$ et $\bar{\iota}$ in $\bar{o}$ soleant mutari, lectionem codicis nostri non sollicitaverim. Cf. *θρόδαξ = θρίδαξ*. Ceterum ,*lendes*' intellego. 33. *δορούς· κωρύκους, δέρματα* EM. 284, 16; *δοροῖσι· θυλάκοις* Apoll. lex. 59, 31; *ἄδοροι· ἀσκοὶ κώρυκοι θύλακοι* Hesych. 34. Schol. Vespp. 103. 36. *δορπία* cod. *δόρπεια* male Albertus. *Δορπία· ἡ πρώτη τῶν ἀπατουρίων* recte etiam Poll. VI 102 Bekk. p. 252 Suidas. 38. *δορπηστός* Poll. l. c. ,*ἢ ὡς Ξενοφῶν δορπηστόν*.' *δορπηστός· δείπνου ὥρα καὶ δόρπιστος* habet Zonaras c. 559 Suid. schol. Arist. l. c. 40. *ἑλόμεθα* codex. 41. *δεῖπνον* Kusterus. *δεῖπνος* tuetur Albertus coll. lex. reg. MS. ubi *δορπωρή — καὶ ὁ δεῖπνος*. 43. Vide *δορά* et Apoll. lex. 60, 9. 44. *Δορυαλλός — ἐφ᾽ — Δοξύλλου — λιμνίαις* cod., *ἢ ἐφ᾽ — Δοξύλλου — Λημνίαις* Mus. *Δορύαλος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον — παρὰ τὸ δέρειν* EtGud. p. 59. *Δορίαλος· τὸ γ. αἰ. ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ κτλ.* Schol. Ar. Ran. 519. *Δόριλλος· τ. γ. αἰ. ἐφ᾽ ὕβρει τραγῳδοποιοῦ Δορίλλου* Suidas. *Δορίαλλος λέγεται καὶ δόριλλος· Ἀριστοφάνης ,αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται' ἔστι δὲ τὸ γ. αἰ. ἐφ᾽ ὕ. τ. τρ. Δ. ἢ παρὰ τὸ δείρειν τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον* EM. 283, 45. Tractarunt haec Bergk Com. Gr. II 2 p. 1001 sq. Lobeck. Proll. p. 118. 119. 45. *δορυδόκαι* Vossium secutus Albertus. Debebat certe *δοροδόκαι· δουροδόκαι*. Vide *ἀρδικός· φάρετρα*.

δόρυ καὶ κηρύκιον· παροιμία, ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον

δορύκνιον· εἶδος βοτάνης

δορυμήστορας· τοὺς ἐμπείρους τῶν πολεμ(ικ)ῶν

δορυμόλπης· ἡ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ Διί

50. * δορυξε(ῖ)ον· ὅπου τὰ δόρατα ξύεται

δορυξένους· οὓς ἐμπεδοῦντας τὰς ὁμολογίας φίλους ἐποιοῦντο καὶ προσηγόρευον δορυξένους, διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς γενομένης πράξεως. Δηλοῖ καὶ τὸν ἁγνίζοντα φόνον, καὶ πρόξενον

Δόρυσσα· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Σάμος

δορυσσόον· ἀνδρεῖον [δόρυ ὁρμᾶν] ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοβοῦντα

[δορυφία· καρποφορία ἀγαθή]

55. δορυφόνον· [τὸν δολοφονοῦντα]· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλοκλῆς τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα

δορυφόρος· ὁπλοφόρος. ὑπασπιστής. ἡ φύλαξ τῶν τυράννων. καὶ πρόσωπον .....

δορυφοροῦντες· προβαδίζοντες ἔνοπλοι

δορυφόρους· ἄνω βαστάζοντας τὰ ὅπλα

* δορῶν· τῶν δοράτων

60. δορχελοί· ἀστράγαλοι

δύσαν· παρέσχον, ἔδοσαν

Δο[ρ]σάνης· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς

[δοσείειν· δοτικῶς ἔχειν]

δόσις· ἡ δωρεά

65. δόσκον· ἐδίδουν

δοτῆρα· δότην

δοτήρ· ὁ διδούς

δούλιον ἦμαρ· τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν

Δουλίχιον· πόλις Κεφαλληνίας

SCR. 47. Nic. Alex. 376. 48. Euripidis? 53. Aesch. Suppl. 182. 55. Aristoph. fr. XII p. 1019 Teleclid. fr. VI p. 369. 61. *Α* 162. 65. *Ι* 331. 66. Aesch. Prom. 612. 68. *Ζ* 463. Eur. Hecub. 56. 69. *Β* 629.

ADNOT. 46. *παροιμίαν — πιθαναγῆ — ἐπὶ τοῦ* cod., em. Mus. e Zenobio III 26 p. 64. Cf. Pausan. ap. Eustath. 408, 4 (p. 24 ed. Meier) Suid. I c. 1424 Apostol. VII 34. 47. *δορύμνιον* cod., em. Salmasius. Vide schol. Nicand. Alex. 376 p. 98 OS. Plin. H. N. XXI 31 Dioscor. VI 6 EM. 283, 27 Schulze Toxicol. Vett. p. XX sq. 48. *δορυμίστορας* cod. C. 39, em. Mus. — *πολέμων* cod. C. 244 *πολεμιστῶν* CBremens. *πολεμικῶν* C. 39. 63. 171. Vide *χαλκεομήστορος· ἰσχυρόφρονος* ap. Schow. p. 780, ut em. Kirchhoff. Eurip. I p. 538. 49. *δορυμόλπης, ἡ* cod. *ης, ὁ* Mus., *ἦν*? 50. *δορυξόος — καὶ κατὰ συγκοπὴν δορυξός. ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα* EM. 283, 34. 51. *ἐμπεδοῦν* cod., *ἐμπεδοῦντες* Mus. Correxi. Vide Valcken. Ammon. p. 199 Nauck. Ar. Byz. p. 193 OMüller Doriens. Vol. I p. 90. 52. Infra *Δρύουσα· ἡ Σάμος τὸ παλαιόν.* Adde Steph. Byz. 553, 15. 53. *ἀνδρεῖον ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα καὶ ὁρμῶντα* EM. 284, 19. — *δόρυ ὁρμᾶν* cod. *δορυόρμαν* Mus., forte *δόρατι ὁρμῶντα.* 54. *δωροφορία* C. 171. 55. *δεδάλῳ* cod., em. Mus. — *Φιλόκτητος — Πρυτανεῦσι* codex, *Φιλόξενος* Hemsterhuisius, em. Pearso probante AMeinekio in hist. crit. p. 89 et Com. Gr. II 1 p. 369 haec addens: ‚*δορυφόνος quo pacto τὸν δολοφονοῦντα significare possit non intellego*'. Cf. nos ad gl. 2168. 56. Duas significationes posteriores habet EM. 284, 21, ubi *κωφὸν πρόσωπον* legitur, priores C. 63. 244. 59. *δόρων* cod., em. Albertus. Cf. *δόρη.* 60. Idem quod *δορκαλίδες,* Cretice opinor. 62. Cf. Ed. Gerhard. Myth. § 915, 2. 63. *δωσείειν* Pierso. 67. *χορηγός, πάροχος* interpretantur C. 63. 39. 171. 244. 68. *δούλειον ἦμαρ* C. 171, quod praefero cum haud paucae in Hesychio insint glossae ex Hecuba Euripidea depromptae. Ad Troad. 1332 vero respicit C. 39; cf. 70.

70. δοῦλος· ἡ οἰκία, ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν
72. * δουλωσάμενοι· ὑποτάξαντες
Δούλων πόλις· Εὔπολις Μαρικᾷ. κώμην γὰρ λέγει Δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ καὶ Λιβύῃ
[δούξ· ἡγεμών, ἄρχων]
75. δουπῆσαι· ψοφῆσαι. ἐν παρατάξει ἀποθανεῖν
71. Δούλωνα· τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος
δούπησεν· ἐψόφησεν
δοῦπον ἀκόντων· τὴν μάχην
δοῦπον· ψόφον. θάνατον. φόβον
δοῦρα· δόρα(τα). κώπας. καὶ ξύλα
80. δουράτεον· ξύλινον
δουρηνεκές· ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ' ὅσον ἂν ἐνεχθείη βληθέν, διηνεκῶς
[δοῦρε· δύρατα
δουρεμηκές· δύρατος μῆκος]
δουρί· δόρατι
85. δουριαλής· αἰχμάλωτος
δουρικλυτός· ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος. ἀπὸ μέρους [τοῦ δύρατος]
[δουρικτῆτον] δουρίκτητον· αἰχμάλωτον
* δουροδόκη· δόρατος θήκη
δούριος ἵππος· Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστιν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δ'
90. δουρὸς ἐρωή· ὅσον δύρατος ὁρμή
δούς· παρασχών

SCR. 70. Ad Hipponact. fr. 74 p. 605 Bgk. referunt Ahrens, B. ten Brink, AHecker. 73. Eupol. fr. XIX vol. II 1 p. 506 (cf. Cratin. II p. 133 et Anaxandrid. III p. 162). 75. *Ν* 426. 71. Com. Gr. CXXII p. 634 sq. 76. *Δ* 405. 77. *Λ* 364. 80. *θ* 493. 512. 81. *Κ* 357. 82. *Γ* 18. 84. *Λ* 303. 86. *Β* 645. 88. *α* 128. 89. Eurip. Tro. 14. Plato Com. fr. XXIV vol. II 2 p. 688. 90. *Ο* 358.

ADNOT. 70. De *lupanari* interpretatur Ahrens. „*Sed huius glossae perquam dubia est vel interpretatio vel scriptio*" Meinek. Choliamb. p. 103. Suspicor δοῦλος· ἡ οἰκία *familia* et δούλιον ἦμαρ· τ. τ. al. ἡ. ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ (sc. δουλείαν) συνέλευσιν τῶν γυναικῶν. Nisi malis δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης e Menandr. monost. 168. 72. ὑποταξάμενοι C. 39. 73. εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ λέγει — Λίβυς codex, Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ κώμην εἶναι λέγει — Λιβύῃ Mus. 75. ψ. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀποθανεῖν Apoll. lex. 60, 11. 71. De nominibus quale est δούλων cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 167, de re ipsa Meinek. Com. Gr. IV p. 635 Berglein de Philoxeno p. 7 MSchmidt Diatrib. in Dithyr. p. 6 n. 76. ἀπέθανεν C. 171. 77. δοῦπος· ψόφος ἦχος κτύπος C. 39. 63. 244. 171. 79. δῶρα cod., δόρατα CBremensis schol. Hom. *Β* 135 EM. — κο (πτ,) cod., κώπας Mus. κόπτε δὲ δοῦρα? — δοῦρα· ξύλα τὰ κατὰ πύργων βαλλόμενα et πλοῖα καὶ ξύλα τὰ εἰς τὸν πύργον C. 171 et C. 39. 81. δουρενεκές cod., em. Iunius. — διατεῖναι Apollon. lex. 59, 34 in quo C δουρινεκές. Δουρηνεκές· ὅσον δόρατος βολὴ ἢ μέτρον C. 39. 83. Sic codex, δουριμηκές Mus. Pertinent ad 81. Δόρατος βολὴν — δόρατος μῆκος schol. *Κ* 357. 85. δουριάλης codex. 86. ἀπὸ μέρους, κατὰ τὰς μάχας κλυτός Apoll. lex. 60, 1. 87. δουρικτῆτον, δουρίκτητον cod. δουρίκτητον· δορίκτητον Mus. Deest Apoll. lex. 59, 30. 89. 90. ἐκκύπτουσι δ' δοῦρος, βρώην, ἡ σὺν δόρατος codex; separavit Musurus et ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρὸς ἐρωή· ἡ σὺν δόρατι scripsit. (Deest Apoll. lex. 60, 8 cum quo facit C. 39). Legerim: ἐκκύπτουσι τέσσαρες. Videsis Pausan. I 23. 29, Anthol. II 23, schol. Eurip. l. c. p. 8 ed. Kampm., Hecub. 923, schol. Arist. Avv. 1128, Hesych. s. vv. βᾶριν Ἀχαιΐδα, κοῖλον λόχον, Γλαῦξ ἐν πόλει, Κριὸς ἀσελγόκερως, βοῦς ἐν πόλει, quorum partem congessit Meinek. Com. Gr. V p. 50 Exx. critt. in Athen. spec. I p. 29. 90. Correctionem meam certissimam exhibui.

Δουσάρην· τὸν Διόνυσον. Ναβαταῖοι. ὥς φησιν Ἰσίδωρος
* δούς· δεσμευθείς
δοῦσι· δεσμεύουσι
95. δοχέων·
δοχή· σημεῖον ἐν θυτικῇ
δοχήν· ἄριστον
[δοχμαλόν· χαμαίζηλον. ταπεινόν]
δοχμή· σπιθαμή. παλαιστή
2300. δοχμῆσι· τὸ ἐπικάρσιον. τὸ δόχμιον. τὸ πρόσαντες
δόχμια· πλάγια, λοξά, κεκαμμένα
(*) δοχμόν· πλάγιον πεδίον
δοχμόκορσοι· οἱ πλαγιοχαῖται
δοχμόλοφοι· οἱ ἐκ πλαγίου τοὺς λόφους ἔχοντες
5. δοχούς· δοχεῖα. λουτῆρας
δράγμα· ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων
δραγμᾶναι· αἱ ἐν ταῖς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι ......
δράγματα· δέσμαι. καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται
* δραγκάζειν· κρύπτειν
10. * δραγκαλακτᾶν· βριμοῦσθαι
δραγματολόγος· ὁ τὰ δράγματα συνάγων
δραίνει· ποιεῖ. δύναται, ἰσχύει. ἐνεργεῖ. κυλίει. γυμνάζει
δραίνεις· δραστικῶς ἔχεις
δραιώμη· ὠφέλεια
15. [δραιόν· μακρόν. πυλεόν]
(*) δράκα(.)λος· διὰ τὸ συναυλίζεσθαι. Λάκωνες
* δραθεῖν· κοιμηθῆναι
δράκαιναν· τὸν μάστιγα, τὸν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης
[δρακέν· ἐνεργεῖ, πράσσει]
20. Δρακάνιον· ὄρος Ἰκαρίας

SCR. 97. Ev. Luc. V 29. XIV 3. 99. Cratin. fr. LXXXVII vol. II 1 p. 206. 2301. Ψ 116. 4. Aeschyl. Suppl. 115. 8. Λ 69. 13. Κ 96. 18. fr. CLVIII p. 1209.

ADNOT. 92. Μαβαταῖοι cod. Mus., em. Franciscus Iunius ad Tertull. Apol. c. XXIV. Huc pertinet Steph. Byz. 237, 24 M: Δουσαρή· σκόπελος καὶ κορυφὴ ὑψηλοτάτη Ἀραβίας. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Δουσάρου. θεὸς δὲ οὗτος παρὰ Ἄραψιν καὶ Δαραχηνοῖς τιμώμενος. Cf. Ed. Gerhard Myth. § 318, 9 b I p. 370. De Isidoro cf. GIVoss. Hist. Gr. p. 107. 108 ed. Westerm. 93. Possis ἀλούς; alius malit δοῦσαν· δεσμεύουσαν coll. Polluc. η 72 p. 338 Bekk.: ‚Δείναρχος δὲ καὶ δοῦσαν τὴν δεσμεύουσαν'. 94. Cf. δέουσι. 95. 96. Separavi. 95. δοχέων cod., δοχεῶν Mus. Phavor. Correctio incerta est; potest enim genetivus a δοχεύς esse vel δ' ὀχέων vel δοχαίων vel denique δοχείων. Nec displicet δοχή· δοχεῖον καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. 96. σημαίνει cod., em. Phavorinus. 97. δοχή· τὸ ἄριστον C. 39. 244 et duo Pearsonis Mss. 98. χθαμαλόν· χ. τ. probabiliter Pearso. 99. De accentu cf. Lobeck Parall. p. 395 et A. de Velsen Tryphon. fr. 12 p. 20. 2300. δοχμῆσι· σπιθαμαῖς † δόχμιον· ἐπικάρσιον, πρόσαντες Kusterus. 1. κεκαυμένα cod., em. Vossius. — Vide Apoll. lex. 60, 4; πλαγίως C. 244. 3. δοχμοκόρσοι· οἱ πλαγιόχεται cod., δ. οἱ πλαγιοχαῖται Musurus. 4. δοχμολόφοι cod., quod utrum δοχμόλοφοι sit, an δοχμολόφαι haud facile diiudices. Cf. GDindorf. Aeschyl. ed. 3 praef. p. XXI. 6. παραλαμβάνει cod., em. C. 39 EM. 285, 51 Mus. 7. Sic codex, δραγμάναις· ταῖς ἐντὸς τοῦ coni. Musurus. 9. Infra δρασκάζειν et supra corrupte δασκάζει. Δρακάζεις· κρύπτεις C. 39. 10. Vide βραχμάζουσαι et βράχαλον. Fortasse de sono intellegendum ab equo coitum appetente edito. 13. C. 171; aliter Apoll. lex. 60, 17. 14. δραιωλή ut τερπωλή! χραίσμη GD. 15. Verba foede corrupta sic scripserim: δροῖτον (sic etiam Salmasius)· μάκτρα πύελον. Δαρόν· μακρόν παλαιόν coni. Albertus et Hemsterhuisius. 16. Om. Mus. qui ἰδία correxerat et cum hac correctione supplementum infra inseruerat; διὰ Salmasius restituit. Λάκωνες ad aliquam vicinarum glossarum referendum est, aut in δράκοντι mutandum. 18. L. δρᾷ vel δέδρακεν. 20. δροσκάριος cod., ὄρος Καρίας Mus., Ἰκαρίας Heinsius. Vide hymn. Bacch. 265 Strab. XIV p. 639 Theocrit. XXVI 33 Euphorion. epigr. I p. 162 Meinek. Steph. Byz. 238, 8 Hemsterh. ad Lucian. p. 228. Coni. Δρακώνιον (αἶπος) ut in Steph. Byz. habet R; vulgo Δράκανον s. Δράκονον.

Δράκαυλος· ....
ἐπειδὴ δοκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ παρ' αὐτοῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἢ ὅτι συνέστη Κέκροπι. [ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη]

Δρακοντίδης· τὸν Κέκροπα Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν

δρακεῖν· ἰδεῖν, βλέψαι

δρακός· τῆς παλάμης, τῆς χειρός

δράλαινα· λαμυρά. Κῷοι

δρᾶμα[τα]· ποίημα[τα]. πρᾶξις. ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσίν τινα

δραματουργεῖν· πανουργεῖν. συντιθέναι. πράττειν

δραματουργηθέντων· πραχθέντων

δραματούργημα· σύνθημα ....

δρᾶν· πράσσειν. θύειν

δρᾶναι· [ποιῆσαι. ἢ]φυγεῖν

δρανεῖς· δραστικοί. ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς

δρᾶνος· ἔργον. πρᾶξις. ὄργανον. ἄγαλμα. κατασκεύασμα. δύναμις

(*) δράκοντα· τὸ κηρύκιον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ

δράξ· δράκα. καὶ ξέστου τὸ τέταρτον

δράξαι· κρατῆσαι

δράξασθε παιδείας· ἐπιλάβεσθε παιδείας, καὶ ἐπιστήμης

δράξων· ἐν Σικελίᾳ ἱερόν, εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον· ὅθεν καὶ δράσοντες ἐκλήθησαν ....

[δραπενίδες· εἶδος ὀρνέου]

δραπέτης· φυγάς

δραπετίνδα· δραπετικῶς

δράσας· ποίησας. κρατήσας. πράξας

SCR. 21. fr. 680 p. 216 Nck. 22. Plat. com. fr. XII vol. II p. 663. Arist. Vespp. 436. 23. Aesch. Eum. 35. 24. LXX. 34. fr. 633 p. 226 Nck. 37. Psalm. II 12.

καυ ο

ADNOT. 21. δραύκαλος (δραυκαλ Dorv.) Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς Κέκροπι ὄντι διφυεῖ ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσημερεύουσα τῇ θεῷ. EM. 287, 14. Suidas. Itaque sagaciter Musurus explevit lacunam verbis supra seriem confundentibus διὰ τὸ συναυλίζεσθαι [Λάκωνες]. Deinde συνέστηκε σκόρπιος cod., συνέστη Κέκροπι scripsi. Reliqua ad gl. 2322 retraxit Valesius. Cf. Gerhard Myth. § 249, 6. 24. τοῦ κρατοῦντος addunt gl. Mss. Oclat. δράκος· παλαμή. χειρὸς τὸ κρατούμενον. δράξ· παλαμὴ χειρὸς ἡ κράτησις (sic) C. 244. 25. λάμυρα cod., λάμνα Mus. λάμνα Aldus; ἡ λαμυρά Lobeck Proll. p. 36. Fortasse δράκαινα· λάμβα vel λάμια. 26. δράματα ποιήματα cod., em. C. 171. 27. συντιθεῖν cod., em. Alb. 29. προσωποποιία addit C. 171. 31. δρᾶσαι cod., em. C. 244. Confunduntur δρᾶναι· φυγεῖν. δρᾶσαι· ποιῆσαι. 32. δραστικόν cod., δραστικοί Mus. Possis etiam δρανές· δραστικόν. Lobeck Parall. p. 162. 33. δρανός cod. δρᾶνος Lob. rhem. p. 307. Vide δάνος. 34. Preller Philol. I p. 521. 35. 36. δράξ δράκα. δράξαι· κρατῆσαι καὶ ξ. τ. τ. codex, em. Cod. Coisl. CXCV gloss. NF. Lobeck Parall. p. 95. 37. C. 244, Gl. MSS. in Psalm. in cod. Taurin. p. 295 ed. Ernesti, gl. MSS. cod. Mosq. D. 39. 38. δράσοντες cod., δράξοντες Mus. Imo δραξόνες coll. Arcad. 14, 17 et Πρηξῶν· πρηξόνος κτλ. Σικελοί ap. Theogn. vol. II p. 38, 20. Δράξων. ἡ (conl. δράξ· ὠνή) λεγομένη Σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς τῶν ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἁρπάζοντας, οὕτως (leg. οὓς) Ἐρατοσθένης καπηδάλους (l. ἐγκαψικιδάλους) καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι(.....). Εἰς τὸ Διογένους (l. Διογενιανοῦ) εὗρον ἐγὼ δράξων (δραξόνα?) σημαίνειν πορνοβοσκόν EM. 286, 33 in quibus verba σημαίνει δὲ — καλεῖ post πορνοβοσκόν retrahenda videntur. De loco perquam obscuro VVDD coniecturas congessi in Didym. p. 57—59. 39. ‚Falcidea' Salmasius. Imo riparia. Δρεπανίδες coll. Gesner Hist. anim. vol. VIII p. 511 Pearso. Cf. gl. 2374 et Simplic. ad Aristot. Phys. p. 1086. 40. Sic C. 39. EM. 286, 42. Adde δράπων· δραπέτης, ὑποκοριστικῶς C. 171. 41. δραπετίνδα· ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα καλουμένης τρόπος EM. 284, 49.

δράσειν· θύειν. καὶ θυσίαν. Αἰολεῖς
δρασ(ε)ίον(τ)ες· ἐνεργητικῶς ἔχοντες
45. δρασκάζειν· κρύπτεσθαι. ἀποδιδράσκειν
[δράσκας· δρασμός]
* δρασείων· δραστικῶς ἔχων
δράσκασις· ἡ διάδρασις. ἡ δραπέτεια
* δράσται· δραπέται
50. δρασμάτων· πανουργημάτων
δρασμὸς φυγεῖν· δραπετεύειν, δρασμῷ φυγεῖν
δρασσόμενοι· κρατοῦντες
δραστεί(ρ)ας· τὰς θεραπαίνας, καὶ διακόνους
δράστην· κόφινον
55. δραστηρά· δραστικά
δραστῆρας· τοὺς ὀψοποιούς, μαγείρους
δραστήριον· πρακτικήν
δράστης· πράττειν δυνάμενος. ἡ νοηματικὸς κατ' ἐπιβουλήν
* δράστις· ἡ βύσσος· καὶ οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστιουργοί
60. δραστικός· κραταιός, ἰσχυρός, δυνατός
[δρακιά· φύλλα. Σικελοί]
δραστιουργοί· οἱ ἐργαζόμενοι τὴν βύσσον
δρατά· δαρτά, ἐκδεδαρμένα θύματα
* δράγμα· τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν. καὶ τὰς φοινικίνας βαλάνους
65. * δράγματα· συνθήματα
δραχμή· εἶδος μέτρου, κεράτια ιη'
δραχμὴ χαλαζῶσα· ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρ[ητ]ικὸν ἐγένετο δραχμή
. . . .
δραχμή· τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας
δραχμὴ χρυσίου· ὁλκὴ νομίσματος, εἰς ἀργυρίου λόγον διδράχμων ε'
70. δρέχμονες· οἱ νεφροί
δρέμμα· κλέμμα. οἱ δὲ κλάσμα
δρεπανηφόρα ἅρματα· τοὺς Μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι
δρεπανηφόρους· ξιφηφόρους
δρεπανίς· κεγχρίς

SCR. 45. ‚Lysias Or. IX p. 129 contra Theomnest.' Albertus [p. 117, 35]. 57. Aesch. Sept. 1041? 63. Ψ 169. 72. II Maccab. XIII 2.

ADNOT. 43. Lob. rhem. p. 263 ‚ut δρᾶν, inquit, dicitur pro θύειν sic δρᾶσις pro θυσία'. Confunduntur δράσειν et δρᾶσιν· θυσίαν (codex θυσίας) vel δράσεις· θυσίας. 44. Em. Musurus. 45. Vide δασκάζει. δρασκάζειν est in prov. ap. Zenob. III 74. Lobeck rhem. p. 5. 46. δράσκασις HSt. 49. Cf. δρῆσται· δραπέται ἢ δυνατοί (δραπέται· δυνατοί EM. 286, 55). 50. δραμάτων? 51. φυγεῖν cod., φυγή Mus. et C. 39. 244. Glossa erat δρασμῷ φυγεῖν· δραπετεύειν, pro qua corrupte scriptum erat δρασμὸς φυγεῖν. 53. δραστείας cod., δράστινες· θεράποντες διάκονοι δοῦλοι C. 39; δράστειραι· διάκονοι θεράπαιναι EM. 286, 55. Hinc corrupta sunt δρηστῆναι ἀριστῆραι κραστῆναι. 54. δάρπη· — κόφινος supra. Forte κόροιφον; cf. Archiloch. fr. 74 p. 552. 56. δραστίνωρ· μάγειρος. ὀψοποιός C. 39; δραστῆρας· μαγείρους διακόνους EM. 286, 56. 57. νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν EM. 286, 55, illud rectius. 61. Latetne poculi generis appellatio? tum pro φύλλα leg. φιάλα(ς). Supra ΑΡΑΚΠ, infra ἐξ ἀρκιάων· ἐκ φιαλῶν legitur. Sed cf. ῥακίδες· ῥόδαμνοι, κλάδοι. 63. EM. 287, 9. 64. δράχμα Mus. ῥᾶγα? 65. δράχματα Mus. Cf. δραματουργήματα. An δράσματα· συνθήματα? 66. Boeckh Disquis. metrol. p. 157—161. Κέρατα cod., em. Salmasius. 67. Zenob, III 27 p. 65 Gott. addit ἐπεὶ δ' ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον. Vide Boeckh Oec. I p. 239. 68. δραγμή cod., em. Mus. Boeckh Disq. metrol. p. 24. 69. δραγμή — διδράγμων ι' cod., δραχμή — διδράχμων ι' Mus. δραχμῶν ι' C. 39 Suid. Gronov. Boeckh disq. metrol. p. 130 Oecon. Ath. I p. 42. Atque hoc aut διδράχμων ε' reponendum est. 70. Sic codex, δρέγμονες Mus. 73. C. 171. 74. κέγχρος cod., em. Albertus. Vide supra 2339.

75. δρέπειν· τρυγᾶν....
δρέπεται· τρυγᾷ........
δρεπόμενοι· λαμβάνοντες. ἀπολαύοντες. τρυγῶντες
δρεπτεῖς· τρυγηταί
δρεπτόν· εἶδος φιλήματος. ὡς Τηλεκλείδης
80. δρεφθῆναι· τρυγηθῆναι.....
δρέψαι· ἀφελεῖν. τρυγῆσαι. ἀποκόψαι· ὅθεν καὶ δρέπανον
δρέψας· ἀναλώσας. τρυγήσας. θερίσας
δρέψασθαι· τρυγήσασθαι. ἀφελεῖν τῇ χειρί, ἢ λαβεῖν
δρῆ(γ)ες· στροῦθοί. Μακεδόνες
85. δρηλοῖ· φοβεῖται
δρησμοσύνη· θεραπεία......
δρῆσται· δραπέται. ἢ δυνατοί
δρηστῆρας· πράκτορας. θεράποντας
δρηστῆρες· ὑπηρέται, λειτουργοί, διάκονοι, θεράποντες
90. * δρήστειραι· διάκονοι, θεράπαιναι
δρία· τόποι σύνδενδροι [τόποι] καὶ χλοώδεις
[δριαλεῖν· ποιεῖν]
δριάεντα· χλωρά
δριάουσαν· θάλλουσαν
95. δρικηαί· ὄρνεα ποιά
δρίλακες· βδέλλαι. Ἠλεῖοι
δρίμαι· ψύχος
δριμεῖα μάχη· ἔνθερμος, καὶ ἐνεργός
δριμύ· ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ
2400. δριμύς· ὀξύς. στυπτικός
* δρίος ὕλης· ὄρος. χόρτος. δρυμός
* δραχμή· τὸ ὄγδοόν ἐστιν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστόν ἐστιν οὐγγίας· οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ Λευιτικῷ
δρίος· σύμφυτος τόπος καὶ σύνδε(ν)δρος καὶ χλοώδης. ἢ ὄρος. ἢ χόρτος. ἢ δρυμός, ὕλη
δρίς· δύναμις
5. δρίφακτος· κράββατος

SCR. 79. Fr. III vol. III p. 366. 86. (ο 320) hymn. in Cer. ap. Pausan. II 14. 89. π 248. 90. κ 349. τ 345. 91. δρία βησσήεντα (Hesiod. Opp. 528)· ὄρη σύνδενδρα C. 39. 98. Ο 696. 2401. ξ 353. 2. Levit. XXVII 25. 3. = 1.

ADNOT. 75. τέμνειν addit EM. 287, 30. 76. θερίζει ἀπανθίζεται addit C. 171. 77. τρυγοῦντες cod., em. C. 29. 78. δρεπεῖς· οἱ τρυγηταί EM. 287, 30 δροπεῖς· τρυγηταί C. 39. Exspectes δρέπται· τρυγηταί ut δύπτης δάπτης, al. 79. Vide EM. 287, 29 Phot. 245, 22. 80. 83. C. 171, ἀποδρεπανισθῆναι addit C. 39. 84. Scripsi. Cf. 757. 2395 et de δρήξ s. δρίξ, quod Cyrilli exemplaria fere omnia porrigunt, Lobeck. Parall. p. 102. 85. δειλοῖ· (φοβεῖ) coni. Kusterus. An ῥιγηλοί· φοβεροί? 86. δρηστοσύνην· διακονίαν Apoll. lex. 60, 22 C. 39; δρησμοσύνην· θεραπείαν, ὑπηρεσίαν EM. 287, 1 Lobeck. Proll. p. 236. 87. EM. 286, 55; δρῆσται· οἱ οἰκέται C. 39. Cf. gl. 2349. 88. δρηστῆρα· ὑπηρέτην C. 171. 89. EM. 286, 56, Apoll. lex. 60, 20. 90. Vide gl. 2353. Δρηστῆναι cod., em. CBremensis et Bentleius epist. ad Mill. p. 37. 92. δριάειν· ποιῆεν coni. Vossius. L. δραίνειν. 93. δριόεντα vel δριάοντα corrigendum esse monet Martinus. 94. Lobeck. rhem. p. 153. 95. δρίκκαι coll. τρίκκος· ὀρνιθάριον Pergerus. 96. Lobeck. Proll. 447, 20. 97. δρίμα· ψύχος παγετός (πάγος 171) C. 171. 63. 244. Vide et δάπεδον. Alludit ad κρυμός, nisi fuerit δριμὺ ψῦχος· παγετός. Sic GD. 2401. δριός· ὕλη cod., δρίον Mus. Emendavi. Vide Lobeck. rhem. p. 298. 2. δίδραγμον — Λεβητικῷ codex, δίδραχμον — λευητικῷ Mus. 3. δριός — σύνδεδρος cod., em. Mus. 4. Lob. Parall. p. 83, rhemat. p. 153. 302. 5. Nihil mutandum censebat Koen. Greg. Cor. p. 337. δρίφακος· κραββάτου coni. Albertus.

δρίφον· τὸν δίφρον. Δωριεῖς, καὶ Εὐστόχιος
Δριωδόνες· θεοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τιμώμενοι
Δρόγγιλον· χωρίον Θρᾴκιον
δροιόν· καλόν. Κρῆτες
δροίτη· πύελος. σκάφη. καὶ εἶδος ὀρχήσεως
δρομάδην· μετὰ δρόμον
δρομαῖος λαγωός· ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος· εὐναῖος δὲ ὁ ἐν κοίτῃ
δρομάς· ἡ ἑταίρα
δρομάσσειν· τρεχειν
(δρομίας καὶ) δρόμων· ὁ μικρὸς καρκίνος
δρομιάφιον ἦμαρ· ἀμφιδρόμια. ἔστι δὲ ἡμερῶν ἑπτὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι
δρομοκῆρυξ· ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκίας ποιήσασθαι, ἡμεροδρόμος
δρόμος· ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, παρὰ Ταραντίνοις
δροόν· ἰσχυρόν. Ἀργεῖοι
δροπά· δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ
δρόπις· τρυγητός
δροπίσκος· κάλαθος
Δροσερά· δροσιζόμενα. καὶ ὄνομα πηγῆς
δρόσοι· ψεκάδες
δρόσους· ἀχρείους. Κύπριοι
δροῦνα· ἡ ἀρχή, ὑπὸ Τυῤῥηνῶν
δρυάζειν· φλυαρεῖν
δρύακες· τῶν ξύλων τῶν βασταζόντων τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου

SCR. 6. Sophron. fr. 38. 82. 8. Theopomp. Philipp. IX. Demosth. de Cherson. 44. 10. Aesch. Eum. 633. 11. *E* 80. 12. Fortasse e Sophoclis Dolopibus fr. 177 p. 135. Cf. Hes. εὐναῖος λαγώς Phot. 36, 12 EM. 393, 44. 13. Phrynich. II 2 p. 593. 17. Aeschines π. παραπρ. 130. 20. fr. 437 p. 188. 23. Phrynich. trag. fr. 10 p. 560 Eur. Hel. 1351! 25. Aeschyl. Ag. 145.

ADNOT. 6. δίφρον· δίφρον codex, em. Salmasius. Vide Ahrent. Dial. II p. 113. 559. Δρίφος· Συρακούσιοι· φέρ' ὦ τὸν δρίφον EM. 287, 50. Pro καὶ Εὐστόχιος coni. κατὰ στοιχείων (μετάθεσιν). 7. Infra habebimus ἐν δριῶνας (h. e. εἰς δενδρῶνας, quamquam ἐν pro εἰς Laconibus dictum esse negat Ahrens)· δρόμος παρθένων ἐν Λακεδαίμονι et τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου (Lob. Proll. p. 260.) Corrupta sunt, sed illustrat Meinekius ad Theocrit. p. 326, qui de Dioscuris in dromo cultis intellegit. Aliter Lobeck. Aglaoph. II p. 1234. Cum Alcidis componit Gerhard I p. 124 § 161, 3. 8. Δρογγίλος cod., em. Harpocr. 63, 16 Steph. Byz. 239, 10. De accentu cf. Lobeck. Proll. p. 116. 9. Lobeck. rhem. p. 302. 10. δριτή cod., et supra δραιόν, em. Sopingus. 12. δρομαλος cod., em. GDindorfius. — εὐνεός cod, em. Mus. 13. „Glossae ‚δρόμαξ: currax' Theognis v. 581 ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον. Cf. Proverb. VII 11" ALB. 14. Lob. rhem. p. 240. Infra δρυμάσσειν· — τρέχειν. δρωμίσσουσα· τρέχουσα. 15. Scripsi. Plin. HN. XXXII 11. 16. ἡμέρα ἑβδόμη Kusterus. δρομιάμφιον Salmasius. 17. Bekk. 239, 17. Harpocr. 63, 17. 18. Strabo p. 805 C. 19. Lobeck. rhem. p. 302. 20. Παλαμήδι cod., em. Mus. — δρωπακίζω· — δρωπτὰ γὰρ τὰ δρεπτὰ Suidas, ubi nonnulli libri cum Zonara c. 572 δρωπά. Imo ...' δροπα, ut ὠμόδροπα. 21. δροπεῖς· τρυγηταί C. 39. Cf. 2378. 23. δροσερὰ (Ἄραδος)· — ἐπωνύμιον πηγῆς (cod. πηγῆς em. Sopingus), an Δροσερά· ὄνομα πηγῆς voluerit noster ambigit AMeinek. Philol. XII p. 607. 24. C. 171. 25. Coni. ἀγρίους [Κύπριοι]. 27. Sic C. 39 extra ordinem inter δρῦν et δρώπαξ. Mox habebimus δυάζει· φλυαρεῖ (sic et C. 39) δυαεῖ· φλυαρεῖ λυάζει (Lobeck. Path. p. 136)· φλυαρεῖ. Corruptum putant e φλυάζει. Cf. φλουάζει (Ahrens II p. 124) φλυαρεῖ, ληρεῖ. Vide num δρυάζειν sit i. q. ἀπὸ δρυὸς ὀαρίζειν coll. schol. *X* 127; cf. et τρώζειν et σωάδδει. 28. δρύακες — τρόπην cod., δρύακες — τρόπιν Mus. — ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχους ξύλα ὀρθά, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεώς, ἤγουν στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὗται καὶ ἐπηγκενίδες EM. 288, 44. Hinc δρυόχων coni. M. Meibomius; cf. Plat. Tim. p. 81 B οἷον ἐκ δρυόχων. Sed δρύακες agnoscit Lobeck. Proll. p. 449.

δρυάσαι· κατακολυμβῆσαι

δρυαταί· ἄδιψοι. ψεῦσται

δρυαχαρνεῦ· [ἢ] δρύϊνε Ἀχαρνεῦ καὶ ἀναίσθητε. δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι

δρύες οἰνοχίτωνες· αἱ ἄμπελοι, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν. καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνόμασται

δρύεται· κρύπτεται

δρύϊνος· ξύλινος

δρυΐτης· βοτάνη

δρυμά· δρυμώδεις καὶ σύνδε(ν)δροι τόποι καὶ εὔξυλοι

δρυμάξεις· κυρίως μὲν σπαράξεις· χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσει, καὶ προσομιλήσει(ς)

δρυμάσσει καὶ δρυμάξαι τὸ τύπτειν ξύλοις [καὶ τὸ τρέχειν]

δρυμίους· τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας

* δρυφάξαι· δακεῖν

Δρυμός· δάσος. σύμφυτος τόπος, αὐτοφυὴς καὶ σύνδενδρος. καὶ χωρίον τῆς Ἀττικῆς. καὶ φρούριον

δρυόεντα· δρυώδη

δρυοβαφῆ ἱμάτια· τὰ ὑπὸ τοῦ κελύφους τοῦ δρυὸς βεβαμμένα

δρυοπαγῆ στόλον· τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ

δρυὸς ὑψικόμοιο· τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον

δρυοτόμος· ὑλοτόμος. δενδροτόμος

Δρυοῦσ(σ)α· ἡ Σάμος τὸ παλαιόν

δρύοχοι· τῶν σιδηρῶν πελεκύων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνείρεται

δρύοψ· ὄρνεόν τι διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου

* δρύπτεσθαι· καταξύεσθαι

δρυπετεῖς· ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας ὡ(ρι)μας

δρύπτεται· ξέεται· ὅτε τις ἑαυτὸν κατατίλλει ἐπὶ θρήνου

SCR. 34. φ 43. 36. Λ 118. 37. Com. Gr. fr. inc. CCCXCVII. vol. IV p. 123. 41. Vid. ADN. 44. fr. 634 p. 226. 45. μ 357. 47. Maeandrius Milesius in C. I. n. 2905. 48. τ 574. 49. Arist. Avv. 304. 51. Vide Iacobi com. dict. ind. I p. 323. 52. Eur. Hecub. 655.

ADNOT. 29. 30. Non intellego. Sub illo δύσασθαι vel ἀρνεῦσαι latere possit. 31. δριαχάρνευ — ἄστεκτοι cod., Δρυαχαρνεῦ· — ἄτεγκτοι Mus. ἄγριοι pro ἄστεκτοι EM. 288, 17. Malim στιπτοί. 32. Infra οἰνοχίτωνας ἐλάτας. — ωνομάσθαι cod., em. Phavor. 33. Infra δύεται· δύνει, κρύπτεται. Cf. α 8142. 34. C. 39. 35. Imo δρυΐτης· λίθος; sed δρυπίς quod h. l. reponendum e Theophr. HPl. I 16 planta sentosa. 36. δρυμώδης — σύνδεδροι cod., em. Mus. Apoll. lex. 60, 19. 37. συνέσει καὶ προσομιλήσει cod., συνέσῃ καὶ προσομιλήσεις Mus. χρῶνται] sc. Comici teste Polluce V 93 ‚ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοὶ ληκεῖν δρυμάττειν φλᾶν κτλ.' unde supra habuimus ἀδρύμακτον· καθαρόν. Vide Lobeck. rhem. p. 40. 38. Lobeck. rhem. p. 240. Confundit δρυμάσσειν et δρομάσσειν. 39. τοὺς τὴν κάτω χώραν? 40. δρυμάξαι coni. Vossius; deinde haud scio an ληκεῖν scriptum reliquerit noster. Sed potest et illud verum esse. 41. Δρυμός· (Δρύμος Arcad. 60, 1) πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (§ 326). Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασί φησιν οὕτως· ‚ἔπειτα Δρυμὸν ἓν Ἀττικόν, καὶ ἕτερον Βοιώτιον.' Harp. 63, 17. Lobeck. Proll. p. 65. 43. ἐπὶ cod., ὑπὸ Mus. Conferunt Polluc. Z 56 p. 287 ‚τὸ δὲ ὑδροβαφὲς εἴη ἂν ὃ νῦν ψυχροβαφὲς καλοῦσιν.' 44. δρυοπαγήστολον cod., em. Mus. καὶ δρυοπαγὴς στόλος· ὁ δρύϊνος πάσσαλος· στόλους γάρ φασιν ἔλεγον τὰ ἀπεξυσμένα διὰ τὸ συνεστάλθαι Eustath. 1726, 15 (= 494, 12). Supra δόλος· πάσσαλος habuimus haud scio utrum e κύν]δαλος an e στόλος natum. 46. C. 39. 47. Cf. Δόρυσσα. 48. δρυοχοί — πελεκύων — ἐνείρηται cod. δρυόχοι — πελέκεων — ἐνείρεται Mus. δρυόχους — πελέκεων — εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾶσι Apoll. lex. 60, 28. — De genetivo πελεκύων vid. Lobeck. Phrynich. p. 246: ‚πελέκεως non opus erat Hesychio affingi pro πελέκυος s. v. στειλέη'. 49. δρύψ· ὄρνεον C. 39 minus recte. Lobeck. Proll. p. 24 n. 10. 51. ἐπὶ cod., em. Mus. ὠμάς cod., em. GD. 52. ὅτι — κατατίλλει cod., ὅταν — κατατίλλῃ Mus. ὅταν τις ἑαυτὸν ἐπὶ θρήνοις κατατίλλει C. 171. ὅταν τ. ἑ. κατατίλλῃ ἤτοι κατακόπτῃ ἐπὶ θρήνοις C. 39.

δρύπτουσα· σπαράττουσα
δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ δένδρον
* δρύπτην· ἀλήτην
δρυτόμος· ὑλοτόμος
δρυπολεῖ· ταλαιπωρεῖ. ὀρειβατεῖ, πυρὶ πολιορκεῖ
δρυπτερίς· βοτάνη τις, ἐμφερὴς πτέρει
δρυφάδες· ὄνυχες. καταξύσματα
δρυφάδες· λῦπαι, ὀδύναι. ἢ τὰ ἀπὸ πληγῶν πελ[ε]ιώματα
δρύφακτοι· αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι. ἢ κάγκελοι. ἢ τὰ διαφράγματα. ἢ τὰ περιτειχίσματα
δρυφαίνηκα· τὸν οὐ μέγαν. Ἠλεῖοι
δρύφειν· περαίνειν
δρυφή· ἀμυχή, καταξυσμή
δρυφοί· ξέσματα
δρυφόμενοι· φθειρόμενοι
* δρύψ' ἀπὸ μυώνων· ἀφεῖλεν, ἀπέξεσεν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν ἐν τῷ σώματι, ἤτοι βραχιόνων, ἢ γαστροκνημίων
δρύψαι· ἀφελεῖν, καταξύσαι
δρύψαλα· πέταλα δρυώδη
[δρύψ, ἀπὸ μυψώνων, δρύψιεν, ἐπιζητῶν]
δρυψόπαιδα· τὴν λαμύραν. οἱ δὲ ἁπαλόπαιδα. ἢ ἐλεεινόν
δρυψογέροντας· τοὺς ἀτόπους πρεσβύτας, καὶ οἱονεὶ ἀτίμους
δροχτάζεις· περιβλέπεις
δρωμᾷ· τρέχει
δρωμένων· πραττομένων
δρώμενα· πραττόμενα πανούργως
δρωμίσσουσα· τρέχουσα

SCR. 56. *Λ* 86. 67. *Π* 324. 69. Parthenius fr. XXIV p. 283 ed. Meinek.

ADNOT. 45. Verba sunt Didymi. Cf. Didym. fr. p. 86. 55. Infra δρώπτης· πλανήτης πτωχός; quae totidem verbis leguntur ap. C. 171, 39. δράπτης πλανήτης πτωχός Cyr. Pearsonis. 57. πυρπολεῖ ὀρχεῖ codex, περιπολεῖ ὄρη Mus. quem bene correxisse cum dicit fallitur Schowius p. 231. Legendum enim πυρὶ πολιορκεῖ ut patet conferentibus nobis C. 39 δρυπολήν· τὸ ξύλοις πολοιόρκεῖν (sic), quae emendate scripta exhibet Suidas. 58. Dioscur. IV 189 Plin. HN. XXVII 9. Cf. IGSchneider Lex. Gr. I p. 335. Lob. Proll. p. 460. 59. Lobeck. Proll. p. 440. ὄνυχος Kusterus. 61. Pierso Moer. p. 127. EM. 288, 46. 289, 3 C. 171. 39. 63. Lobeck. rhem. p. 40, qui Dindorfii emendationem δέφειν iure sprevisse videtur. 65. Male δρῦφυ· δέσματα C. 39, δρύφη recte pro δρυφοί ni fallor Suidas. Infra πύρνα· δρύφη κλάσματα. 66. δεφόμενοι GDindorfius, quo cur non opus sit docet Lobeck. rhem. p. 40. 67. δρὺψ — ἢ ἀγαστροκνημίων cod. γαστροκνημίων Mus. 68. ἀποξέσαι C. 39. 69. μέταλα cod. μέταλλα Mus., em. ope EM. p. 289, 2 Salmasius. Cf. Lobeck. Proll. p. 106. 70. Musurus vocabulis tribus prioribus omissis δρύψειεν· ἐπιζητοῖ scripsit. Conicio: [δρύψ' ἀπὸ μυώνων] δρύψῃ· λεπίζῃ τῶν (δρυῶν τὸν φλοιόν) vel tale quid. 71. λαμύραν cod. Phavor. editiones omnes, λαμυράν Albertus; non opus. Deinde ἐλεγεινοντα conicio, h. e. *protervum.* Σεσημείωται τὸ δρυψόπαις μὴ παραληγόμενον τῷ ῑ καὶ διὰ τοῦ ō γιγνόμενον. σημαίνει δὲ τὸν κατεσπαραγμένον παῖδα Orus EM. 669, 1. 73. δρωκτάζεις corr. Salmasius, quod amplexus Koen. Greg. Cor. p. 338 Macedonibus vindicat, in comparationem vocatis ἀβροῦτες Ἀρεντισιν (adde γοῖτα quo de quae nuperrime Legerlotzius in *Ztsch. f. vgl. Spr.* 1857. VII 4 p. 319 hariolatus est satis sunt inficeta). Supra habuimus δορκάζων· περιβλέπων, mox δρωντάζειν· ἐμβλέπειν habebimus. Mihi et δορκάζειν et δρωκτάζειν Siculis non minus tribuendum videtur, quam quod ex Epicharmo sublegisse videtur Hesychius ἀκοράζεσθαι· ἀκροᾶσθαι, ubi ab omni emendatione abstinendum est. Cf. Ahrens Dial. Dor. p. 285. 74. Verbum δρωμάω, quo Lob. Parerg. p. 583. 91 ipse usus erat ad firmandam formam δρώμασκε Hesiodo pro δρομάασκε redditam, in rhem. p. 243 non satis stabilitam censet. Sed quod supra legitur δρομάσσειν· τρέχειν analogiae legibus parere demonstravit rhem. p. 240. 77. δρομίσσω Theognost. II 143, 16. Dubitat Lob. rhem. p. 243. Conicias δρομάσσω.

δρῶντες· ποιοῦντες, ἐργαζόμενοι
δρωπάζειν· ἐμβλέπειν
80. * δρώοιμι· ὑπηρετοίην
δρώπτειν· διακόπτειν. ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς
δρώπτης· πλανήτης. πτωχός
δρῶσι· πράττουσιν
δρώψ· ἄνθρωπος
85. δρώωσι· διακονοῦσιν, ὑπηρετοῦσι
δῦ· ἔδυ, εἰσέδυ
δυάζει· [φλυαρεῖ
δυαεῖ·] φλυαρεῖ. ἀλογεῖ
Δύαλος· ὁ Διόνυσος, παρὰ Παίωσιν
90. δύαν· κρήνην
Δυαρεία· ἡ ἐν τοῖς Τέμπεσι δάφνη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Δηλ[ε]ία
δῦ δέ μιν Ἄρης· ἐπιθυμία αὐτὸν εἰσέδυ τοῦ πολεμεῖν
δυερός· ἐπίπονος. τολμηρός
δύεται· δύνει. κρύπτεται
95. δύη· δυστυχία. ἡ ἔνδεια. πόνος. ταλαιπωρία. καὶ ἡ δυηπαθία·........
δῦθι· ἔνδυσαι
δυθμαί· θαλάμαι. καταδύσεις
δυθμῆσι· δύσεσι. καταστροφαῖς
δύμεναι· δῦναι. ὑπεισελθεῖν
2500. Δύμη· ἐν Σπάρτῃ φυλή, καὶ τόπος

SCR. 78. Sapient. XV 6. 80. ο 317. 81. fr. 272 p. 69 Nck. 83. Henioch. Com. Gr. III p. 563 v. 9. 84. Thespis fr. 4 p. 648 Nck. 86. Θ 85. 90. Vide ADN. 92. Ρ 210. 93. In ζ 201 Callistrati lectio. 95. ξ 215. 96. Π 64. 98? Aeschyl. Heliad. fr. 67 p. 18. 99. Ζ 185.

ADNOT. 78. Gl. mss. Sapient. XV 6. 79. δρωντάζειν cod., em. Apoll. Dysc. de adv. 549, 23 quem primus attulit Bast ad Greg. Cor. p. 338 n. 81. Obscuritate obvolutis accenset Lobeck. rhem. p. 43, sed idem in adn. 19 hoc ad δρᾶν (Paralipp. p. 118) hoc ad δρύπτω refert. Similiter iudicaverat IGSchneider in lex. Gr. I p. 336 et Kusterus δρύπτειν· διακόπτειν coniciens. Potest tamen et ἢ indicium esse διττογραφίας; nec prorsus fatua Pergeri opinio est διασκώπτειν esse legendum; cf. ἠρώπτειν et κρώπτειν. — An διακύπτειν? 82. δράψ δραπέτης δρώπτης componit Lobeck. Parall. p. 112. δρώπης Suida δρύπτην· ἀλήτην supra loco non suo Hes., δράπτης cum iisdem explicationibus Cyr. Pearsonis, plane ut noster C. 39. 171. Vide Schneider. Saxon. lex. Gr. I p. 336. Ad intellectum quod attinet a δέκτης τρώκτης δράξων (δρεπτεῖς δροπεῖς) non admodum diversum videtur. 84. 'Επέψαλλεν δὲ ὡς εἰπεῖν ὁ λαός· Βέδυ ζάψ χθὼν πλῆκτρον σφίγξ κναξζβὶ χθύπτης φλεγμός δρώψ (δρῶψ Gramm. Meerm. p. 662) Clemens Alex. Strom. V p. 674 Pott. 'Ἄνθρωπος igitur ab ἄνω δρώπτω, a verbo δρώπτειν δρωπάζειν Apoll. de adv. 549, 23 ut opinor, quia facies homini tantum. Plin. XI 37.' Lob. Parall. p. 118. Simile voc. est δράψ ap. Gramm. Herm. p. 436 et Cram. anecd. Oxx. III 286, 15 Aristoph. fr. CLX p. 1209; δρόψ — δρῶπες γὰρ οἱ ἄνθρωποι λέγονται, Porphyr. ap. Bentl. ep. ad Mill. p. 493. — Ceterum δρώψ = ἄνθρωπος Macedonicum videri possit, ut δώραξ Δάρρων (quocum cf. Ἄλκων) alia. 87. Sic et C. 39. 171. Vide δρυάζει. 88. Reieci spuria. Nam δυάζει· φλυαρεῖ ἀλογεῖ Cyrilli. Verba susurrandi et confabulandi cum saepiusnumero potestatem coeundi habeant (ut δαρίζειν ψιθυρίζειν διαλέγεσθαι ὁμιλεῖν alia) vide num δυάζεται ferri possit. 89. Vide Αὐαλός. Δασύλλιος C. 39. Cf. et ὑαλικός et ὑαλκάδαι. 90. Cum δύουσαν componit Lob. rhem. p. 29. Aeschyli Eumenid. 56, ubi δία meliores βίαν deteriores libri exhibent, λίβα Burgessius coniecerat, sed στάζουσιν αἷμα δυσφιλές rescribendum videtur, obtrudere voluerunt critici. Adludit ad πιδύειν unde πίδαν (πιδύαν)· τὸ ἀναβάλλον ὑγρόν Hesych. 91. Vide Δελία. 93. Cf. Didym. p. 196. 94. Vide δρύεται. κάτεισι addit C. 244. 95. ἡ om. Mus. Ceterum δυηπάθεια·..... malim. — δύη· λοιμὸς βλάβη C. 39. Cf. Apoll. lex. 60, 32. 96. δυθεὶ cod., em. C. 171 (δύθη 39) Mus. 97. δυθίλαι cod., δυθμαί Valck. 98. δυθμίσι cod., δυθμῆσι scripsi (Bergk. praef. Soph. p. V. VI) sed potest etiam δυθμαῖσι verum esse. 2500. Imo Δύμαινα vel Δυμανίς, Δύμη enim sive Δῦμαι locus Achaiae. Sed vide OMueller Dor. II p. 76, 5 et Boeckh. CI. I p. 579. 629.

δῦναι· κατελθεῖν
δύναμιν ἀρίστω· τὴν δύναμιν ἄριστοι. δυϊκῶς
δύνασθαι· θέλειν
δύναμις· ἰσχύς
5. δύνασις· δύναμις
δυναστεία· δύναμις
δύνασαι σιωπᾶν· πρῶτον φασὶ Φοινικίδην Μεγαρέα κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύῤῥου βουλόμενον, εἰπεῖν (ἐν) ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως·
,δύνασαι σιωπᾶν; || Ὥστε (τοὺς) τὰς διαλύσεις
συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν....'
ἄλλοι δέ φασι παροιμιωδῶς εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Πύῤῥου τῶν βασιλέων, τῶν τὰς ὁμολογίας ἀποῤῥήτως ποιησαμένων οὕτως, ὥστε μηδὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι
δυνατῶς· ἰσχυρῶς. γενναίως. ἀσφαλῶς
δυνδεκάτῃ· ἡμέρᾳ δωδεκάτῃ
10. δῦνε· ἐνεδύσατο
δύο· οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο
δυοῖν· τῶν δύο. τοῖς δυσί
δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο
δυοῖς· τοῖς δύο
15. δυοχοῖ· πωματίζει παρὰ Δημοκρίτῳ· ἤγουν πωμάζει, σκεπάζει
δυοχῶσαι· πωμάσαι
* δύουσιν· ἀποῤῥέουσιν
δύπτης· κολυμβητής. δύτης
δύπτοντες· κολυμβῶντες
20. * δέρεσθαι· τύπτεσθαι
δύρεσθαι· ὀδύρεσθαι. κλαίειν, θρηνεῖν
δύς· κακῶς. ἐπίῤῥημα
δυσάγωγοι· δυσκόλως φερόμενοι
δυσάγωγος· δυσχερής
25. δυσαέος· χαλεπῶς πνέοντος
δυσαίατο· παραγένοιντο, εἰσίοιεν
[δυσάιαντο· δυσπρόσιτον]

SCR. 2501. *Γ* 322. 5. ,Eurip. Ion. 1012 Herc. fur. 776 IA. 1090 Soph. Ant. 1068' apponunt Pearso Abresch. Misc. obs. V 3 p. 98 Arnaldus Lectt. Gr. p. 43. 7. Com. Gr. vol. IV p. 509. 10. *Ο* 219. 14. Vid. ADN. 17. *υ* 195. 19. ,Apoll. Rhod. 1008' Rutgers. Var. Lectt. II 20 p. 191; sed Hesychii glossae Apollonium nusquam respiciunt. 25. *Ε* 865. 26. *Σ* 376.

ADNOT. 3. 4. Separavit Albertus. 4. *καὶ ὁ στρατός* addit C. 39 nisi haec ita sunt intellegenda: *Δύμη· — καὶ ἡ Στράτος* coll. Strab. VIII p. 387. OMueller Dor. II p. 541. 6. C. 39. 7. *ἐν — τούς* addidit Meinek. histor. crit. p. 482. Alterum versum *συντιθεμένους τούτους κεκραγέναι δοκεῖν* scribit CGCobet in Mnemos. 1855 IV 4 p. 322, *συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖ μέγα* Meinekius l. c. 8. C. 39. 9. *δυοδεκάτῃ* Vossius. Sed fortasse ignotae est dialecti. 13. *τῶν δύο ἕτερον ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο* C. 171. 244. Vide supra ante *διοιγνῦντες*. 14. De *δυοῖσι* Ionico vocabulo Wesseling. Herod. VII 106 I 32. Cave *δοιοῖς* corrigas. 15. Lobeck. Parerg. 671 rhem. p. 53; Mullach Democrit. p. 421. 17. Lobeck. rhem. p. 22. Latet ni fallor *δυόωσιν· ἀποῤῥαίουσιν*. 18. *δύπτε· βάπτιζε* C. 39, idem *δύπτοντες· κολυμβοῦντες* (sic.) Cf. EM. 291, 22. Iacobs Anth. Pal. p. 514. 21. EM. 291, 24. Cf. Porson Eur. Hec. 734 Herm. Soph. OT 1218. 22. C. 244. 23. *δυσαγωγοί· δυσμεταχείριστοι δυσαραγωγός· ἀπειθής δυσχερής* C. 39. 25. *δυσπνόου* Apoll. lex. 60, 30. 26. *δυσάιαντο* cod. *δυσάντη* Mus. Voluit *δυσαΠάντητον*.

δυσαῆ· δύσπνουν. χειμέριον. νοσώδη. οἱ δὲ ἄνεμον δύσαντα ἐκ νεφῶν. ἄλλοι ψυχρὸν, ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα· ἐπὶ τοῦ ζεφύρου

* δυσάης· [δυστήνου.] δύσπνου

30. δυσαλγής· δυσίατος. ἀσυμπαθής

[δυσα[λ]έος· δυσπνεύστου]

δυσαλθέ[τ]α· ἀθεράπευτα

δυσάλυκτον· μὴ ἔκφευκτον

δυσάλωτον· δυσχερῶς κρατούμενον

35. δυσάμμορος· κακόμοιρος. δύστηνος. δυστυχής

δυσάνιον· τὸ δυσχερείᾳ χρώμενον. δυσάρεστον. τὸ δὲ ἐναντίον ἀνήνιον λέγουσιν. ἔγκειται δὲ ἡ ἀνία τῇ λέξει

δυσανασχετεῖ· παραιτεῖται. βαρέως φέρει. δυσκόλως ἔχει. δυσπετεῖ

δυσαναφορικός· δυσκόλως ἀναφερόμενος

δύσαντα· κατελθόντα

40. δυσάντεα· φοβερά

δυσάντης· τραχεῖα. χαλεπή. δυσαπάντητος

δυσάντητον· δυσχερὲς ἀπαντᾶν

δυσαρεσκόμενοι· μὴ ἀρέσκοντες

δυσαρεσκομένην· ἀπαρεσκομένην

45. * δυσαρεεῖ· δυσφροντίστῳ

δυσάρεστος· δυσχερής

δυσαριστοτόκεια· ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. ἢ τὸν δι' ἀριστείαν δύστηνον

δυσαύλητος· δυσεγκλήμων

δύσαυλος· δυσαύλιστος. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ

50. δυσαχθές· βαρύ

δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος

δύσβατον· δυσχερές. ἄβατον. δύσπορον. χαλεπόν

* δυσβάστακτον· βαρύ. [δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος]. [δύσπορον· χαλεπόν]. δυσφερές, δύσοιστον, ἀφόρητον

SCR. 30. Soph. O. T. 12. 33. Sapient. XVII 17. 34. Soph. O. C. 1723. 35. X 428. 36. Menand. fr. CCLIX[a] vol. IV p. 290. 47. Σ 54. 49. fr. 93 p. 119. 50. Aesch. Eum. 148. 53. Prov. XXVII 3.

ADNOT. 28. ἐπὶ cod., ἀπὸ em. Mus. Deinde ἐπίθετον ζεφύρου EM. 29. δυσαέος Mus. δυσάητον· τὸ δύσπνευστον C. 39. 30. Lege praeeuntibus Cyrillis δυσάλγητος· ἀσυμπαθής. δυσαλθής· δυσίατος. 31. [λ] Sopingus, neque ego crediderim δισαλέου = δεισαλέου legendum esse. 32. δυσάλθετα cod., δυσάλθητα ex HSt. Schrewelius, em. C. 171. 33. δυσάλωτον· μὴ ἐκ φεῦγον cod., em. Vossius probante Valckenaerio in Gl. s. ex Hesych. p. 12 et μὴ ἐκφευγόμενον vel ἔκφευκτον corrigente. 34. ὁ δυσκράτητος C. 39 — ἢ ἀνίκητον C. 171. 244. 35. Coniunxit Vossius. δυσάμοιρος cod., em. Salmasius ex EM. 291, 35. 36. δυσχέρειαν cod., em. Salmasius. — ἀνήνιον cod., em. Thes. c. 1725. Fuit etiam cum conicerem τὸν δὲ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενον λέγουσιν coll. Harpocr. 64, 1. C. 39. — ἀνὰ cod, em. Heinsius. — De voc. ἐγκεῖσθαι cf. διασαλακώνισον. 37. οὐ πείθεται pro δυσπετεῖ C. 171; om. 39. 244. 38. δυσανάφοροι· βαρεῖς. (καταχθονίζοντες addit C. 244) δυσκόλως ἀναφερόμενοι C. 39. δυσαναφορικῶς cod. |κός HSt. 41. In C. 39 ipsa glossa excidit. 42. ἐναντίον pro ἀπαντᾶν C. 39 171. 244. 43. 44. Recte δυσαρεστούμενος· ἀπαρεσκόμενος C. 171. 244. 45. δυσωρεῖ· δυσφροντιστεῖ corr. Lob. Parerg. p. 621. 46. δυσχερής· δυσάρεστος cod., em. Abresch. 47. δυσαριστοτοκία — ἀριστίαν cod., em. Mus. τεκοῦσα. οἱ δὲ μεταφράζουσι δύστηνος ἄριστον τεκοῦσα Apoll. lex. 60, 27. Cf. EM. 291, 40. 48. δυσάλγητος· ἀνελεήμων? 49. ἀλεξαν cod., |δρᾳ Mus. 50. πάνυ addit C. 171. 52. δυσανάβατον pro ἀνάβατον C. 171. Infra δύσπορον· δύσβατον, χαλεπόν. 53. δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος om. Mus.; δύσπορον· χαλεπόν e gl. 2552 repetitum induxi. δυσφερές· δ. ἀφ. codex, coniunxit Vossius. Δυσβάστακτον· δυσφόρητον C. 171; infra δυσφόρητον· δυσβάστακτον. — δύσακτον cod., δύσοιστον e C. 244 restitui. δυσάνεκτον GDindorf.

δυσβηρές· δύσβατον. δυσχερές
55. δυσβουλία· κακοβουλία. ἀφροσύνη
δυσβράχανον· δυσχερές· βράχανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα· ἔστι δὲ δύσληπτα. Λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος δυσκατανόητον, οἱονεὶ δύσληπτον
δυσγάργαλις· δυσπράυντος. οὐχ ὑποτασσόμενος. δυσπρόσιτος. ὁτὲ δὲ δυσγαργάλιστος
δυσγένειαν· ἀγένειαν
δυσγενής· ἐχθρός
60. δύσγω· ἀποδύω
δυσδήλιδες· κακοῦντες· δηλήσασθαι γὰρ τὸ κακῶσαι
δυσδηνίας· δύσνους, κακὰ βουλευομένους
δυσδιακόμιστον· δυσβάστακτον
[δυσδιάκτου· δυσθρηνήτου]
65. δυσδιάφυκτον· δυσχερῶς λανθάνον
δυσδιήλυτα· δυσδιόδευτα
δυσδιόρθωτος· δυσχερῶς διορθούμενος, μὴ διορθούμενος
δύσεα· τοῦ τοίχου τὰ πέριξ. Κύπριοι.
δύσεαι· ἀναλάβοις
70. δυσειδής· κακὸν εἶδος ἔχων
δυσείμων· ἀκτήμων
δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα
δυσέκλυτος· δυσεύρετος
δυσέμβατος· ἀτριβής, ἀπάτητος. τραχύς
75. δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος
δυσεξάλυκτα· δυσέκφευκτα
δυσεξίτητα· δυσκύλως ἐξοδευόμενα. [ἢ δυσθεράπευτα]
δυσέξοιστον· δυσερμήνευτον. ἢ δυσεκκόμιστον

SCR. 55. Soph. Antig. 95. 56. fr. LVIII. 57. Aristoph. II 2 p. 961. 58. Soph. OT. 1079. δυσγενείᾳ Menand. V vol. IV p. 214. 64. III Maccab. VI 31. 69. *I* 231.

ADNOT. 54. δυσβήρης (δυσβηρής Zonar. c. 574)· ὁ δύσβατος, παρὰ τὸ δύσβατος δυσβατήρης καὶ ἐν συγκοπῇ EM. 291, 43. Rectius ni fallor C. 39 suo loco δυσῆρες· τὸ δυσχερές, ut Suidas. Habet tamen Suidas etiam δυσβῆρες· οἱ δύσβατοι τόποι. 56. δυσβάρκανος Psellus; δυσκάρβανον coni. Bergk. Comoed. Attic. p. 259. Sed cf. Lobeck. rhem. p. 49 Proll. p. 184. Deinde δύσπληπτα codex, δύσπλυτα Mus. cum EM. 291, 56 ,δυσβάρνακος· δυσκατανόητος· βάρνακα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα'; δύσληπτα Meinekius Com. Gr. II 1 p. 197 cum Psello. Denique δυσνόητον cod., δύσληπτον Meinekius. Supra δύσληπτα· ἀκατανόητα et βρακεῖν· συνιέναι βρακείς· συνείς. 57. Sic cod. Mus., δυσγάργαλος Aldus. Cum codice faciunt Suidas et EM. 291, 57, qui δυσυπότακτος explicat; contra δυσγάργαλος ἵππος· ἐπὶ τῶν ψήχεσθαι δυσανασχετούντων τίθεται Phrynich. app. soph. p. 37, 1. — οἱ δὲ? — δυσγαργάλιστος Pollux I 197 et margo Xenoph. eq. p. 937 B; δυσγαγγάλιστος ἵππος Geopon. XVI 2 vol. II p. 1110 (Lob. Phrynich. p. 97). 59. δυσμενής Fungerus. C. 39. 60. Lobeck. rhem. p. 53 Philol. X p. 579, ubi Mauricius Crainius confert Πελασγοί Ἄβασγοι μίσγω φάσγανον ὕσγη ὕσγινον. 61. δυσδηλίδες malit Lobeck. Proll. p. 463. 62. δυσδηνίας coni. Valcken. Gl. sacr. ex Hes. p. 19. δύσθημος· κακόβουλος C. 39. 64. δυσδιάκτου cod., δυσαιάκτου Sopingus. Gravius etiam peccatum est in C. 171 haec porrigente: δύσελκτον· δυσθρήνητον. δυσεάκτου· δυσφορήτου δυσκινήτου. δυσοίκτου· δυσθρηνήτου Suidas. Cf. gl. 2640. 65. δυσδιαφύλακτον· δυσευχέρως cod. δυσδιάφυκτον· δυσχερῶς διαφεῦγον. δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον C. 171. Similiter Suidas C. 39 Brem. 244 Bielii; (......) δυσχερῶς· λανθάνων C. 63. De forma duplici vide Lob. Parerg. 727. 66. δυσδιήλυτα cod., em. Phavor. 67. ἢ παντελῶς ἀδιόρθωτος addit C. 171. 244 (C. 39). 69. ἀναλάβῃς? 70. C. 244. 72. C. 171. 74. ἀκριβής cod., em. Mus. 75. Sic C. 39. δυσεπιχειρής C. 171. 76. δυσεξάλακτα cod. δυσεξάλλακτα Mus. δυσεξάλυκτα HSt. δυσάλυκτον· δύσφευκτον Glossae meae Mss. in Παναρετ. 77. δυσεξήτητα codex. δυσέξιτος· τόπος ἀδιόδευτος C. 39. δυσεξήτιον· δυσερμήνευτον C. 171. — Alteram explicationem ad δυσεξίητα pertinere vidit Kusterus. 78. δυσερμήνευτον praeter C. 171 modo laudatum omittunt C. 39. 244 CPearsonis Suidas. Recte tamen habere et illud evicit Suicerus.

δύσεο δ' ἀλκήν· δῦθι, ἀνάλαβε τὴν ἀλκήν, τουτέστιν τὴν δύναμιν· οἷον ἰσχυροποίησον σαυτόν.
80. δύσεριν· φιλόνεικον. παρὰ τὸ δύς καὶ τὴν ἔριν
δυσερμία· κακὴ συντυχία
δύσετο· κατῆλθε
δυσέφικτον· δυσκατάληπτον
* δυσηλεγέος· ...... δυσάντης, χαλεπός. ἢ δυσλεχέος, ἤγουν κακοκοιμήτου
85. * δυσηλεγές· κακόπαθον. χαλεπόν
* δυσηκῆ· δυσακῆ, δυσίατον
δυσηβόλον· δυσάν(τ)ητον
δυσήνεμον· δυστάραχον. τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον
δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυσάγωγοι. [ἐπὶ πολὺ σκυθρωποί. ἐπὶ μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι.] ἀνυπότακτοι
90. δυσήνυτος· δυσκατόρθωτος. καὶ δυσήνυκτον
δυσήριστοι· δυσέριστοι, φιλόνεικοι. ἢ ἀμφίβολοι
δυσήτορος· δυσθύμου
δυσηχέες· κακοὺς ἤχους ἔχοντες
δυσηχέος· κακοφώνου. κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος, διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς καὶ θρήνους
95. δυσθαλής· δυσαυξής. Κρατῖνος
δυσθαλπέος· κακοθαλποῦς, κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν. ψυχροῦ
δυσθερέας· δυσαλθήτους
δυσθήρατος· δυσεύρετος
δυσθυμεῖ· ἀθυμεῖ
2600. δυσκάθεκτοι· δυσκράτητοι, δυσκόλως ἐπεχόμενοι
δύσκαπνος· ὁ φοῖνιξ. ὑπὸ Θεοφράστου
δυσκάτοπτος· δυσθεώρητος
δυσκέλαδος· δύσφωνος, κακὸν ἦχον ἀποτελῶν
δυσκηδέα· δυσφύλακτον. χαλεπόν
5. δύσκημον· ἄφρανα. δυσοιώνιστον
δύσκεν· ἔδυνεν, ὑπεισήρχετο
δυσκλέα· ἄδοξα. κακόδοξα
δυσκ(λ)εές· ἄδοξον, τὸ μὴ ἔχον κλέος
δύσκλειαν· κακοδοξίαν
10. δύσκλυτος· ἄδοξος, ἄτιμος

SCR. 79. *T* 36. 82. *T* 368. 84. *Y* 154. 88. Vid. ADN. 94. *B* 686. 95. fr. inc. LIX vol II 1 p. 197. 96. *P* 549. 99. Hippocr. de nat. mul. 578, 43. 2601. Theophr. HPl. V 9, 5. 3. *Π* 357 Hesiod. opp. 196. 4. *ε* 466. 5. Vide ADN. 6. *Θ* 271. 7. *B* 115. 8. Eur. Helen. 66. 9. Eur. Med. 218.

ADNOT. 79. δύσεο δαλῆνον, δῦθει — ἀλῆον cod., em. Mus. 80. μάχιμος addit C. 39. — δυς μόριον EM. 291, 52. — δυσφιλόνεικον C. 244. 81. Pro εὐτυχία ἐπιτυχία ex EM. 291, 49 vel ἀποτυχία e C. 39 scribi posset nisi palmam ferret συντυχία Salmasii. 83. Sic C. 39. 244. 84. EM. 291, 55 Apoll. lex. 61, 1 Lobeck. Parerg. p. 699. 85. δυσηλεχές cod., em. Is. Vossius. 86. δυσηκεῖ· δυσακεῖ cod. δυσηκῆ· δυσακῆ Mus. l. q. δυσήκεστον. 87. δυσάνητον cod. δυσάνιτον Mus. δυσάντητον Hemsterh. 88. Sic C. 171. 244. ἔχον δυσταράχους C. 39. ,Cf. schol. Soph. Ant. 598' Abresch Misc. Obs. V 3 p. 98. Lob. Parerg. p. 710. 89. δυσμεταχείριστοι addit C. 171. ἀκρατεῖς C. 39. Cf. et EM. 292, 2 Erotian. 116 Galen. p. 458. 90. δυσήνιτος cod. δυσήνητος C. 39, em. C. 171. Mus. 91. Lob. Parerga p. 707. Cf. ἀνήριστος. 94. Apoll. lex. 61, 6. 96. Idem 61, 9. 97. δυσθάλπτους coni. Hemsterhuisius nusquam lectum. Cf. Lobeck. rhem. p. 138, 43. 98. δυσέρευτος cod., δυσερεύνητος male Musurus, em. C. 39. 171 fol. 109 Suidas Zon. Meinek. ZfAW. 1849 n. 52 p. 415. 2600. δυσκατάσχετον δυσνόητον ἢ ἀκατάληπτον addit C. 171. δυσχερής C. 39. 3. δυσκέλαδον· κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντα C. 171. — χαλεπὴν HSt. 5. δύσκημον, ἄφρανα cod., δύσκημον· ἄφρονα Mus. Forte δύσχηλον φρένα ex Aesch. Eum. 825 Df., ubi nunc δύσχηλον χθόνα editur et δύσοιστον. Idem sensisse videtur Pearso I p. 237, 15. δύσφημον Kusterus. 8. δυσκεές — τέλος cod., em. Mus. et Phavor. δυσκαλεές C. 39. 9. δυσκλεία (sic)· ἡ ἀδοξία — ἢ ψόγος C. 39.

δυσκολαίνει· δυσφορεῖ
δύσκολος· ἄγριος, δυσχερής
[δυσκρανές· αὐχμηρόν]
δύσληπτα· ἀκατανόητα
δύσλοφον· δύσκολον, οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ· οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον, ἀπὸ τῶν λύφων, οἵ εἰσι τράχηλοι
[δυσλώσων· δυσχερῶν]
Δύσμαιναι· αἱ ἐν σπάρταις χωρίτιδες Βάχχαι
** δυσμενεῖ· πολεμίῳ, ἐχθρῷ*
** δυσμενεῖς· ἐχθροί, πολέμιοι*
** δυσμένεια· ἔχθρα, μῖσος*
** δυσμεναίνει· διεχθρεύει, πολεμεῖ*
δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς
δυσμεναίνων· ἐχθρεύων
24a. *δυσμενής· ἐχθρός, πολέμιος, ἀντίπαλος*
b. *δυσμεναίνων· πολέμων. ἐχθρῶν, ἀντιπάλων*
δυσμένην· ἐχθρόν
δύσμηνις· βαρύθυμος, ὀργίλος, ἐχθρός
δυσμήτης· κακότεχνος
δύσμορος· κακοθάνατος, ἄθλιος. δυστυχής
δύσμορφος· ἄμορφος, ἄσχημος. ἢ κακόμορφος
δυσνοίας· κακοβουλίας
δύσνους· ἐχθρός
δυσξύμβολος· δυσεπίγνωστος
δυσξύνετος· ἀσύνετος
δύσοδον· φαυλὴν ὁδόν, κακήν
δυσοίζει· δυσχερ(αίν)ει. ὑπονοεῖ. Λάκωνες
δυσοίζειν· φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν
δυσοίζοντος· οἰωνιζομένου. καὶ ἄγαν ὑποπτευοντος
** δύσοιζε· φοβοῦ*

SCR. 11. Demosth. 970, 27. ‚Aristot. Top. VIII 3' Suid. 22. Vocabulo Empedoclem, Hyperidem Platonem usos esse constat. 23. Demosth. 300, 25 (Eur. Med. 873). 24. *β* 72. 25. Poeta Lesbiacus. 28. *X* 481. 29. Menand. mon. 117. 35—38. Vid. ADN.

ADNOT. 13. *δυσχρανής* Kusterus coll. Hes. *δυσχρανής· αὐχμηρός.* 14. *δύσμαρ(π)τον· δύσληπτον* C. 171. 16. *δυσλόφων* Mus. *δυσλόφως· |ῶς?* 17. Sic codex, nisi quod *Κάκχαι* exhibet, *σπάρτῃ χωρίτιδες βάκχαι* Mus. *Bacchi enim orgia in montibus celebrari solebant a furiosis Bacchis quae a Spartanis quorum mons erat Taygeta δύσμαιναι appellabantur.*' Philargyrius ad Virgil. Georg. II 487. Cf. Unger Parad. Theb. I p. 459 et Meinek. Epimetr. VI ad p. 76 Anall. Alexx. p. 360, quorum alter *χορίτιδες* alter *χοροίτιδες* scripsit. Possis et *Καρυάτιδες ἢ Βάκχαι.* 21. Cf. Schaef. app. Demosth. II p. 297. 22. ‚Empedocles ap. Aristot. Poet. c. XXI' Arnald. Lectt. Gr. p. 43. Iungerm. ad Polluc. II p. 15. Sext. Emp. adv. Math. IX 90. 23. Vide 2621. 24. Malo *δυσμενέων· ἐχθρός, πολέμιος, ἀντίπαλος, δυσμεναίνων· πολεμίων, ἐχθρῶν, ἀντιπάλων.* Atque *δυσμενέων· τῶν ἐχθρῶν* Apoll. lex. 61, 5. 25. Scripsi *δυσμένην· ἐχθρόν.* Cf. Choerob. III p. 1233. Ahrens I p. 15. 113; *δυσμὴν· ἐχθρός* codex. 26. *μνησίκακος* pro *ἐχθρός* C. 244. 171. Suid.; cf. Poll. I. 28. 29. *ἄθλιος ἢ κακόμορφος* (*κακόμορος* Salmas.) et *ἄσχημος δυστυχής* codex, em. Albertus. 35. *δυσοῖεν* cod. *δυσοίζει* Mus.; *δυσχερεῖ* cod., em. Albertus ope schol. ad Aeschyl. Ag. 1287. Cf. Blomfield glossar. p. 249 [291]. ‚*δυσοίζω ne significationem quidem lamentandi habet, sed potius mala ominandi κάκ' ὄσσεσθαι, quare magis consentaneum videtur ad οἴομαι* opinor *recurrere; sin proprie τὸ δυσφορεῖν, ut aliqui tradunt, significavit, ad οἴω (οἴσω) referendum est, quamvis diverse declinatum ἐδύσοιξα (Hesych.)*' Lobeck. rhem. p. 83. 37. *δυσοίζου* cod., *δυσοίστου* coni. Valcken. Diatr. p. 108 C. quod falsum esse vel ordo clamat. Scripsi *δυσοίζοντος* (h. e. *δυσοίζον.*) 38. *δύσοιο* cod., accentus documento est *δύσοιζε* legendum esse, ut in Eur. Rhes. 805 recte nunc editum est pro *δυσοίζου*, quod vide num h. l. e lectionis discrepantia a lexicographo adscriptum hunc fere in modum *δύσοιζε· φοβοῦ ἢ δυσοίζου*, postea pro genetivo acceptum genuinam glossam *δυσοίζοντος* expulerit. — Ordo *δυσοίζω· φοβοῦμαι* poscit, vel *δύσοιζου· φοβοῦ.*

δύσοιμος· ἐπὶ κακῷ ἤκουσα. ἢ δύσοδος
40. * δύσοικτος· δυσθρήνητος
δύσοιστος· δυσυπομόνητος
δυσόμοιοι· ἀνόμοιοι
δύσονται ἀγῶνα· εἰσελεύσονται εἰς ἱερὸν τόπον
δύσοπ.ον· δύσφωνον. δυσόρατον
45. δυσόργητον· ἀσεβῆ. ἀπηνῆ
* δυσοπαίοντα· δυστυχοῦντα, κακῶς ἔχοντα
δύσοργος· [κακοεργός
δυσόρφναια· μέλανα. ἀφανῆ
δύσοσμον· δυσῶδες
50. δύσουρον· δυσφύλακτον
* δυσπαθία· κακοπαθία
δυσπαθεῖ· κακοπαθεῖ. δυσιάτως ἔχει
δυσπαθῶν· πάσχων κακῶς
δυσπαίπαλον· δύσβατον. σκολιόν. δυσανάβατον
55. δυσπάλαιστος· ἀκαταγώνιστος
δυσπάλαμον· δυσχερές. κακότεχνον
δυσπαλές· δυσχερές. δυστυχές. σκληρόν. δύσαντες
δυσπάμφαλος· δυστάραχος, δυσκίνητος
Δύσπαρις· ἐπὶ κακῷ Πάρις κληθείς
60. Δύσπαρι· δυσώνυμε δύστηνε Πάρι, ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε· τινὲς δὲ τὸν Πάριν εἶπον ὠνομάσθαι ἐπὶ τοῦ ἐν πήρᾳ ἐκτεθῆναι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηροῦν τῷ κάλλει τοὺς ὁρῶντας αὐτόν
δυσπέμφελος· ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης ἡ δυσχείμερος καὶ τραχεῖα καὶ ταραχώδης· ἐπὶ δὲ τοῦ κολυμβητοῦ δυσάρεστος
[δυσ.πεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι
δυσπέμφελον· δυστάραχον
δυσπετεῖ· δυσανασχετεῖ. παραιτεῖται
65. δυσπετέμτων· ἀποπημάτων]
δυσπετές· δυσχερές
δυσπετέστερος. δυσκολώτερος. δυσεπιτευκτότερος

SCR. 39. Aesch. Cho. 945. 40. Gl. sacr. 41. Cf. Sophocl. l. l. 42. Stratt. fr. XIII vol. II p. 791. 43. *H* 298. 47. Soph. Ai. 1017 teste Suida. 48. Eurip. Phoen. 326. 55. Eurip. Alcest. 909. 56. Aesch. Eum. 849. 57. Pind. Pyth. IV 486 Ol. VIII 33. 59. 60. *Γ* 39. 61. *Π* 748. 65. II Maccab. V 20.

ADNOT. 39. ἄγουσα Suidas. Nostrum praefero, infra κακόβας· ἐπὶ κακῷ ἤκων (ἠβῶν cod.) 40. δυσοίκτου· δυσθρηνήτου Suidas rectius. Videtur enim respici III Macc. VI 31, unde supra habuimus δυσαιάκτου (δυσθιάκτου cod. δυσεάκτου C. 171)· δυσθρηνήτου. 41. δύσοιστον· τὸ δυσφόρητον, τὸ δυσυπομόνητον C. 39. δυσοίστων· ἀφορήτων δυσυπομονήτων schol. Soph. Philoct. 512. 42. δυσόμοια· ἀνόμοια. Στράττις Suidas. 44. Confundit δύσοπον· δύσφωνον (scripsi; codex δύσφημον) et δύσοπτον· δυσόρατον (scripsi; δυσόργητον codex). Supra ἄοπος· ἄφωνος ἀόρατος. 45. δυσόρατον codex, correxi. 46. δυσπαθέοντα vel δυσπετέοντα Kusterus. Possis etiam δυσταίνοντα (δυσθαινόντοντα C. 39) = ἀσταίνοντα. Sed cum δυσπετοῦντες· κακῶς ἔχοντες sit in Cyrillo, Kustero assurgere malim. 48. δυσόρφνεα codex δυσορφέα· δυσειδῆ, μελανά (sic) C. 171, δυσόρφναιον C. 39, em. Suidas Kusterus. 51. ‚L. δυσπάθεια· κακοπάθεια et cf. ἀλυσπαθείῃ.' ALB. 54. δυσπαίπαλος· τραχεῖα Suidas. 58. δυσπέμφελος correxerat Mus. Sed vid. Lobeck. Proll. p. 105 59. δυσπαρεὶς — παρακληθείς cod., δύσπαρις Mus. Πάρις κληθεὶς Heinsius. 60. Apoll. lex. 60, 31. — ἐμπήρα — ἐπὶ codex, em. Mus. 61. δυσχείμαῤῥος cod., em. Heinsius e schol. Hom. *Π* 748. In brevius contraxit Apollon. lex. 60, 25. 62—65. Spuria sunt, partim aliunde male repetita, partim e LXX deprompta. 62. δυσωπεῖσθαι recte Salmasius. 63. C. 171. 64. Cf. δυσανασχετεῖ et ἀποδυσπετεῖ. 65. Repraesentavi codicis lectionem vitiosam. Fuit δυσπετευμάτων (pro δυσπετημάτων)· πημάτων vel ἀποτευγμάτων. δυσπετευμάτων· ἀποτυχημάτων coni. Mus. 66. Petersen in Philol. IV p. 264.

δύσπιστος· δεισιδαίμων. δυσ(σ)εβής. ὁ δυσκόλως πιστεύων, καὶ ἀβέβαιος καὶ ἄπιστος μένων
δυσπόριστον· δυσεύρετον
70. *δύσπορον· δύσβατον. χαλεπόν*
δύσποτμος· δυσθάνατος. δυστυχής
δυσπραγία· ὅτε κακῶς ἐξάγῃ τις τὸν ἑαυτοῦ βίον
δυσπρεπεῖ· ἀπρεπεῖ. δυσμόρφῳ
δυσπρόσιτον· ᾧ δυσκόλως τις προσέρχεται
75. *δυσ(σ)εβής· ἀσεβής......*
δύσσειστον· δυσχερῶς σειόμενον
δύ(σ)στακτον· κακοδάκρυτον
δύστακτον· κακότακτον
[*δυσταλέος· ῥυπαρός*]
80. *δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον*
80a. *δυστέκμαρτον.....*
δυστέρματον· δυσχερὲς τέλος ἔχον, ἢ μὴ ἔχον τέλος
δυστηνία· μοχθηρία
[*δύστερον· δυσξήθαθον*]
δύστηνον· μοχθηρόν. ταλαίπωρον
85. *δυστήνων· ὁμοίως. καὶ ἀθλίων δυστυχῶν κακοδαιμόνων*
δυστόκ(ε)ια· ἐπὶ κακῷ τὸν καθαρὸν τετοκυῖα
δυστοπάζοντες· δυσχερῶς ὑπονοήσαντες
δυστόπαστος· δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος, δυσείκ(ασ)τος
δυστραπελία· κακοτροπία, κακοήθεια
90. *δυστράπελος· δυσμετάθετος*
δύστρος· ὑπὸ Μακεδόνων μήν
δύ.σφαλτον· δύσμαχον
δυσφημίας· κακοφημίας
δυσφορεῖν· βαρύνεσθαι. στένεσθαι
95. *δυσφόρητον· δυσβάστακτον*
δύσφορον· χαλεπόν
δύσφυσιν· κακὴν φύσιν
δυσ.αλέα· ἄκρατον. κακὸν λίαν
δυσχαλέες· βλάσφημοι. χαλεποί
2700. *δυσχάριστος· ἀχάριστος*

SCR. 71. Aesch. Prom. 119. 72. Antipho 120. 12. 74. II Maccab. XII 21. 75. II Maccab. III 11. 78. Plat. Legg. VI p. 781 A. 80a. Soph. OT. 108. 84. *X* 59. 85. *Z* 127. 86. Gl. sacra. 88. Eur. Troad. 878 (885) 90. Soph. Ai. 913. 93. II Corinth. VI 8. Soph. fr. 180. 95. Eur. Cycl. 344. 2700. Aeschyl. fr. 131 p. 32.

ADNOT. 68. *δύσπηστος· δυσιδαίμων δυσεβής* codex, em. Mus. 70. Cf. 2552. 2553. 75. (*σ*) Mus. *ἀσεβής ἄπιστος κακῶν θεούς* C. 39. 77. *δύστακτον* codex. 79. Conferunt *μολυχνόν δυσταλέον*. *Δύσταλέος* vel *δεισαλέος* opportune suasit Kusterus. 80. *δυστέκμαρτος· δύζληπτος στενόχωρος* C. 171 *δυστέκμαρτον· δυσεύρετον δυσζήτητον δύσληπτον.* 80a. 81. Disiunxi et indicata lacuna addidi glossam elapsam *δυστέρματον*. *Δυστέρματον· δυσχερές. τέλος μὴ ἔχον* C. 171. 83. Sic codex, + Mus. *δυσεύρετον δυσζήτητον* corrigunt et ad 80a retrahunt interpretes; forte: *δυσερώτων· δυσεράστων.* 85. Lobeck. Proll. p. 192. 86. *δυστοκία — τῶν καθαρῶν* codex, em. C. 171, nisi quod in v. *δυστοκία* et ipse peccat. Idem mox *δυστοκυῖα· ἐπὶ κακῷ τετοκυῖα.* 87. Lob. Parerg. p. 568. 88. *δύσεικτος* cod., em. Mus. 92. l. q. *δύσσφαλτον.* 94. *σιαίνεσθαι* cod., *πικραίνεσθαι* Mus., emendavi. *ἀδημονεῖν* pro *στένεσθαι* C. 39. *δυσφόρεον· ἐλυποῦντο* C. 171. 97. Ut *εὔπραξις* ap. Aeschyl. Ag. 240, (ubi cf. Schneidewin p. 37). Lobeckio ad Phryn. p. 501 tutum non videtur; non ausim tamen aut *δυσφυίαν* aut *δυσφυέσιν — φύσιν ἔχουσιν* reponere. 98. 99. *δυσ. αλέα* cod., *δυσχαλέα* Musurus, qui literam delevit. Conicerem *δυσπαλέα· ἀκράτητον* nisi sequeretur *δυσχαλέες* et *ἐγχαλές· οἶνον ἄκρατον* (*ἐγχαδές· νέον* cod.) quod conferri iubet Schneiderus Saxo Lex. Gr. II p. 632.

δυσχεραίνει· μισεῖ. ἀπειθεῖ. ὑπερηφανεῖ. καὶ δυσάρεστός ἐστι
δυσχερῶν· μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν
δυσχιδώτερον· κακοτροπώτερον. Ταραντῖνοι
δυσχραής· δυσχερής
5. δυσχρανής· αὐχμηρός
δύσχρηστος· κακός, εἰς οὐδὲν χρήσιμος
δυσχωρία· στενοχωρία
δυσχῶται· δυσχωρῇ. διακωλύεται
δυσώδης· κάκ[ό]οσμος. ἀκάθαρτος
10. δυσώνυμος· κακώνυμος. χαλεπός
δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι
δυσωρήσονται· δυσφυλακτήσωσι, κακὴν νύκτα διαγάγωσι φυλάσσοντες· ὦρος γὰρ ἡ φυλακή
δυσωχεῖν· δυσχεραίνειν
δύω· δύο
15. δυῶν· δύο. Δωριεῖς
(*) δυωδεκάβοιον· δώδεκα βοῶν ἄξιον
δῶ· δῶμα, οἴκημα, σπήλαιον
δωαί· δικαίως, ὁσίως
δωδεκάδαρχοι καὶ δεκά(δα)ρχοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεμπαδάρχαι
20. δωδεκάδες· θυσίαι ἐκ δώδεκα ζώων, ὡς τριττύαι ἐκ τριῶν
Δωδεκάκρουνος· Ἀθήνησι κρήνη, ἣν ἔνιοι Ἐννεάκρουνόν φασιν, ἄλλοι δὲ Καλλιρόην καλοῦσιν
δωδεκαμήχανος· πόρνη τις ἐλέγετο, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας
δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς, στοιχείου, ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος, ὡς νῦν πρὸς ὥρας φασί
Δωδεκάτη· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἣν χόας ἔλεγον
25. δωδεκεύς· χοεύς
δωδεκηῗδα· θυσίαν τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μ[η]νῶν
δωδεκηῒς· τέλειος θυσία, ὁμοίως

SCR. **2706.** Iesai. III 9. **9.** Diphil. Com. Gr. IV p. 406. **10.** Soph. Ai. 914. **12.** *K* 183. **14.** *Δ* 16. **16.** *Ψ* 703. **17.** *Π* 363 et Hermipp. fr. II 9 II p. 410. **18.** Herod. VI 42. **21.** Cratin. fr. VII 2 Vol. II 1 p. 119. **22.** Arist. Ran. 1328 (Plat. Com. Gr. fr. I vol. II 2 p. 661.) **23.** Menand. fr. II vol. IV p. 179.

ADNOT. **2703.** Coni. *δυσχῖλότερον· κακοτροφώτερον.* An *δυσχῖμώτερον· κακοτροπώτερον?* **4. 5.** Seiunxit Kusterus. **5.** Cf. *ἀχρανές δυσκρανές.* **6.** *κάκιστος εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν χρήσιμος* (*ἀχρήσιμος* C. 171) 39. **7.** *δυσχωρίας· βραχείας* (*τραχείας* C. 171) *ἀνοδίας κακοχωρίας* (*στενοχωρίαν* C. 171) 39. **8.** *δυσχωρῆται· διακωλύηται* (Mus.) GDindorf. **9.** Em. Salmasius. **10.** Sic C. 39. *χαλεποὶ ἀθρήνητοι* C. 171. **11.** Cf. 2663. Piers. Moer. p. 125 [=92] Lob. Phryn. p. 190. **12.** *δυσωρήσωσι* Apoll. lex. 60, 26. *δυσφυλακτήσουσι* EM. 292, 50 Suidas schol. l. c., *διάξουσι* EM. l. c. **15.** *δύων* cod., em. Ahrens II p. 278. **16.** *δυωδεκαβοίων* cod., em. Kusterus, et C. 39 Apoll. lex. 60, 29. **17.** Apoll. lex. 61, 14. **18.** Forte *δωσίδικοι· ὅσιοι* ex Herod. VI 42, quo de cf. Lobeck Parerg. p. 770. Cf. 2103. **19.** *δέκαρχοι* cod., em. Kusterus. *δυοπεμπαδαρχαι* codex, *δύο* recte, sed *πενταδάρχαι* citra necessitatem Mus. **20.** *ἐκ γῆς* codex, em. Musurus. **21.** *κρίνην* cod., em. Mus. Cf. Herod. VI 256 Thuc. II 15 Plato Axioch. init. C. 39. **22.** Cf. *Κυρήνη.* **23.** Cf. *δεκάπουν στοιχεῖον, ἑπτάπους σκία,* Salmas. ad Solin. p. 446. 456 Casaub. Ath. VI 10 p. 426. **24.** Schol. Ar. Ach. 960. 1075. **25.** Boeckh. disquis. metrol. p. 200 sq. **26.** Cf. 2720. *Ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον ἑκατόμβαι, ἀλλὰ καὶ τριττύες ἦσαν ὅ ἐστι τριῶν ζώων θυσίαι. κατὰ δὲ Παυσανίαν καὶ δωδεκίδες θυσίαι δώδεκα ἱερείων περὶ οὗ εὑρήσεται ἀλλαχοῦ ὅτι δωδεκῇδες σὺν τῷ ῑ γραπτέον* Eustath. 1387, 49 p. 21 Meier. 1676, 40. *μηνῶν* cod., em. Hemsterhuisius.

Δωδωναῖε· ἐπίθετον Διός, ἀπὸ Δωδώνης. διὰ τὸ ἐκεῖ τιμᾶσθαι τὸν θεόν

Δωδωνεύς· Ζεύς. ὁ αὐτὸς καὶ Δίος

30. δωῖα· ὁμοία

δῶλα· ὦτα. Κρῆτες

δωλέν[ν]ετος· ὑ(πό)βλητος

δωλοδομεῖς· οἰκογενεῖς

δώματα· οἶκος. οἰκήματα. ταμι(εῖ)α. οἰκοδομήματα. [κέλλια]

35. δωμάτια· τὰ αὐτά, ὑποκοριστικῶς

δώμησις· οἰκοδομή

δωμήσουσιν· οἰκοδομήσουσι

δωμητύς· κατασκευή

δῶν· δεσμεύων

40. δώομεν· ἀποδῶμεν

41. δῶρα· ξένια

44. δωρεάς· χάριτας

45. δωρητοί· δώροις πειθόμενοι

47. δωριάς· δωρεάς

δωρίζει· ὡς οἱ Δωριεῖς ᾄδει

Δωρική· ὅπλισίς τις οὕτως ἐκαλεῖτο, καὶ κατασκευή. καὶ Δώριος.....

50. Δώριον· πόλις τῆς Πύλου

42. δῶρα· τὰ δωρούμενα. καὶ ἐπὶ μέτρου παλαιστή

43. δώραξ· σπλήν, ὑπὸ Μακεδόνων

46. δωριάζειν· γυμνοῦσθαι. ἀπὸ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παρθένων, αἵτινες χορεύουσαι ἱματίδιον ἐπεπόρπηντο παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος

δωροδοκεῖ· δίδωσι δῶρα

δωροδοκεῖν· δῶρα λαμβάνειν

δωροδοκία· τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα

δῶρον· παλα(ι)στή, ἔνιοι τετραδάκτυλον. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. (Ἑκκαιδεκάδωρα δὲ) ἑκκαίδεκα παλαιστῶν

SCR. 28. *Π* 233. 40. *Η* 299. 351. 45. *Ι* 522. 50. *Β* 594. 46. Anacreo fr. 60 p. 788 Bergk. 54. *Δ* 109.

ADNOT. 28. Apoll. lex. 61, 12. ἐπὶ cod., em. Mus. 29. ὡς Αὐτοκλείδης! 30. Referrem haec ad ἰδωνόν· ὅμοιον, quod propter terminationem asciticiam laudat Lobeck. Proll. p. 230, nisi hoc corruptum videretur ex ἰδών· ὁμοίως (h. e. θεασάμενος). Malim igitur ὀ]λωία ὀλοή, vel ὁ]μωία· ὁμοία. 31. Suspectum. 32. ὑπόβλητος Salmasius. — δωλογέννητος coni. Toupius Emend. IV p. 249 δῶλος· ἑνετός ὑπόβλητος corr. Ahrens II 163. 33. δῶλοι· δμῶες οἰκογενεῖς Ahrens l. c. nam δῶλος Dorice i. q. δοῦλος. Comparari potest μεσοδόμα· γυνή. Λάκωνες. 34. Apoll. lex. 61, 16. ταμία cod., em. Mus. qui κέλλια delevit. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 252. 35. ὑποχοριστικά cod., em. Mus. 37. Hermann. Orph. p. 821 Lobeck. Parerg. p. 589. Interp. Greg. Cor. 272. 38. δωμητής (sic)· τὸ κτίσμα C. 39. 40. δώομεν· δώσομεν C. 39. 45. δωρητός· ὁ δῶρα λαμβάνων C. 39, idem δωρητόν· τὸ ὡς δῶρον διδόμενον. 47. Iniuria forma Boeotica HSt. suspecta erat. 48. Lobeck. Proll. p. 482. 42. δώρατα cod., em. Salmasius. 43. Recte habet, mutataque significatione formam v. θώραξ servavit. δῶος· σπλήν C. 171. 46. πεπόρπητον παφαίνουσαι cod., περιπόρπητον ἀμφιέννυνται παραφαίνουσαι Mus. περιπορπῶνται παραφαίνουσαι Schowius p. 233, 8. Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον, φησίν, κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θατέρα ἐπιπεπορπημέναι. Παυσανίας δὲ κτλ. Eustath. p. 975, 40 (Meier p. 9. 24) Pausaniam descripsit Suidas. Cf. schol. Eurip. Hec. 933 quo usus etiam est Orus EM. 293, 40. Salmas. in Tertull. de Pall. p. 59. Lobeck. Proll. p. 482. Hinc ἐπεπόρπηντο Meinekius. 51. C. 244. 54. Apoll. lex. 61, 10. παλαστή — ἡμῖν. ἑκκαίδεκα παλαιστῶν cod., παλαιστή — ἡμῖν. ἑκκαιδεκάδωρα δὲ ἑκκαίδεκα π. Mus. qui lacunam ms. explevit. Praeterea malim παλαιστής ex Apoll. l. c. Cf. et ὀρθόδωρον.

(*) δωρεῖται· χαρίζεται
* δωροδόκος· δεχόμενος δῶρα
δῶρον· παλαιστής, μέτρον
δωροξενία· τὸ ἐπὶ ξενίαν καλούμενον ἀποφυγεῖν δῶρα δόντα
δωροφορεῖ· δῶρα προσφέρει
δωροφορικὴ ἐσθής· οὕτω λέγεται, ἣν βασιλεὺς Περσῶν δωρεῖται
δωροφόρους· τοὺς οἰκέτας. Μαριανδυνοί
* δώρων γραφαί ......
Δωροῖ συκοπέδιλε· παρῳδεῖται τοῦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων
[δωρυφορεῖται· βαστάζεται]
δώς· δόσις
[δ(..)ωτή· τορνευτή]
* δώσει καὶ δώει· περιποιήσει, ἢ παρέχει
δῶσι· ὅταν μὲν ἑνικῶς ᾖ [δῴη δὲ,] σὺν τῷ ἰῶτα· ὅταν δὲ πληθυντικῶς ἄνευ τοῦ ι
δωσιάραις· κακὰ διδούσαις
[δοτέρες· δοτῆρες, δόται
δότην· παρεκτικόν]
δώτειραν· παρεκτικήν
δωτῆρας· δότας
* δωτίν[ν]ησι· δωρεαῖς
* δῶ[τ]τις· δώς. φέρνη
* δωτίνην· δωρεάν, δόσιν
δωτῖναι· αἱ δωρεαί
δωτινάξων· δῶρα προσδεχόμενος
[Δωτάδης· Δώτου υἱός, ὁ Λυκάμβας
δωχεῖον· χωρίον δεκτικόν]
δωῶ· δώσω

SCR. 55. Antiphan. fr. I vol. III p. 3. 58. Lysias et Hyperides ap. Harp. 64, 12. 61. Euphorio fragm. LXXIII. 63. Arist. Eqq. 527 Com. Gr. II 1 p. 59. 65. Hesiod. Opp. 354. 66. Homerus. 67. (*Α* 96) Psalm. I 3. 68. *Α* 129. [70. *ϑ* 325]. 74. *I* 155. 76. *ι* 268. 79. Archiloch. fr. 92 p. 558.

ADNOT. 56. *δωροδόχος* cod., em. EM. 293, 33 Bekk. 242, 33. 234, 22. 58. *καλουμένον* h. e. in ius vocatum a thesmothetis. Vid. Meier et Schoemann p. 64. 60. Aelian. VH I 22. 61. Mueller Doriens. II 63 Meinek. Anal. Alex. p. 110 sq. — *Μαριανδηνοί* codex, em. Albertus. 62. *δωρεαί* cod., em. Kusterus. Cf. *Att. Proc.* p. 66. 193. 222. 351. 63. *Δωροῖ* DHeinsius, *δῶροι* codex. Ceterum lexicographus antistoechiae h. l. studiosus ordinem non visus sibi est confudisse. 64. *δορυφορεῖται* HSt., sc. *ἄνω βαστάζεται τὰ ὅπλα.* 65. *δώς· δόσις δωρεά ,δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα'* Suidas EM. 293, 48. 66. *δωρτη· τορνευτή* C. 63. 171, *δινωτή* recte Vossius. 67. *δῴη — παρέχοι* coni. Kusterus. Cf. 2781. 68. *ὅταν ἐν κοινῇ* (l. *ἑνικῶς ᾖ*) *ἀντὶ τοῦ δῶ, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι* Apoll. lex. 61, 15. *σὺν τῷ δέκα* codex, em. Mus. 69. Lobeck. Proll. 270. *κακοδιδούσαις* cod. *κακὰ διδούσαις* Mus.; forte *κακῷ*. 70. Aut posterius *δοτῆρες* est correctio *τοῦ δοτέρες*, aut *δωτῆρες· δοτῆρες δόται* legendum cum schol. l. l. et Salmasio. *δοταί* cod., em. Albertus. 71. *δότην* cod., *δώτην* Vossius, cui favere videtur *δώτῃ· μεταδοτικῇ εὐσεβῇ* (l. | *κῷ εὐσεβεῖ*) C. 39 coll. Hesiod. opp. 354. Sed *δοτῆρα· παρεκτικόν* C. 171, quod h. l. etiam noster voluerit. 74. Em. Musurus, cuius correctionem Aldus neglexit. 75. *δῶττις, δωσφέρνη* codex, em. Schrewel et Scaliger. Cf. Boeckh. C. I. I p. 810. Ahrens II p. 63. Nisi *δώς· φέρνη* ad gl. 2765 retrahenda sunt, et sub *δῶττις* latet proverbii *δῶρον δ' ὅ, τι δῶ τις ἐπαίνει* (Zenob. III 42) frustulum. Ordo sane virorum doctorum commentis non favet. 79. *Δοτάδης* EM. 210, 3; cf. Lobeck. Parall. p. 6. 80. *δοχεῖον* Albertus. 81. *δωῶ* cod., *δώω* HSt. et Kusterus coll. *δώωσι*. Quidni Laconice *δωώ* et supra *δωεῖ — παρέξει*; cf. *βωῶμεν*?

ADDENDA.

Πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Philemo.

ADDENDA.

De specimine anno MDCCCLVI edito iudicium fecerunt Iulius Caesar in *ZfAW.* 1856 XIV 39 p. 312 GLinkerus in *ZföG.* 1856 p. 841—844 Augustus Nauckius in *ZfGW.* X 12 p. 921—927; de editione ipsa anonymus in Zarnkii *Liter. Centralbl.* 1857 nr. 34 p. 539 Carolus Darembergius in *Revue de l' institution publique* 1858 (29 Avril) p. 67 sqq. et in *bullêtin international* 1858 nr. 26 p. 130 sq Cf. etiam *Mus. Rhen.* NF. XI p. 620—625 et de praefatione sive epistula ad Eulogium FThWelckerum in *Kleine Schriften* II p. 545. 46. 48. Emendationum Hesychianarum centurias tres nuperrime edidit Meinekius in *Philol.* XII 4 p. 601 sqq., cuius epistolis officiosissimis etiam ineditas antehac debeo emendationes pulcherrimas.

A.

5. Sero animadverti sub *ἀαδένη* latere Aristoph. Nubb. 1197 *ΑΔΑΕΝΗΙ: ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ.*

18. L. *ἀάνδιχα* [*ἀλλαχοῦ*]· *χωρίς* e C. 39. De *ἀλλαχοῦ* cf. *ἀρήϊος*. Voluit *Διάνδιχα*.

43. *ἄβαγνα* etiam Cyrillus ap. Cram. AP. IV 178, 21 *ἄβανα* cod. Paris. 2669.

45. *ἀβάθων* Cram. AP. IV 178, 23 *ἀβά· ὁ διδάσκαλος* suaserat Gesenius Monum. p. 384. [**10.** *ἄαδαν*, **11.** *ἀαθής*, **15.** *ἄτεκτον*, **17.** *ἀαμής*, **32.** *ἀάκετον· ἀκατάκετον* codex teste Bekkero. **31.** *ἀνεύφραντον* codex. **41.** *ἀβακήμων*, **47.** *κολοσοί*, **61.** *ἄβαλις*, **48.** *Ἀβαί* idem.]

102. Recte habet *ἡλιακόν* modo suppleas *ἄνεμον*. *ἄβελος· ἥλιος ἀβέλιος· ἡλιακός* CMosq.

109. *ἀβέσσει· πεθυμᾷ ἀνακατώννει ἐπιθυμεῖ* Ducang. c. 68 *ἀβῶ· ἐπινοῶ ἀβήσω· ἐπινοήσω ἀβέσω· ὀρέγω ἐπιθυμῶ* CMosq.

127. *ἀβίυκτον* Is. Vossius Meinekius l. c. p. 605.

139. Lob. Proll. 264 n.

143. *ἀβλήτηρες*, **147.** *ἀπαλ*, **151.** *ἀβλόη* et *Μακεδ*, **157.** *συνετήσειν*, **163.** *Ταραντίνοις* codex teste Bekkero.

164. *ἀμετ*]*άβολον* coni. Meinekius l. c. p. 604. Imo *ἄβολον* est *ὄνομα* (*βόλου κυβευτικοῦ*) *τοῦ Χίου*.

165. *ἄβοσκοι· οἱ ἀσίτητοι* vel *οἱ σίτησιν* (*οὐκ ἔχοντες*) Meinekius ibidem.

183. L. *Ἀβρωνίδαι* coll. *Τρουφωίδαι* et *Βρυθακίδαι*.

196. *ἀβραμία· γιτία* C. Dr. h. e. *ἀβρομία· ἀσιτία*.

227. *ἄβυθον* Nauckius.

259. GHermann. opusc. VII p. 375.

260. 62. 63. *ἀγάκλειτοι*, *ἀγάκλυτα*, *ἀγάκλειος* codex.

264. *ἀγαλάκτην· ὀνοματους εὐγενοῦς* C. 39. h. e. *τοῦ συγγενοῦς*.

281. 283. *ἀγαλμαῖος· αἱματίτης λίθος* CDr.

308. *ἄγαννα* codex, *ἀγάννα* vel *ἀπάννα* Meinekius.

325. *ἀπτερέως· — ταχέως* EM. 183, 24.

336. L. *ἴγα·* [*θος*] *σιώπα*.

340. *ἀγασόπερπαι* cod.

360. *ἀγάτομαι* codex.

388. *Ἀγγελῆς* (sic) m. pr. cod.

389. *Ἀργείων* Aldus.

397. *ἄγγοραν· ῥογὴν σταφυλῆς* (sic) Athanasius Cram. AP. IV 203, 20. *Aggor* vinum etiam apud hodiernos Lusitaniae incolas.

403. De Aggdisti M. Dunker I p. 245. 247—249.

436. *ἀγέλης* an *ἀγέλως* in codice sit dubium.

455. *ἀγέροπτος· — ὑπερήφανος* ad *ἀπερωπός* spectat quod similiter explicat schol. Aeschyl. Cho. 598. De accentu cf. Phrynich. app. soph. p. 88. Sub *σπάνιον* fortasse latet *ἀπάνον* h. e. *ἀπάνθρωπον*. Respicit Anacr. fr. LXXVII Bgk.

475. *ἀγέτρια* codex.

478. *ἀγῆ* cod.

480. *ἀγηλαί* codex.

485. *ἈΒΗΝΑ* Ducang. Addend. c. 4.

489. V. Meinek. l. c. p. 604. *αἵρεσις* supplet E de Leutsch. Philol. XII 4 p. 657, recte.

509. De voc. *καθάρευσις* cf. Lobeck Parerg. 763.

514. Siebelis Pausan. vol. II p. 3.

550. Boeckh. *Urkunden* p. 152.

577. 78. 80. *ἀγκύρα*, *ἀγκύραι*, *ἀγκύρις* cod.

600. Pro *καὶ Κύπριοι* lege *καλά· Κύπριοι* coll. Bekk. Anecd. III p. 1096 et EM. *αἴλα* (l. *ἀγλαά*) *ἀντὶ τοῦ καλά Κύπριοι*. Fallitur Gesenius Mon. p. 385.

616. SCR. adde Epicharm. fr. 168.
627. Lobeck Proll. p. 218.
693. L. ἅ τ' ἀνύμοχθος; nam ἀγανύμοχθος C. Dr., ut noster Ducang.
698. ἀγόρ ἀετός ἀτόρ Ducang. c. 150.
738. L. θρύμμα; nam Θραῦμα codex.
769. Gerhard. Gr. Myth. I p. 251 § 260, 4.
790. L. ἀγριανιαῖον ἀκόντιον· ....
886. Sic codex teste Bekkero.
899. Ahrens II 90.
908. αὐτὴν cod. |οῖς Aldus.
914. Μυσίας codex.
929. Ahrens II p. 357.
937. Meinek. Com. Gr. V p. 93.
944. ἀπάγων codex.
970. L. ἀδράγυνος coll. ἀδρί· ἀνδρί.
1022. ἄδδαν pro σάδδαν ψάδδαν ferri posse dixi in Philol. XII p. 589. — ἀδδάντὴν cod.
1055. Cf. ἐριφιήματα.
1068. Infra redit loco non suo post ἀρδείας.
1105. Lobeck Aglaoph. 817.
1118. δαΐαν ὁδόν Arist. Ran. 925 Zon. 467.
1130. Cf. ζειγάρη.
1131. L. ἀδεῖ· ἀκολουθεῖ, ἀηδεῖ.
1132. Forte α]ἀεικέλιον· ἀπρεπές.

Ä

1170. ἃ om. codex; ἀκρισ cod.
1187. ἀραιάκις coni. Meinekius p. 604.
1188. L. ἄδρακον (= ἀνέδρακον) quod C. Mosq. interpretatur ἀνέβλεψαν, accuratius quam noster ἴδον (εἶδον).
1225. Ἀδῶνα Pherecrates dixerat. Cf. Meineke Anth. Gr. delect. p. 95. 160, Cobet Mnemos. V p. 202 HIacobi in com. dict. ind. V p. CIX. XCVI.
1226. Th. Bergk. Gr. Monatsk. p. 53.
1237. L. ἀλόγιστος κριτής. Respicit Menandr. fr. IV p. 92 ἀλόγιστός ἐστι τῆς ἀληθείας κριτής.
1276. ἀκούεις ad ἀΐεις pertinere docet C. 39 ἀεκίϊες· ἀκούεις.
1286. ἀειλαπεδία codex.
1296. L. λέγεται ἄφορον.
1324. 1325. Cum Porsone facit Meinekius l. c. p. 617.
1306. L. ἀνείροις· ἀναπείροις.
1368. τοξῖ cod.
1398. ἀεροδεστέρα· ἀφανεστέρα codex.
1428. διαφανέων? Sed ἀέ potest e dialecto esse pro ἀεί.
1443. ἄζα· εὐρώς Meinekius p. 604.
1446. Cf. ἀσβηνοί.
1451. Lobeck Parall. p. 196.
1453. L. ἄθετον· ἄπιστον [Σικελοί] e CDresd.
1464. L. ἀγαῖα· φθονερά e CDr.
1467. Ἱπποθεῶτιδέ codex et mox ἀζήσια.
1498. ἀήδολα codex.
1505. ἀήκτον codex teste Bekkero; ἀήμητον CDr. legendum igitur ἄκμητον.
1547. Lobeck Proll. p. 169.
1550. Forte Doricum est (Ahrens II 163) ἀθέμηλον.
1570. Meinek. Com. Gr. III p. 8 n.
1574. 5. Μεγακλείδι codex teste Bekkero.
1603. Vide ἀολεῖ.
1658. Recte Αἰακεῖον codex teste Bekkero. Sic enim Herodianum accinisse docet Lobeck Phryn. p. 370.
1659. ὕβριν codex. Idem supra 1638. 43. 44 ἀθυρεῖ ἀθυρόντας ἀθυρῶν et 1641. βλάσφλημος ἀφθυρόστομος.
1675. Lobeck Proll. 136, 1.
1676. αἵμετος codex.
1717. Vide ἀργίπους et ἄρξιφος.
1745. αἰγυπτιασμένη κατὰ στάσις· ὑπὸ Ἰ. Meinekius l. c. p. 605.
1777. αἰσχυντρός codex teste Bekkero.
1824. G. Hermann. opusc. IV 245.
1829. Lobeck Proll. p. 170.
1840. Lob. Proll. p. 131 cf. αἶθαι et αἴθη.
1858. αἴθη h. e. ἔθη· νόμοι καὶ ἐθισμοί corr. Meinekius p. 603.
1844. Rubigo Meinekius p. 633.
1860. ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους suasit Th. Bergk. PLG. p. 41.
1870. αἴθυμα· τὸ δέλος Theognostus.
1901. L. αἴθωνας· λαμπρούς (ξανθοὺς πυρώδεις addit Athanasius) ‚αἴθωνες μεγάλοι‘ (σ 372) αἴθ' ὤς· εἴθ' οὕτως.
1904. L. λάκαζε καὶ κάλει Aesch. Suppl. 873.
1936. γηραλέον?
1923. 24. 1935. 1961. 62. Cf. Theognost. 5, 10—6, 2.
1955. αἰτιν' αἱ codex teste Bekkero.
2016. Αἰολάδαι GHermann Opp. VII p. 303.
2021. Κιλίκων s. Κιλικίων ferri posse censet Meinekius, ceterum de Κιλλικῶν cogitari posse monens p. 611.
2031. αἰολίχον θᾶμα Ahrens Theocr. I 56.
2043. αἰουλος Athanasius Cram. AP. IV 211, 33; αἰόλος?
2060. Schol. Nic. Ther. 526 p. 41 HK.
2074. ἑταιρίς Meinekius p. 611.
2155. αἰσχυντάδην vel αἰσχυντήδην idem. p. 633.
2171. Αἴτνη cum Is. Vossio Meinekius.
2182. Αἰτωλίων et λέγει pro δὲ Meinekius p. 617.
2234. αἴτιος Meinekius.
2279. Cf. Meinek. Com. Gr. V p. 89.
2317. ἀκέλεμνον?
2318. ἅ κεν Hom. Od. ε 166.
2329. ἀκταία? quod est Persarum vestimentum.
2419. L. ἄκκαθεν· ἄνωθεν coll. 4349.
2456. Açman coelum in lingua Zendica. Cf. Welcker Gr. Götterl. I.
2489. Ahrens Dor. p. 285.
2553. Cf. Arist. Thesm. 239.
2665. Cf. κακοκτερής.
2733. πάντα φανερὰ suasit Th. Bergk. ad Pind. fr. 7 p. 230.
2869. Lob. Parall. p. 212.
2888. L. Ross. *Inselreisen* II p. 122 sqq.
2902. Forte ἄλευσον Κύπρις ex Aeschyl. Suppl. 124.
3086. ἀλικά· ἀλυκά?
3187. Lob. Parall. p. 154.
3194. Ad Eurip. Ion. 618 refert Toup. Em. III p. 322.

3217. Eupol. fr. XXIV p. 557.
3240. δολοπεύει?
3298. Lego ϑ]αλύνει.
3350. L. δ' dχηρής
3337. (Αἰσχύλος) Περραιβίσι?
3363. Forma similis ϑρύπταχον.
3392. ἀρμὰν σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ EM. 145, 43.
3409. Eur. Hec. 928: ἀ ν ὰ δ ὲ κ έ λ α δ ο ς ἔμολε πόλιν, ubi VL fuerit ἅμα δέ. Haec igitur sedes glossae quae tamdiu torsit interpretes.
3538. Ross *Inselreisen* III p. 103.
3655. Lego μ υ ί α · φύκια.
3656. Epicharm. fr. 30, ubi κάμεῖται cod., κάμία Ahrens.
3770. ἀμπαλίνωρον] cf. Meineck. Com. Gr. III p. 296.
3864. Forte Γ ά ν υ ξ · ἄνθρωπος ἀνόσιος vel Ἄ μ υ κ ο ς · ἄνθρωπος ἀνόσιος.
3928. ἀμφερείξεται Meinekius.
3933. ἀμφηκες λέγεται idem.
3981. ἀ μ φ ι θ ε ω ρ ί α vel ἀ μ φ ω ρ ί α · π. ὥρα idem.
3988. ἀμφιδέτιοι Mullach Democr. p. 420.
4054. ἀμφὶ ναστά?
4055. 72. Dindorf. Aeschyl. ed. 3 praef. p. XVII, 1.
4093. ἀμφιριφές Meinekius.
4107. χωρὶς ὄντες idem.
4388. Antimach. fr. LXXXVIII p. 94 Stoll. teste Suida s. v. ἀνατυπῶσαι ubi κ corrigit Bernardus et Lob. techn. p. 354, addenda ad p. 162, 3.
4389. L. ἀνακυρβιάσαι; conf. ad ἀπεχοιρίασεν.
4401. ἀνηλακάτοιο — ἐργαζομένης suasit A Meinekius coll. Matrone ap. Ath. IV p. 183 A.
4539. ἀρβήλοι(ς) — (ξέουσιν)?
4627. ἀ ν α σ φ α δ ά ξ α ι · — ἐξάλλεσθαι Toup. Em. III p. 212.
4900. Volui Valcken. Eur. Phoen. 550.
4943. ἂ ν ἔ ρ ε ξ α · — ἔρεξ' ἂν Meinekius.
4945. ἂ ν ε ρ ε π τ ο μ έ ν η · χορταζομένη idem.
4956. Cf. tamen ἐπαναρύεται.
5081. Vide Bergk ad Soph. Trach. 460.
5114. M. P i n d e r *de adamante* p. 86.
5232. Cf. τρυφώματα.
5284. Tuentur Toup. Em. III p. 249 et Meinekius, coll. πευθὴν ἀλακατήν.
5294. Volui ἀνοψ[οφ]ίην.
5296. Lege — ανς α ὖ ό ν · ἔναψον.
5531. L. ἀ ν τ ο μ α ί σ ε · παρακαλῶ σε. Εὐριπίδης (Med. 709.) Dele 5533.
5559. Εὔκλος coni. Meinekius
5650. SCR. Imo h. in Del. 249 ubi ἀοιδοί vulgo, ἄοζοι Meineck. *ZfAW* 1845 p. 1068.
5728. στεροῦντας vel ὑ]στεροῦντας idem.
5943. ἀσπλήκησεν h. e. ἀπελήκησεν Bekk. 453, 19.
5951. Praestat ἀπηλοίησεν cf. ἄχρις ἀπελύησαν.
5993. ἀπεμυσάξατο Meinekius.
6140. ἀ π ε δ έ σ θ η · (ἀπεβρώθη. ἀ π ε ι δ έ χ θ ε τ ο ·) ἄμορφος ἐγένετο idem p. 620.
6146. ἀπηλλάξει Cobet Mnemos. V p. 396.
6382. ἀποκινεῖν (?) Meinekius.
6394. κατὰ idem.
6424. ἀπολελαϊσμένον idem.
6439. ἀ π ο λ έ ψ ο μ ε ν · ἀποδεροῦμεν idem.
6514. ἀποινῆσαι Meinekius.
6616. ἀποσίζειν ‚s i b i l a n d o a b i g e r e' idem.
6889. Cf. ἴ ξ ι ν α · νεῦρα
6964. δρένι hinc remansit in lingua Albanica.

σ
6982. L. ἐ ρ ε τ μ ῶ σ α ι · (κώπαις) δῆσαι
7374. Cf. κοπάδες.
7472. L. ἐν]δρομίδες.
7570. 73. H. e. עֲרָבָה et confusis ע et צ: צֲרָבָה
7585. Cf. ἐσσήν ap. EM. 383, 30.
7694. Non templandum. Cf. σκαληνόν.
7620. ἀ σ α λ ε ῖ ν · ἀφροντιστῆσαι Meinekius p. 604.
8142. Adde δρύεται = δύεται.
8276. Hippocratea in Mochlico vol. III p. 274 Kühn.
8522. L. ἀ χ μ η ν ό ς · ἄσιτος pro ἀκμηνος Cretice.
8575. Cf. φαγύλοι.
8714. Hermann opusc. V p. 25 dubitat an error sit in nomine fabulae coll. schol. Eum. 237.
8789. L. ἄ φ υ κ τ ο ν · — ἀνεξάλυκτον.
8862. Hinc Δ]Χ ε ι ρ ο γ ο ν ί α (?) ἡ Περσεφόνη.
8886. L. α χλοιδιᾶν. Cf. διακεχλοιδέναι.
8909. L. ἰ)άχουσα Φ 340.
8911. Cf. et χαμαδύται.
8935. Cf. Bergk. praef. Sophocl. ad Electr. 497.
8986. ὀδύνη enim habuit digamma, ut e Sanscr. v e d a n a patet. Hinc quoque ἐμώδυνος.

B.

5. Adde βῶξ = βόαξ · ὁ βάτραχος Lex. MS.
22. [μέγας πολὺς ταχὺς] ad βουγάϊος pertinent, idemque voc. mox 25 restituo pro βάγιον.
200. μωρός refer ad ἔμβαρος.
207. κάρ coni. Meinekius p. 606. Sed idem nunc mecum facit.
229. In Suida corrige β ά ρ δ ι ς · λάγνος.
234. Forte βᾶριν κέλητα.
348. Legitur tamen βάτθρα (sic) omnibus testibus consentientibus in Inscr. Ther. ap. Ross. I p. 61.
382. πλήσας (?) Meinekius.
381. βάχος? Sic etiamnunc Cyprii pro βάθος teste Rossio Inselr. IV p. 210.
481. Κυκρίων βέκος Hipponax.
536. Adde σ έ ρ γ ο ι · ἔλαφοι.
539. Forte μ ε ρ ι ώ μ ε θ α · κληρωσσόμεθα Λάκωνες.
543. L. μέρρεαι.

650. *διαβιῶναι* Cyrilli.

715. Vide *Σίβληθρα*.

849. *βοσκεών* GDindorf in Addend. ad Thes. II.

876. Sic et Lobeck. Soph. Ai. p. 110.

978. Cf. *πολυβούτης*.

1300. Hinc emenda glossam *δηβοιλοί· κιθαρῳδοί* leg. *δὴ βυδοί*.

1388. Cf. *ὀμῇ· — ὀμνίεις*.

1419. Cf. *δαίεις δαῷ λάωμεν*.

Γ.

35. Forte *Ἰαζήρ· ἰσχύς* Hebraice.

41. Male *γαία κόνις· ἡ γῆ* coni. Hermann ad Aeschyl. Suppl. 717.

135. Nolim temptari. Est e dialecto idem quod *χάα· ὑδρία κάλπη* C. Vindob. 32.

179. Cf. *Μασίμανας*.

636. Cum *γλί* comparari potest *λί* pro *λίαν* quod Epicharmum usurpasse Strabo testatur VIII p. 560 Ahrens II p. 191.

731. Fallitur Bergk ad Electr. 363.

787. Ineptit Legerlotz in *Z. f. vgl. Sprachw.* VII 4 p. 319.

821. *Γνοφίας* ventus ap. Io. Laur. Lyd. de mensibus p. 280 ed. Roeth.

1016. L. *ἀ*]*λύγιον· μακρόν*.

Δ.

150. *καδεμόνα· κηδεμόνα*?

353. Forte *δ' ἐψάνας*.